Ročník 1933. 21

Sbírka zákonů a nařízení
státu československého.

Částka 5. Vydána dne 5. února 1933.

Obsah: (22.—32.) **22.** Pařížská unijní úmluva ze dne 20. března 1883 na ochranu živnostenského vlastnictví, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925. — **23.** Madridská dohoda ze dne 14. dubna 1891 o potlačování falešných údajů o původu zboží, revidovaná ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925. — **24.** Madridská dohoda ze dne 14. dubna 1891 o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925. — **25.** Vyhláška, kterou se uveřejňuje prováděcí předpis k madridské dohodě o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925. — **26.** Zákon, kterým se mění a doplňují předpisy o ochraně vynálezů. — **27.** Zákon, kterým se mění a doplňují předpisy o ochraně známek. — **28.** Zákon, kterým se mění a zrušují některé předpisy o ochraně vzorků a modelů. — **29.** Nařízení o dokladech, kterých jest třeba k průkazu prioritního práva při přihláškách patentů. — **30.** Nařízení o dokladech, kterých jest třeba k průkazu prioritního práva při přihláškách známek. — **31.** Nařízení o dokladech, kterých jest třeba k průkazu prioritního práva při přihláškách vzorků a modelů. — **32.** Nařízení, kterým se vydává řád o mezinárodním zápisu ochranných známek.

22.

Pařížská unijní úmluva

ze dne 20. března 1883 na ochranu živnostenského vlastnictví, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ, NĚMECKA, RAKOUSKA, BELGIE, BRASILIE, KUBY, DÁNSKA, DOMINIKY, ŠPANĚLSKA, ESTONSKA, SPOJENÝCH STÁTŮ AMERICKÝCH, FINSKA, FRANCIE, VELKÉ BRITANIE A SEVERNÍHO IRSKA, KANADY, SOUSTÁTÍ AUSTRALSKÉHO, SVOBODNÉHO STÁTU IRSKÉHO, MAĎARSKA, ITALIE, JAPONSKA, MAROKA, MEXIKA, NORSKA, NIZOZEMÍ, POLSKA, SVOBODNÉHO MĚSTA GDANSKA, PORTUGALSKA, KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ, ŠVÉDSKA, ŠVÝCARSKA, SYRIE A VELKÉHO LIBANONU, TUNISU A TURECKA BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Convention d'Union de Paris

du 20 Mars 1883 pour la Protection de la Propriété Industrielle revisée à Bruxelles le 14 Décembre 1900, à Washington le 2 Juin 1911 et à la Haye le 6 Novembre 1925.

LE PRÉSIDENT DU REICH ALLEMAND; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE

(Překlad.)

Pařížská unijní úmluva

ze dne 20. března 1883 na ochranu živnostenského vlastnictví, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925.

PRESIDENT ŘÍŠE NĚMECKÉ, PRESIDENT REPUBLIKY RAKOUSKÉ, JEHO

D'AUTRICHE; SA MAJESTÉ LE ROI DES BELGES; LE PRÉSIDENT DES ÉTATS-UNIS DU BRÉSIL; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE CUBA; SA MAJESTÉ LE ROI DE DANEMARK; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE; SA MAJESTÉ LE ROI D'ESPAGNE; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE D'ESTHONIE; LE PRÉSIDENT DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE; SA MAJESTÉ LE ROI DU ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET D'IRLANDE ET DES TERRITOIRES BRITANNIQUES AU DELÀ DES MERS, EMPEREUR DES INDES; SON ALTESSE SÉRÉNISSIME LE GOUVERNEUR DE HONGRIE; SA MAJESTÉ LE ROI D'ITALIE; SA MAJESTÉ L'EMPEREUR DU JAPON; SA MAJESTÉ LE SULTAN DU MAROC; LE PRÉSIDENT DES ÉTATS-UNIS DU MEXIQUE; SA MAJESTÉ LE ROI DE NORVÈGE; SA MAJESTÉ LA REINE DES PAYS-BAS; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE POLONAISE, AU NOM DE LA POLOGNE ET DE LA VILLE LIBRE DE DANTZIG; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE PORTUGAISE; SA MAJESTÉ LE ROI DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES; SA MAJESTÉ LE ROI DE SUÈDE; LE CONSEIL FÉDÉRAL DE LA CONFÉDÉRATION SUISSE; LES ÉTATS DE SYRIE ET DU GRAND LIBAN; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE; SON ALTESSE LE BEY DE TUNIS; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE TURQUE,

Ayant jugé utile d'apporter certaines modifications et additions à la Convention internationale du 20 mars 1883, portant création d'une Union internationale pour la protection de la Propriété industrielle, revisée à Bruxelles le 14 décembre 1900 et à Washington le 2 juin 1911, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président du Reich Allemand:

M. W. F. von Vietinghoff,
Conseiller de la Légation d'Allemagne à la Haye;

VELIČENSTVO KRÁL BELGŮ, PRESIDENT SPOJENÝCH STÁTŮ BRASILSKÝCH, PRESIDENT REPUBLIKY KUBY, JEHO VELIČENSTVO KRÁL DÁNSKÝ, PRESIDENT REPUBLIKY DOMINIKÁNSKÉ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL ŠPANĚLSKÝ, PRESIDENT REPUBLIKY ESTONSKÉ, PRESIDENT SPOJENÝCH STÁTŮ AMERICKÝCH, PRESIDENT REPUBLIKY FINSKÉ, PRESIDENT REPUBLIKY FRANCOUZSKÉ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITANIE A IRSKA A BRITSKÝCH ÚZEMÍ ZÁMOŘSKÝCH, CÍSAŘ INDICKÝ, JEHO NEJJASNĚJŠÍ VÝSOST ŘÍŠSKÝ SPRÁVCE MAĎARSKÝ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL ITALSKÝ, JEHO VELIČENSTVO CÍSAŘ JAPONSKÝ, JEHO VELIČENSTVO SULTAN MAROCKÝ, PRESIDENT SPOJENÝCH STÁTŮ MEXICKÝCH, JEHO VELIČENSTVO KRÁL NORSKÝ, JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA NIZOZEMSKÁ, PRESIDENT REPUBLIKY POLSKÉ JMÉNEM POLSKA A SVOBODNÉHO MĚSTA GDANSKA, PRESIDENT REPUBLIKY PORTUGALSKÉ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL ŠVÉDSKÝ, SPOLKOVÁ RADA SPOLKOVÉHO STÁTU ŠVÝCARSKÉHO, STÁTY SYRSKÝ A VELKOLIBANONSKÝ, PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ, JEHO VÝSOST BEY TUNISSKÝ, PRESIDENT REPUBLIKY TURECKÉ,

pokládajíce za užitečné v jistém směru pozměniti a doplniti mezinárodní úmluvu z 20. března 1883 o zřízení mezinárodní unie na ochranu živnostenského vlastnictví, revidovanou v Bruselu 14. prosince 1900 a ve Washingtoně 2. června 1911, jmenovali svými plnomocníky:

President Říše Německé:

pana **W. F. von Vietinghoff,**
legačního radu vyslanectví německého v Haagu;

M. **von Specht,**
Geheimer Oberregierungsrat, Président de l'Office des Brevets;

M. **Klauer,**
Conseiller ministériel au Ministère de Justice;

M. le Prof. Dr. **Albert Osterrieth,**
Justizrat;

Le Président de la République d'Autriche:

M. le Dr. **Carl Duschanek,**
Conseiller ministériel, Vice-Président de l'Office autrichien des Brevets;

M. le Dr. **Hans Fortwängler,**
Conseiller ministériel audit Office;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. **Octave Mavaut,**
Directeur Général de l'Industrie au Ministère de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale;

M. **Albert Capitaine,**
Avocat à la cour d'Appel de Liége, ancien Bâtonnier, Délégué de la Belgique à la Conférence de Washington;

M. **Louis André,**
Avocat à la Cour d'Appel de Bruxelles;

M. **Thomas Braun,**
Avocat à la Cour d'Appel de Bruxelles;

M. **Daniel Coppieters,**
Avocat à la Cour d'Appel de Bruxelles;

Le Président des États-Unis du Brésil:

M. le Dr. **Julio Augusto Barboza Carneiro,**
Membre du Comité Économique de la Société des Nations;

M. le Prof. Dr. **Carlos Americo Barbosa de Oliveira,**
Professeur à l'École Polytechnique, Directeur de l'École Normale des Arts et des Métiers Wenceslau Braz;

Le Président de la République de Cuba:

M. le Dr. **Raphaël Martinez Ortiz,**
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Cuba à Paris;

M. le Dr. **Raphaël de la Torre,**
Chargé d'Affaires de Cuba à la Haye;

pana **von Specht,**
tajného vrchního vládního radu, předsedu patentního úřadu;

pana **Klauera,**
ministerského radu ministerstva spravedlnosti;

pana profesora Dra **Alberta Osterrietha,**
justičního radu;

President Republiky Rakouské:

pana Dra **Karla Duschaneka,**
ministerského radu, místopředsedu rakouského patentního úřadu;

pana Dra **Hanse Fortwänglera,**
ministerského radu zmíněného úřadu;

Jeho Veličenstvo Král Belgů:

pana **Octava Mavaut,**
generálního ředitele průmyslu v ministerstvu průmyslu, práce a sociální péče;

pana **Alberta Capitaine,**
advokáta apelačního soudu lutyšského, bývalého předsedu advokátského sboru, belgického delegáta na konferenci washingtonské;

pana **Louis André,**
advokáta apelačního soudu bruselského;

pana **Thomase Brauna,**
advokáta apelačního soudu bruselského;

pana **Daniela Coppieters,**
advokáta apelačního soudu bruselského;

President Spojených Států Brasilských:

pana Dra **Julia Augusta Barboza Carneiro,**
člena hospodářského komitétu Společnosti národů;

pana prof. Dra **Carlose Americo Barbosa de Oliveira,**
profesora školy polytechnické, ředitele vyšší průmyslové školy Wenceslau Braz;

President Republiky Kuby:

pana Dra **Raphaëla Martinez Ortize,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra Kuby v Paříži;

pana Dra **Raphaëla de la Torre,**
chargé d'affaires Kuby v Haagu;

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. le Dr. **N. J. Ehrenreich Hansen,**
Sous-Chef de Bureau au Ministère de l'Industrie, du Commerce et de la Navigation;

Le Président de la République Dominicaine:

M. **C. G. de Haseth Cz.,**
Consul de la République dominicaine à la Haye;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

S. Exc. M. **Santiago Mendez de Vigo,**
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de S. M. le Roi d'Espagne à la Haye;

M. **Fernando Cabello y Lapiedra,**
Chef du Bureau de la Propriété Industrielle et Commerciale d'Espagne;

M. **José Garcia-Monge y de Vera,**
Secrétaire du Bureau de la Propriété Industrielle et Commerciale d'Espagne;

Le Président de la République d'Esthonie:

M. **O. Aarmann,**
Ingénieur, Directeur du Bureau des Brevets;

Le Président des États-Unis d'Amérique:

M. **Thomas E. Robertson,**
Commissaire des Brevets, Member of the Bar of the Supreme Court of U. S. A.;

M. **Wallace R. Lane,**
ancien Président des American and Chicago Patent Law Associations, Member of the Bar of the Supreme Court of U. S. A. and the Supreme Court of Illinois;

M. **Jo. Baily Brown,**
Pittsburgh, Member of the Bar of the Supreme Court of U. S. A. and the Supreme Court of Pennsylvania;

Le Président de la République de Finlande:

M. **Yrjö Saastamoinen,**
Chargé d'Affaires de Finlande à la Haye;

Le Président de la République Française:

S. Exc. M. **Chassain de Marcilly,**
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de France à la Haye;

Jeho Veličenstvo Král Dánský:

pana Dra **N. J. Ehrenreicha Hansena,**
místopřednostu oddělení v ministerstvu průmyslu, obchodu a plavby;

President Republiky Dominikánské:

pana **C. G. de Haseth Cz.,**
konsula republiky Dominikánské v Haagu;

Jeho Veličenstvo Král Španělský:

J. E. pana **Santiago Mendez de Vigo,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra J. V. krále španělského v Haagu,

pana **Fernando Cabello y Lapiedra,**
přednostu španělského úřadu pro živnostenské a obchodní vlastnictví;

pana **José Garcia-Monge y de Vera,**
tajemníka španělského úřadu pro živnostenské a obchodní vlastnictví;

President Republiky Estonské:

pana **O. Aarmanna,**
inženýra, ředitele patentního úřadu;

President Spojených Států Amerických:

pana **Thomase E. Robertsona,**
patentního komisaře, člena advokatury nejvyššího soudu S. S. A.;

pana **Wallace R. Lane,**
bývalého předsedu American and Chicago Patent Law Associations, člena advokatury nejvyššího soudu S. S. A. a nejvyššího soudu v Illinois;

pana **Jo. Baily Browna**
z Pittsburghu, člena advokatury nejvyššího soudu S. S. A. a nejvyššího soudu Pensylvanie;

President Republiky Finské:

pana **Yrjö Saastamoinen,**
chargé d'affaires finského v Haagu;

President Republiky Francouzské:

J. E. pana **Chassain de Marcilly,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra Francie v Haagu;

M. **Marcel Plaisant,**
Député, Avocat à la Cour d'Appel de Paris;

M. **Charles Drouets,**
Directeur de la Propriété Industrielle au Ministère du Commerce;

M. **Georges Maillard,**
Avocat à la Cour d'Appel de Paris, Vice-Président du Comité technique de la Propriété Industrielle;

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes:

pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord:

Sir **Hubert Llewellyn Smith,**
G. C. B., Chief Economic Adviser to His Britannic Majesty's Government;

M. **Alfred James Martin,**
O. B. E., Assistant Comptroller of the Patent Office and Industrial Property Department of the Board of Trade;

Sir **Arthur Balfour,**
K. B. E., One of His Majesty's Justices of the Peace; Chairman of the Committee on Trade and Industry;

pour le Dominion du Canada:

M. **Frederick Herbert Palmer,**
M. C., Canadian Government Trade Commissioner;

pour le Commonwealth d'Australie:

M. le Lieutenant-Colonel **Charles Vincent Watson,**
D. S. O., V. D., Commissioner of Patents and Registrar of Trade Marks and Designs;

pour l'État Libre d'Irlande:

M. le Comte **Gerald O'Kelly de Gallagh,**
Représentant de l'État Libre d'Irlande;

Son Altesse Sérénissime le Gouverneur de Hongrie:

M. **Elemér de Pompéry,**
Président de la Cour des Brevets;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. **Domenico Barone,**
Conseiller d'État;

M. **Gustavo de Sanctis,**
Directeur du Bureau de la Propriété Industrielle;

M. l'Ingénieur **Letterio Laboccetta;**

pana **Marcela Plaisanta,**
poslance, advokáta apelačního soudu pařížského;

pana **Charles Drouets,**
ředitele živnostenského vlastnictví v ministerstvu obchodu;

pana **Georges Maillarda,**
advokáta apelačního soudu pařížského, vice-presidenta technického výboru živnostenského vlastnictví;

Jeho Veličenstvo Král Spojeného Království Velké Britanie a Irska a Britských Území Zámořských, Císař Indický:

pro Velkou Britanii a Severní Irsko:

Sir **Huberta Llewellyn Smitha,**
G. C. B., Chief Economic Adviser to His Britannic Majesty's Government;

pana **Alfreda James Martina,**
O. B. E., Assistant Comptroller of the Patent Office and Industrial Property Department of the Board of Trade;

Sir **Arthura Balfoura,**
K. B. E., One of His Majesty's Justices of the Peace; Chairman of the Committee on Trade and Industry;

pro Dominium Kanadské:

pana **Frederick Herberta Palmera,**
M. C., Canadian Government Trade Commissioner.

pro Commonwealth Australský:

pana podplukovníka **Charles Vincent Watsona,**
D. S. O., V. D., Commissioner of Patents and Registrar of Trade Marks and Designs;

pro Svobodný Stát Irský:

hraběte **Gerald O'Kelly de Gallagh,**
zástupce Svobodného státu irského;

Jeho Nejjasnější Výsost Říšský Správce Maďarský:

pana **Elemér de Pompéry,**
předsedu patentního dvoru;

Jeho Veličenstvo Král Italský:

pana **Domenico Barone,**
státního radu;

pana **Gustavo de Sanctis,**
ředitele úřadu pro průmyslové vlastnictví;

pana inženýra **Letterio Laboccetta;**

M. **Gino Olivetti,**
Député, Secrétaire Général de la Confédération de l'Industrie italienne;

M. le Prof. **Mario Ghiron,**
Docent le droit industriel à l'Université de Rome;

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

M. **Saichiro Sakikawa,**
Président du Bureau des Brevets d'Invention;

M. **Nobumi Ito;**

Sa Majesté le Sultan du Maroc:

S. Exc. M. **Chassain de Marcilly,**
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de France à la Haye;

Le Président des États-Unis du Mexique:

M. **Julio Poulat,**
Attaché Commercial à la Légation du Mexique à Paris;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

M. **Birger Gabriel Wyller,**
Directeur Général du Bureau de la Propriété Industrielle de Norvège;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. le Dr. **J. Alingh Prins,**
Président du Conseil des Brevets, Directeur de l'Office de la Propriété Industrielle;

M. le Dr. **H. Bijleveld,**
ancien Ministre, Membre de la Chambre des Députés, ancien Président du Conseil des Brevets, ancien Directeur de l'Office de la Propriété Industrielle;

M. le Dr. **J. W. Dijckmeester,**
Membre du Conseil des Brevets;

Le Président de la République Polonaise:

pour la Pologne:

S. Exc. M. le Dr. **Stanislas Koźmiński,**
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Pologne à la Haye;

M. le Dr. **Frédéric Zoll,**
Professeur à l'Université de Krakow;

pour la Ville Libre de Dantzig:

S. Exc. M. le Dr. **Stanislas Koźmiński,**
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Pologne à la Haye;

pana **Gino Olivetti,**
poslance, generálního tajemníka svazu italského průmyslu;

pana profesora **Mario Ghirona,**
docenta práva živnostenského university římské;

Jeho Veličenstvo Císař Japonský:

pana **Saichiro Sakikawa,**
předsedu patentního úřadu;

pana **Nobumi Ito;**

Jeho Veličenstvo Sultán Marocký:

J. E. pana **Chassain de Marcilly,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra Francie v Haagu;

President Spojených Států Mexických:

pana **Julia Poulata,**
obchodního attaché mexického vyslanectví v Paříži;

Jeho Veličenstvo Král Norský:

pana **Birger Gabriela Wyllera,**
generálního ředitele úřadu pro živnostenské vlastnictví Norska;

Její Veličenstvo Královna Nizozemská:

pana Dra **J. Alingh Prinse,**
předsedu patentní rady, ředitele úřadu pro živnostenské vlastnictví;

pana Dra **H. Bijlevelda,**
bývalého ministra, člena poslanecké sněmovny, bývalého předsedu patentní rady, bývalého ředitele úřadu pro živnostenské vlastnictví;

pana Dra **J. W. Dijckmeestera,**
člena patentní rady;

President Republiky Polské:

pro Polsko:

J. E. pana Dra **Stanislas Koźmińskiho,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra Polska v Haagu;

pana Dra **Frédérica Zolla,**
profesora university krakovské;

pro Svobodné Město Gdansko:

J. E. pana Dra **Stanislas Koźmińskiho,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra Polska v Haagu;

Le Président de la République Portugaise:

S. Exc. **M. A. C. de Sousa Santos Bandeira,**
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire du Portugal à la Haye;

Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes:

M. le Dr. **Yanko Choumane,**
Président de l'Office pour la Protection de la Propriété Industrielle auprès du Ministère du Commerce et de l'Industrie;

M. Mihailo Preditch,
Secrétaire audit Office;

Sa Majesté le Roi de Suède:

M. le Directeur-Général **E. O. J. Björklund,**
Chef de l'Administration des Brevets et d'Enregistrement;

M. K. H. R. Hjertén,
Conseiller de la Cour d'Appel de Göta;

M. A. E. Hasselrot,
ancien Directeur de Bureau à ladite Administration, Conseil en matière de propriété industrielle;

Le Conseil fédéral de la Confédération Suisse:

S. Exc. **M. Arthur de Pury,**
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Suisse à la Haye;

M. Walther Kraft,
Directeur du Bureau Fédéral de la Propriété Intellectuelle;

Le Président de la République Française:

pour les États de Syrie et du Grand Liban:

S. Exc. M. **Chassain de Marcilly,**
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de France à la Haye;

Le Président de la République Tchécoslovaque:

S. Exc. M. **P. Baráček,**
Ingénieur, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Tchécoslovaquie à la Haye;

M. le Dr. **Karel Hermann-Otavský,**
Professeur à l'Université de Prague;

M. Bohuslav Pavlousek,
Ingénieur, Vice-Président de l'Office des Brevets de Prague;

President Republiky Portugalské:

J. E. pana **A. C. de Sousa Santos Bandeira,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra Portugalska v Haagu;

Jeho Veličenstvo Král Srbů, Chorvatů a Slovinců:

pana Dra **Yanko Choumane,**
předsedu úřadu pro ochranu živnostenského vlastnictví u ministerstva obchodu a průmyslu;

pana **Mihailo Preditche,**
tajemníka tohoto úřadu;

Jeho Veličenstvo Král Švédský:

pana generálního ředitele **E. O. J. Björklunda,**
přednostu úřadu patentního a registračního;

pana **K. H. R. Hjerténa,**
radu apelačního soudu götského;

pana **A. E. Hasselrota,**
bývalého ředitele zmíněného úřadu, poradce ve věcech živnostenského vlastnictví;

Spolková Rada Spolkového Státu Švýcarského:

J. E. pana **Arthura de Pury,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra Švýcarska v Haagu;

pana **Walthera Krafta,**
ředitele spolkového úřadu pro duševní vlastnictví;

President Republiky Francouzské:

pro Státy Syrský a Velkolibanonský:

J. E. pana **Chassain de Marcilly,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra Francie v Haagu;

President Republiky Československé:

J. E. pana **P. Baráčka,**
inženýra, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra Československa v Haagu;

pana Dra **Karla Hermanna-Otavského,**
profesora university pražské;

pana **Bohuslava Pavlouska,**
inženýra, místopředsedu patentního úřadu pražského;

Son Altesse le bey de Tunis:

S. Exc. **M. Chassain de Marcilly,**
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de France à la Haye;

Le Président de la République Turque:

Mehmed Essad Bey,
Chargé d'Affaires de Turquie à la Haye.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article premier.

Les pays contractants sont constitués à l'état d'Union pour la protection de la propriété industrielle.

La protection de la propriété industrielle a pour objet les brevets d'invention, les modèles d'utilité, les dessins et modèles industriels, les marques de fabrique ou de commerce, le nom commercial et les indications de provenance ou appellations d'origine, ainsi que la répression de la concurrence déloyale.

La propriété industrielle s'entend dans l'acception la plus large, et s'applique non seulement à l'industrie et au commerce proprement dits, mais également au domaine des industries agricoles (vins, grains, feuilles de tabac, fruits, bestiaux, etc.) et extractives (minéraux, eaux minérales, etc.).

Parmi les brevets d'invention sont comprises les diverses espèces de brevets industriels admises par les législations des pays contractants, telles que brevets d'importation, brevets de perfectionnement, brevets et certificats d'addition, etc.

Article 2.

Les ressortissants de chacun des pays contractants jouiront dans tous les autres pays de l'Union, en ce qui concerne la protection de la propriété industrielle, des avantages que les lois respectives accordent actuellement ou accorderont par la suite aux nationaux, le tout sans préjudice des droits spécialement prévus par la présente Convention. En conséquence, ils auront la même protection que ceux-ci et le même recours légal contre toute atteinte portée à leurs droits, sous réserve de l'accomplissement des conditions et formalités imposées aux nationaux.

Jeho Výsost Bey Tunisský:

J. E. pana **Chassain de Marcilly,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra Francie v Haagu;

President Republiky Turecké:

Mehmed Essada Beye,
chargé d'affaires Turecka v Haagu.

Tito vyměnivše si své plné moci, jež shledány v dobré a náležité formě, shodli se na následujících článcích:

Článek 1.

Smluvní země tvoří unii na ochranu živnostenského vlastnictví.

Ochrana živnostenského vlastnictví týká se patentů na vynálezy, užitných vzorů, živnostenských vzorků a modelů, továrních či obchodních známek, obchodního jména, údajů o provenienci zboží nebo označení jeho původu, jakož i potlačování nekalé soutěže.

Živnostenské vlastnictví se rozumí v nejširším významu slova a vztahuje se nejen na průmysl či obchod ve vlastním smyslu slova, nýbrž také na obor průmyslových odvětví zemědělských (víno, obilí, tabákové listy, ovoce, dobytek atd.) a těžařských (nerosty, minerální vody atd.).

Mezi patenty na vynálezy jsou zahrnuty různé druhy živnostenských patentů, které jsou připuštěny zákonodárstvím smluvních zemí, jako na př. patenty na zavedení, patenty na zdokonalení, přídavkové patenty a přídavková potvrzení.

Článek 2.

Příslušníci každé smluvní země budou, pokud jde o ochranu živnostenského vlastnictví, požívati ve všech ostatních zemích unie těch výhod, které příslušné zákony poskytují či napříště poskytnou vlastním státním příslušníkům bez újmy práv, zvlášť stanovených touto smlouvou. Budou tudíž požívati téže ochrany jako tito státní příslušníci a téže právní pomoci proti všelikému zasahování do jejich práv, ovšem s výhradou, že splní podmínky a formality, uložené vlastním státním příslušníkům.

Toutefois, aucune condition de domicile ou d'établissement dans le pays où la protection est réclamée ne peut être exigée des ressortissants de l'Union, pour la jouissance d'aucun des droits de propriété industrielle.

Sont expressément réservées les dispositions de la législation de chacun des pays contractants relatives à la procédure judiciaire et administrative et à la compétence, ainsi qu'à l'élection de domicile ou à la constitution d'un mandataire, qui seraient requises par les lois sur la propriété industrielle.

Article 3.

Sont assimilés aux ressortissants des pays contractants les ressortissants des pays ne faisant pas partie de l'Union, qui sont domiciliés ou ont des établissements industriels ou commerciaux effectifs et sérieux sur le territoire de l'un des pays de l'Union.

Article 4.

a) Celui qui aura régulièrement fait le dépôt d'une demande de brevet d'invention, d'un modèle d'utilité, d'un dessin ou modèle industriel, d'une marque de fabrique ou de commerce, dans l'un des pays contractants, ou son ayant cause, jouira, pour effectuer le dépôt dans les autres pays, et sous réserve des droits des tiers, d'un droit de priorité pendant les délais déterminés ci-après.

b) En conséquence, le dépôt ultérieurement opéré dans l'un des autres pays de l'Union, avant l'expiration de ces délais, ne pourra être invalidé par des faits accomplis dans l'intervalle, soit, notamment, par un autre dépôt, par la publication de l'invention ou son exploitation, par la mise en vente d'exemplaire du dessin ou du modèle, par l'emploi de la marque.

c) Les délais de priorité mentionnés ci-dessus seront de douze mois pour les brevets d'invention et les modèles d'utilité et de six mois pour les dessins et modèles industriels et pour les marques de fabrique ou de commerce.

Ces délais commencent à courir de la date du dépôt de la première demande dans un pays de l'Union; le jour du dépôt n'est pas compris dans le délai.

Si le dernier jour du délai est un jour férié légal dans le pays où la protection est réclamée, le délai sera prorogé jusqu'au premier jour ouvrable qui suit.

Avšak od příslušníků unie nesmí se nikterak vyžadovati, aby měli bydliště nebo závod v zemi, kde se o ochranu žádá, mají-li požívati některého práva živnostenského vlastnictví.

Výslovně jsou vyhraženy zákonné předpisy každé smluvní země o soudním a správním řízení a o příslušnosti, jakož i o volbě bydliště či o ustanovení zástupce, pokud by to vyžadovaly zákony o živnostenském vlastnictví.

Článek 3.

Příslušníkům smluvních zemí jsou na roveň postaveni ti příslušníci zemí nepatřících k unii, kteří mají v některé unijní zemi bydliště nebo skutečné a opravdové závody živnostenské neb obchodní.

Článek 4.

a) Kdo řádně přihlásí žádost o patent na vynález, o užitný vzor, o živnostenský vzorek neb model, o tovární neb obchodní známku v jedné ze smluvních zemí, nebo jeho právní nástupce, bude ve lhůtách níže uvedených požívati prioritního práva při přihlášce v ostatních zemích, ovšem s výhradou práv osob třetích.

b) Proto přihláška podaná v některé z ostatních zemí později, avšak před uplynutím těchto lhůt, nesmí pozbýti účinnosti skutečnostmi mezitím nastalými, jako zejména ne jinou přihláškou, uveřejněním vynálezu nebo jeho užíváním, dáním do prodeje exemplářů vzorku či modelu a užíváním známky.

c) Shora uvedené prioritní lhůty budou činiti dvanáct měsíců pro patenty na vynálezy a pro užitné vzory a šest měsíců pro živnostenské vzorky a modely a pro tovární či obchodní známky.

Tyto lhůty počnou běžeti ode dne, kdy byla podána první žádost v unijní zemi; den podání žádosti se nepočítá do lhůty.

Je-li poslední den lhůty zákonným svátkem v té zemi, kde se žádá o ochranu, prodlouží se lhůta na první všední den, který následuje.

d) Quiconque voudra se prévaloir de la priorité d'un dépôt antérieur sera tenu de faire une déclaration indiquant la date et le pays de ce dépôt. Chaque pays déterminera à quel moment, au plus tard, cette déclaration devra être effectuée.

Ces indications seront mentionnées dans les publications émanant de l'Administration compétente, notamment sur les brevets et les descriptions y relatives.

Les pays contractants pourront exiger de celui qui fait une déclaration de priorité la production d'une copie de la demande (description, dessins, etc.) déposée antérieurement. La copie, certifiée conforme par l'Administration qui aura reçu cette demande, sera dispensée de toute légalisation, et elle pourra en tous cas être déposée à n'importe quel moment dans le délai de trois mois à dater du dépôt de la demande ultérieure. On pourra exiger qu'elle soit accompagnée d'un certificat de la date du dépôt émanant de cette Administration et d'une traduction.

D'autres formalités ne pourront être requises pour la déclaration de priorité au moment du dépôt de la demande. Chaque pays contractant déterminera les conséquences de l'omission des formalités prévues par le présent article, sans que ces conséquences puissent excéder la perte du droit de priorité.

Ultérieurement d'autres justifications pourront être demandées.

e) Lorsqu'un dessin ou modèle industriel aura été déposé dans un pays en vertu d'un droit de priorité basé sur le dépôt d'un modèle d'utilité, le délai de priorité ne sera que celui fixé pour les dessins et modèles industriels.

En outre, il est permis de déposer dans un pays un modèle d'utilité en vertu d'un droit de priorité basé sur le dépôt d'une demande de brevet et inversement.

f) Si une demande de brevet contient la revendication de priorités multiples, ou si l'examen révèle qu'une demande est complexe, l'Administration devra, tout au moins, autoriser le demandeur à la diviser dans des conditions que déterminera la législation intérieure, en conservant comme date de chaque demande divisionnaire la date de la demande initiale et, s'il y a lieu, le bénéfice du droit de priorité.

Article 4bis.

Les brevets demandés dans les différents pays contractants par des ressortissants de

d) Kdo chce uplatniti prioritu dřívější přihlášky, musí učiniti prohlášení, udávající datum a zemi této přihlášky. Každá země stanoví, kdy nejpozději takové prohlášení musí býti učiněno.

Tyto údaje budou uvedeny v publikacích, které vydává příslušný úřad, zejména pak v patentových listinách a v popisech k nim se vztahujících.

Smluvní země budou moci vyžadovati od toho, kdo činí prohlášení o prioritě, aby předložil opis přihlášky dříve podané (popis, výkresy atd.). Opis, o němž úřad obdrževší přihlášku potvrdí, že souhlasí s originálem, bude osvobozen od všelikého ověření, a v každém případě bude možno jej předložiti kdykoli ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy pozdější přihláška byla podána. Bude lze žádati, aby k němu bylo připojeno potvrzení tohoto úřadu o datu přihlášky a překlad.

Jiných formalit pro prioritní prohlášení nesmí býti vyžadováno v době podání žádosti. Každá smluvní země ustanoví, jaké následky vzejdou z opomenutí formalit, předepsaných tímto článkem; tyto následky nesmějí však přesahovati ztrátu prioritního práva.

Později bude možno vyžadovati i jiné průkazy.

e) Jestliže se v některé zemi přihlásí živnostenský vzorek neb model podle prioritního práva založeného na přihlášce užitného vzoru, bude tu platiti toliko prioritní lhůta stanovená pro živnostenské vzorky a modely.

Kromě toho je přípustno přihlásiti v některé zemi užitný vzor na základě prioritního práva založeného na podání žádosti o patent a naopak.

f) Jestliže se v žádosti o patent požaduje více priorit, nebo vyjde-li šetřením najevo, že žádost je souborná, musí úřad alespoň dovoliti žadateli, aby ji rozdělil za podmínek, které stanoví vnitřní zákonodárství, při čemž ponechá jako datum každé dílčí žádosti datum původní žádosti a zachová výhodu prioritního práva, jestliže jest tu takové právo.

Článek 4 b.

Patenty, přihlášené v jednotlivých smluvních zemích příslušníky unie, nebudou závislé

l'Union seront indépendants des brevets obtenus pour la même invention dans les autres pays, adhérants ou non à l'Union.

Cette disposition doit s'entendre d'une façon absolue, notamment en ce sens que les brevets demandés pendant le délai de priorité sont indépendants, tant au point de vue des causes de nullité et de déchéance, qu'au point de vue de la durée normale.

Elle s'applique à tous les brevets existant au moment de sa mise en vigueur.

Il en sera de même, en cas d'accession de nouveaux pays, pour les brevets existant de part et d'autre au moment de l'accession.

Article 5.

L'introduction, par le breveté, dans le pays où le brevet a été délivré, d'objets fabriqués dans l'un ou l'autre des pays de l'Union, n'entraînera pas la déchéance.

Toutefois chacun des pays contractants aura la faculté de prendre les mesures législatives nécessaires pour prévenir les abus qui pourraient résulter de l'exercice du droit exclusif conféré par le brevet, par exemple faute d'exploitation.

Ces mesures ne pourront prévoir la déchéance du brevet que si la concession de licences obligatoires ne suffisait pas pour prévenir ces abus.

En tout cas, le brevet ne pourra pas faire l'objet de telles mesures avant l'expiration d'au moins 3 années à compter de la date où il a été accordé et si le breveté justifie d'excuses légitimes.

La protection des dessins et modèles industriels ne peu être atteinte par une déchéance quelconque pour introduction d'objets conformes à ceux qui sont protégés.

Aucun signe ou mention d'enregistrement ne sera exigé sur le produit, pour la reconnaissance du droit.

Si, dans un pays, l'utilisation de la marque enregistrée est obligatoire, l'enregistrement ne pourra être annulé qu'après un délai équitable et si l'intéressé ne justifie pas des causes de son inaction.

Article 5bis.

Un délai de grâce, qui devra être au minimum de trois mois, sera accordé pour le payement des taxes prévues pour le maintien des

na patentech, jichž bylo dosaženo pro týž vynález v jiných zemích, ať unijních, ať neunijních.

Tomuto ustanovení je třeba rozuměti beze všeho obmezení, jmenovitě v tom smyslu, že patenty přihlášené v prioritní lhůtě jsou samostatné jak v příčině důvodů neplatnosti a zániku, tak i v příčině zákonem stanoveného trvání.

Toto ustanovení se vztahuje na všechny patenty, které jsou v platnosti v době, kdy nabylo účinnosti.

Při přístupu nových zemí bude platiti totéž pro patenty, které jsou v platnosti na obojí straně v době přístupu.

Článek 5.

Doveze-li majitel patentu do země, kde byl patent udělen, předměty, vyrobené v některé zemi unie, nepřivodí to ztrátu patentu.

Avšak každá smluvní země smí učiniti potřebná zákonná opatření, aby zabránila zneužívání, které by mohlo vzejíti z výkonu výlučného práva, uděleného patentem, na př. jeho neužíváním.

Těmito opatřeními smí však býti stanovena ztráta patentu jen tehdy, když by povolení nucených licencí nepostačilo k zamezení takového zneužití.

V žádném případě však nesmí býti použito těchto opatření proti patentu před uplynutím nejméně tří let ode dne, kdy byl patent udělen, a prokáže-li majitel patentu řádné omluvné důvody.

Ochrana živnostenských vzorků a modelů nemůže nijak zaniknouti proto, že byly dovezeny předměty shodné s těmi, které jsou chráněny.

Pro přiznání práva nebude vyžadováno, aby na výrobku byla nějaká značka nebo poznámka o zápisu.

Je-li v některé zemi užívání zapsané známky povinné, smí býti zápis zrušen jen po přiměřené lhůtě, a jenom tehdy, když účastník neospravedlní, proč známky neužíval.

Článek 5 b.

K zaplacení poplatků, stanovených pro zachování práv živnostenského vlastnictví, musí býti povoleno alespoň tříměsíční poshovění, a

droits de propriété industrielle, moyennant le versement d'une surtaxe, si la législation nationale en impose une.

Pour les brevets d'invention, les pays contractants s'engagent en outre, soit à porter le délai de grâce à six mois au moins, soit à prévoir la restauration du brevet tombé en déchéance par suite de non payement de taxes, ces mesures restant soumises aux conditions prévues par la législation intérieure.

Article 5ter.

Dans chacun des pays contractants ne seront pas considérés comme portant atteinte aux droits du breveté:

1° l'emploi, à bord des navires des autres pays de l'Union, des moyens faisant l'objet de son brevet dans le corps du navire, dans les machines, agrès, apparaux et autres accessoires, lorsque ces navires pénétreront temporairement ou accidentellement dans les eaux du pays, sous réserve que ces moyens y soient employés exclusivement pour les besoins du navire;

2° l'emploi des moyens faisant l'objet du brevet dans la construction ou le fonctionnement des engins de locomotion aérienne ou terrestre des autres pays de l'Union ou des accessoires de ces engins, lorsque ceux-ci pénétreront temporairement ou accidentellement dans ce pays.

Article 6.

Toute marque de fabrique ou de commerce régulièrement enregistrée dans le pays d'origine sera admise au dépôt et protégée telle quelle dans les autres pays de l'Union.

Toutefois, pourront être refusées ou invalidées:

1° Les marques qui sont de nature à porter atteinte à des droits acquis par des tiers dans le pays où la protection est réclamée.

2° Les marques dépourvues de tout caractère distinctif, ou bien composées exclusivement de signes ou d'indications pouvant servir, dans le commerce, pour désigner l'espèce, la qualité, la quantité, la destination, la valeur, le lieu d'origine des produits ou l'époque de production, ou devenus usuels dans le langage courant ou les habitudes loyales et constantes du commerce du pays où la protection est réclamée.

Dans l'appréciation du caractère distinctif d'une marque on devra tenir compte de toutes

to tak, že bude zaplacen příplatek, jestliže jej národní zákonodárství ukládá.

Pokud jde o patenty na vynálezy, zavazují se kromě toho smluvní země, že buď prodlouží poshovění alespoň na šest měsíců nebo připustí obnovu patentu, který zanikl tím, že poplatky nebyly zaplaceny; tato opatření jsou podrobena podmínkám, které stanoví vnitrostátní zákonodárství.

Článek 5 c.

V žádné smluvní zemi nebude se pokládati za zásah do práv majitele patentu:

1. používá-li se na lodích ostatních unijních zemí patentovaných zařízení v lodním tělese, ve strojích, v lodní výstroji, přístrojích a v jiném příslušenství, když se tyto lodi dostanou na čas nebo nahodile do vod příslušné země, předpokládaje, že těchto předmětů se tu používá jenom pro potřeby lodní;

2. používá-li se patentovaných zařízení při stavbě nebo výkonu pozemních nebo leteckých vozidel, která náležejí ostatním unijním zemím, nebo součástí těchto vozidel, dostanou-li se na čas nebo náhodně do této země.

Článek 6.

Každá tovární nebo obchodní známka řádně zapsaná v zemi původu bude tak, jak jest, připuštěna k přihlášení a bude chráněna v ostatních zemích unie.

Nicméně smějí býti odmítnuty nebo prohlášeny za neplatné:

1. Známky, které mohou porušiti práva, jichž nabyly třetí osoby v té zemi, kde se žádá o ochranu.

2. Známky nemající rozlišovací povahy, nebo složené výhradně ze značek či údajů, které mohou v obchodě sloužiti k označování druhu, jakosti, množství, určení, ceny, místa původu zboží, nebo doby výroby, nebo staly se obvyklými v obecné mluvě či v loyálních a stálých obchodních zvyklostech země, kde se žádá o ochranu.

Při posuzování rozlišovací povahy známky bude třeba přihlížeti ke všem skutkovým okol-

les circonstances de fait, notamment de la durée de l'usage de la marque.

3° Les marques qui sont contraires à la morale ou à l'ordre public.

Il est entendu qu'une marque ne pourra être considérée comme contraire à l'ordre public pour la seule raison qu'elle n'est pas conforme à quelque disposition de la législation sur les marques, sauf le cas où cette disposition elle-même concerne l'ordre public.

Sera considéré comme pays d'origine:

Le pays de l'Union où le déposant a un établissement industriel ou commercial effectif et sérieux, et, s'il n'a pas un tel établissement, le pays de l'Union où il a son domicile et, s'il n'a pas de domicile dans l'Union, le pays de sa nationalité, au cas où il est ressortissant d'un pays de l'Union.

En aucun cas le renouvellement de l'enregistrement d'une marque dans le pays d'origine n'entraînera l'obligation de renouveler l'enregistrement dans les autres pays de l'Union où la marque aura été enregistrée.

Le bénéfice de la priorité reste acquis aux dépôts de marques effectués dans le délai de l'art. 4, même lorsque l'enregistrement dans le pays d'origine n'intervient qu'après l'expiration de ce délai.

La disposition de l'alinéa 1 n'exclut pas le droit d'exiger du déposant un certificat d'enregistrement régulier, délivré par l'autorité compétente du pays d'origine, mais aucune légalisation ne sera requise pour ce certificat.

Article 6bis.

Les pays contractants s'engagent à refuser ou à invalider soit d'office si la législation du pays le permet, soit à la requête de l'intéressé, l'enregistrement d'une marque de fabrique ou de commerce qui serait la reproduction ou l'imitation susceptible de faire confusion, d'une marque que l'autorité compétente du pays de l'enregistrement estimera y être notoirement connue comme étant déjà la marque d'un ressortissant d'un autre pays contractant et utilisée pour des produits du même genre ou d'un genre similaire.

Un délai minimum de 3 ans devra être accordé pour réclamer la radiation de ces marques. Le délai courra de la date de l'enregistrement de la marque.

Il ne sera pas fixé de délai pour réclamer la radiation des marques enregistrées de mauvaise foi.

nostem, zejména pak k době, po kterou se známky užívá.

3. Známky, které odporují dobrým mravům nebo veřejnému pořádku.

Rozumí se, že známka nesmí být pokládána za odporující veřejnému pořádku již pro ten jediný důvod, že se neshoduje s některým předpisem známkového práva, vyjímaje případ, kdy se tento předpis sám týká veřejného pořádku.

Za zemi původu bude pokládána:

Ta unijní země, kde přihlašovatel má skutečný a opravdový závod živnostenský či obchodní; nemá-li takového závodu, tedy ta unijní země, kde má své bydliště; nemá-li však svého bydliště v unii, tedy ta země, kam patří podle své státní příslušnosti, je-li příslušníkem některé unijní země.

V žádném případě nevzejde obnovením zápisu známky v zemi původu povinnost obnoviti zápis v ostatních unijních zemích, v nichž známka byla zapsána.

Výhoda priority zachovává se přihláškám známek, učiněným ve lhůtě podle článku 4., i tehdy, když zápis v zemi původu stal se teprve po uplynutí této lhůty.

Ustanovení odstavce 1. nevylučuje právo žádati na přihlašovateli potvrzení o řádném zápisu, které vydá příslušný úřad země původu; pro toto potvrzení nebude se však vyžadovati nijakého ověření.

Článek 6 b.

Smluvní země se zavazují, že odmítnou nebo zruší — buď z úřední povinnosti, jestliže to zákonodárství země dovoluje, nebo na žádost účastníkovu — zápis tovární či obchodní známky, která jest reprodukcí nebo zaměnitelným napodobením jiné známky, o které podle úsudku příslušného úřadu země zápisu je tam všeobecně známo, že je již známkou příslušníka jiné smluvní země a že se jí užívá pro zboží téhož nebo podobného druhu.

Lhůta nejméně tříletá musí být poskytnuta pro žádost o výmaz takových známek. Lhůta počne běžeti od dne zápisu známky.

Pro žádost o výmaz známek zapsaných obmyslně nebude stanovena lhůta.

Article 6ter.

Les pays contractants conviennent de refuser ou d'invalider l'enregistrement et d'interdire, par des mesures appropriées, l'utilisation, à défaut d'autorisation des pouvoirs compétents, soit comme marques de fabrique ou de commerce, soit comme éléments de ces marques, des armoiries, drapeaux et autres emblèmes d'Etat des pays contractants, signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie adoptés par eux, ainsi que toute imitation au point de vue héraldique.

L'interdiction des signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie s'appliquera seulement dans les cas où les marques qui les comprendront seront destinées à être utilisées sur des marchandises du même genre ou d'un genre similaire.

Pour l'application de ces dispositions les pays contractants conviennent de se communiquer réciproquement, par l'intermédiaire du Bureau international de Berne, la liste des emblèmes d'Etat, signes et poinçons officiels du contrôle et de garantie, qu'ils désirent ou désireront placer, d'une façon absolue ou dans certaines limites, sous la protection du présent article, ainsi que toutes modifications ultérieures apportées à cette liste. Chaque pays contractant mettra à la disposition du public, en temps utile, les listes notifiées.

Tout pays contractant pourra, dans un délai de douze mois à partir de la réception de la notification, transmettre, par l'intermédiaire du Bureau international de Berne, au pays intéressé, ses objections éventuelles.

Pour les emblèmes d'Etat notoirement connus les mesures prévues à l'alinéa 1 s'appliqueront seulement aux marques enregistrées après la signature du présent Acte.

Pour les emblèmes d'Etat qui ne seraient pas notoirement connus, et pour les signes et poinçons officiels, ces dispositions ne seront applicables qu'aux marques enregistrées plus de deux mois après réception de la notification prévue par l'alinéa 3.

En cas de mauvaise foi, les pays auront la faculté de faire radier même les marques enregistrées avant la signature du présent Acte et comportant des emblèmes d'Etat, signes et poinçons.

Les nationaux de chaque pays qui seraient autorisés à faire usage des emblèmes d'Etat, signes et poinçons de leur pays, pourront les utiliser, même s'il y avait similitude avec ceux d'un autre pays.

Článek 6 c.

Smluvní země ujednávají, že odmítnou nebo zruší zápis a že vhodným opatřením zakáží, aby bez povolení příslušných míst bylo buď jako továrních nebo obchodních známek nebo jako částí těchto známek užíváno znaků, praporů a jiných odznaků státní svrchovanosti smluvních zemí, jakož i úředních zkušebních, záručních a puncovních značek u nich zavedených, jakož i všeho, co jest s heraldického hlediska jejich napodobením.

Používati úředních zkušebních, záručních a puncovních značek jest zakázáno jen tehdy, jestliže známky, které je obsahují, jsou určeny k tomu, aby jich bylo používáno na zboží téhož nebo podobného druhu.

K provedení těchto ustanovení smluvní země ujednávají, že si navzájem oznámí prostřednictvím Mezinárodního úřadu v Bernu seznam odznaků státní svrchovanosti, úředních zkušebních, záručních a puncovních značek, které — jak si přejí či budou přáti — mají býti zcela nebo s určitým omezením dány pod ochranu tohoto článku; dále že se navzájem zpraví o všech pozdějších změnách, které nastanou v řečeném seznamu. Každá smluvní země dá v příhodné době obecenstvu k disposici seznamy, které jí byly oznámeny.

Každá země smí ve lhůtě dvanácti měsíců po obdržení seznamu zaslati příslušné zemi prostřednictvím Mezinárodního úřadu v Bernu své eventuelní námitky.

Pokud jde o státní odznaky všeobecně známé, bude předpisů obsažených v odstavci 1. použito jen na známky, které byly zapsány do rejstříku po podepsání této smlouvy.

Pokud jde o státní odznaky, které by nebyly všeobecně známy a o úřední a puncovní značky, bude lze použíti těchto předpisů jen na známky, které byly zapsány až po dvou měsících od obdržení oznámení uvedeného v odstavci 3.

V případě obmyslnosti smějí země dát vymazat i známky, které byly zapsány před podepsáním této smlouvy a obsahují státní odznaky, značky a puncovní značky.

Příslušníci každé země, jimž bylo dovoleno užívati státních odznaků, značek a puncovních značek jejich země, smějí jich užívat, i kdyby se podobaly odznakům a značkám jiné země.

Les pays contractants s'engagent à interdire l'usage, non autorisé dans le commerce, des armoiries d'Etats des autres pays contractants, lorsque cet usage sera de nature à induire en erreur sur l'origine des produits.

Les dispositions qui précèdent ne font pas obstacle à l'exercice, par les pays, de la faculté de refuser ou d'invalider, par application du N° 3 de l'alinéa 2 de l'art. 6, les marques contenant, sans autorisation, des armoiries, drapeaux, décorations et autres emblèmes d'Etat ou des signes et poinçons officiels adoptés par un pays de l'Union.

Article 7.

La nature du produit sur lequel la marque de fabrique ou de commerce doit être apposée ne peut, dans aucun cas, faire obstacle à l'enregistrement de la marque.

Article 7bis.

Les pays contractants s'engagent à admettre au dépôt et à protéger les marques appartenant à des collectivités dont l'existence n'est pas contraire à la loi du pays d'origine, même si ces collectivités ne possèdent pas un établissement industriel ou commercial.

Cependant chaque pays sera juge des conditions particulières sous lesquelles une collectivité pourra être admise à faire protéger ses marques.

Article 8.

Le nom commercial sera protégé dans tous les pays de l'Union sans obligation de dépôt ou d'enregistrement, qu'il fasse ou non partie d'une marque de fabrique ou de commerce.

Article 9.

Tout produit portant illicitement une marque de fabrique ou de commerce, ou un nom commercial, sera saisi à l'importation dans ceux de pays de l'Union dans lesquels cette marque ou ce nom commercial ont droit à la protection légale.

La saisie sera également effectuée dans le pays où l'apposition illicite aura eu lieu, ou dans le pays où aura été importé le produit.

La saisie aura lieu à la requête soit du ministère public, soit de toute autre autorité compétente, soit d'une partie intéressée, personne physique ou morale, conformément à la législation intérieure de chaque pays.

Smluvní země se zavazují, že zakáží, aby bez dovolení bylo v obchodě užíváno státních znaků ostatních smluvních zemí, je-li takové užívání s to způsobiti omyl o původu zboží.

Předchozí ustanovení nepřekážejí zemím v tom, aby podle článku 6. odstavce 2, čís. 3, mohly odmítnouti nebo prohlásiti za neplatné známky, které nedovoleně obsahují znaky, prapory, vyznamenání a jiné odznaky státní nebo úřední a puncovní značky zavedené v některé unijní zemi.

Článek 7.

Povaha výrobku, na který má býti tovární nebo obchodní známka připojena, nemůže v žádném případě překážeti zápisu známky.

Článek 7 b.

Smluvní země se zavazují připustiti k přihlášení a chrániti známky náležející sdružením, jejichž existence neodporuje zákonu země původu, a to i tehdy, když tato sdružení nemají živnostenského nebo obchodního závodu.

Každá země má však na vůli ustanoviti, za kterých zvláštních podmínek smí býti sdružení připuštěno k ochraně svých známek.

Článek 8.

Obchodní jméno bude chráněno ve všech zemích unie, aniž by tu bylo třeba přihlášky nebo zápisu, při čemž nerozhoduje, zdali jest částí tovární neb obchodní známky čili nic.

Článek 9.

Každý výrobek, který nese nedovoleně tovární neb obchodní známku nebo obchodní jméno, bude zabaven při dovozu do těch unijních zemí, ve kterých tato známka či toto obchodní jméno mají právo na zákonnou ochranu.

Zabavení bude vykonáno jak v zemi, kde se připojení proti právu stalo, tak i v zemi, kam výrobek byl dovezen.

K zabavení dojde podle vnitřního zákonodárství každé země, buď na návrh státního zastupitelstva nebo kteréhokoliv jiného příslušného úřadu, nebo na žádost súčastněné strany, ať je to osoba fysická nebo právnická.

Les autorités ne seront pas tenues d'effectuer la saisie en cas de transit.

Si la législation d'un pays n'admet pas la saisie à l'importation, la saisie sera remplacée par la prohibition d'importation ou la saisie à l'intérieur.

Si la législation d'un pays n'admet ni la saisie à l'importation, ni la prohibition d'importation, ni la saisie à l'intérieur, et en attendant que cette législation soit modifiée en conséquence, ces mesures seront remplacées par les actions et moyens que la loi de ce pays assurerait en pareil cas aux nationaux.

Article 10.

Les dispositions de l'article précédent seront applicables à tout produit portant faussement, comme indication de provenance, le nom d'une localité ou d'un pays déterminé, lorsque cette indication sera jointe à un nom commercial fictif ou emprunté dans une intention frauduleuse.

Sera en tous cas reconnu comme partie intéressée, que ce soit une personne physique ou morale, tout producteur, fabricant ou commerçant engagé dans la production, la fabrication ou le commerce de ce produit et établi soit dans la localité faussement indiquée comme lieu de provenance, soit dans la région où cette localité est située, soit dans le pays faussement indiqué.

Article 10bis.

Les pays contractants sont tenus d'assurer aux ressortissants de l'Union une protection effective contre la concurrence déloyale.

Constitue un acte de concurrence déloyale tout acte de concurrence contraire aux usages honnêtes en matière industrielle ou commerciale.

Notamment devront être interdits:

1° tous faits quelconques de nature à créer une confusion par n'importe quel moyen avec les produits d'un concurrent;

2° les allégations fausses, dans l'exercice du commerce, de nature à discréditer les produits d'un concurrent.

Article 10ter.

Les pays contractants s'engagent à assurer aux ressortissants des autres pays de l'Union des recours légaux appropriés pour réprimer efficacement tous les actes visés aux articles 9, 10 et 10bis.

Úřady nebudou povinny provésti zabavení v případě průvozu.

Jestliže zákonodárství některé země nedovoluje zabavení při dovozu, bude zabavení nahraženo zákazem dovozu nebo zabavením ve vnitrozemí.

Jestliže zákonodárství některé země nedovoluje zabavení při dovozu, ani zákaz dovozu ani zabavení ve vnitrozemí, budou tato opatření až do příslušné změny zákonodárství nahražena žalobami a prostředky, které zákon této země propůjčuje v stejném případě vlastním státním příslušníkům.

Článek 10.

Ustanovení předchozího článku budou se vztahovati na každý výrobek, který nese falešně jako označení původu jméno určitého místa, nebo určité země, jestliže toto označení bude připojeno k obchodnímu jménu smyšlenému neb vypůjčenému v podvodném úmyslu.

Ve všech případech bude za súčastněnou stranu uznán, ať je to osoba fysická nebo právnická, každý výrobce, továrník neb obchodník, který je účastněn na těžbě nebo výrobě tohoto výrobku nebo v obchodování s ním a má závod buď v místě falešně označeném jako místo původu nebo v krajině, kde toto místo leží, nebo v zemi falešně označené.

Článek 10b.

Smluvní země jsou povinny zajistiti příslušníkům unie účinnou ochranu proti nekalé soutěži.

Nekalou soutěží je každá soutěžitelská činnost, která odporuje poctivým zvyklostem v živnosti či obchodě.

Zejména musí býti zakázány:

1. všeliké takové činy, které by mohly jakkoli způsobiti, že by zboží bylo zaměňováno se zbožím soutěžitelovým;

2. falešné údaje při provozování obchodu, které by mohly poškoditi dobrou pověst soutěžitelova zboží.

Článek 10c.

Smluvní země se zavazují, že zajistí příslušníkům ostatních zemí unie vhodné zákonné prostředky, aby byly účinně potlačeny veškeré činy, uvedené v článcích 9., 10. a 10b.

Ils s'engagent, en outre, à prévoir des mesures pour permettre aux syndicats et associations représentant l'industrie ou le commerce intéressé et dont l'existence n'est pas contraire aux lois de leur pays, d'agir en justice ou auprès des autorités administratives, en vue de la répression des actes prévus par les articles 9, 10 et 10bis, dans la mesure où la loi du pays dans lequel la protection est réclamée le permet aux syndicats et associations de ce pays.

Article 11.

Les pays contractants accorderont, conformément à leur législation intérieure, une protection temporaire aux inventions brevetables, aux modèles d'utilité, aux dessins ou modèles industriels ainsi qu'aux marques de fabrique ou de commerce, pour les produits qui figureront aux expositions internationales officielles ou officiellement reconnues, organisées sur le territoire de l'un d'eux.

Cette protection temporaire ne prolongera pas les délais de l'art. 4. Si plus tard le droit de priorité est invoqué, l'Administration de chaque pays pourra faire partir le délai de la date de l'introduction du produit dans l'exposition.

Chaque pays pourra exiger, comme preuve de l'identité de l'objet exposé et de la date d'introduction, les pièces justificatives qu'il jugera nécessaires.

Article 12.

Chacun des pays contractants s'engage à établir un service spécial de la propriété industrielle et un dépôt central pour la communication au public des brevets d'invention, des modèles d'utilité, des dessins ou modèles industriels et de marques de fabrique ou de commerce.

Ce service publiera une feuille périodique officielle.

Article 13.

L'Office international institué à Berne sous le nom de Bureau international pour la protection de la propriété industrielle est placé sous la haute autorité du Gouvernement de la Confédération suisse, qui en règle l'organisation et en surveille le fonctionnement.

La langue officielle du Bureau international est la langue française.

Le Bureau international centralise les renseignements de toute nature relatifs à la protection de la propriété industrielle, il les ré-

Zavazují se dále, že učiní opatření, aby svazům a sdružením, která zastupují příslušný průmysl a obchod a jejichž existence se nepříčí zákonům jejich země, bylo — pokud jde o potlačení činů označených v článcích 9., 10. a 10 b — dovoleno zakročovati u soudů nebo u správních úřadů, a to v takové míře, v jaké to zákon země, kde se žádá o ochranu, dovoluje svazům a sdružením této země.

Článek 11.

Smluvní země udělí podle svého vnitřního zákonodárství patentovatelným vynálezům, užitným vzorům, živnostenským vzorkům a modelům, jakož i továrním či obchodním známkám dočasnou ochranu, pokud jde o výrobky, které budou vystaveny na mezinárodních výstavách úředních nebo úředně uznaných a pořádaných v některé z uvedených zemí.

Touto dočasnou ochranou nebudou prodlouženy lhůty článku 4. Bude-li později žádáno o prioritní právo, smí každá země ustanovit, aby lhůta počala běžeti ode dne, kdy výrobek byl vnesen do výstavy.

Každá země smí vyžadovati jakožto průkaz o totožnosti vystaveného předmětu a o datu jeho vnesení doklady, které uzná za nutné.

Článek 12.

Každá smluvní země se zavazuje, že zřídí zvláštní úřad pro živnostenské vlastnictví a ústřední přihláškový úřad, aby obecenstvu mohly býti oznamovány patenty na vynálezy, užitné vzory, živnostenské vzory nebo modely a tovární nebo obchodní známky.

Tento úřad bude vydávati úřední periodický list.

Článek 13.

Mezinárodní úřad zřízený v Bernu pod názvem „Mezinárodní úřad na ochranu živnostenského vlastnictví“ je podřízen vysoké autoritě vlády Švýcarského spolkového státu, která upravuje jeho organisaci a bdí nad jeho činností.

Oficielním jazykem mezinárodního úřadu je francouzština.

Mezinárodní úřad soustřeďuje všeliké zprávy týkající se ochrany živnostenského vlastnictví, sbírá je a uveřejňuje. Koná obecně

unit et les publie. Il procède aux études d'utilité commune intéressant l'Union et rédige, à l'aide des documents qui sont mis à sa disposition par les diverses Administrations, une feuille périodique, en langue française, sur les questions concernant l'objet de l'Union.

Les numéros de cette feuille, de même que tous les documents publiés par le Bureau international, sont répartis entre les Administrations des pays de l'Union dans la proportion du nombre des unités contributives ci-dessous mentionnées. Les exemplaires et documents supplémentaires qui seraient réclamés, soit par lesdites Administrations, soit par des sociétés ou des particuliers, seront payés à part.

Le Bureau international doit se tenir en tout temps à la disposition des pays de l'Union, pour leur fournir, sur les questions relatives au service international de la Propriété industrielle, les renseignements spéciaux dont ils pourraient avoir besoin. Le Directeur du Bureau international fait sur sa gestion un rapport annuel qui est communiqué à tous les pays de l'Union.

Les dépenses du Bureau international seront supportées en commun par les pays contractants. Jusqu'à nouvel ordre, elles ne pourront pas dépasser la somme de cent vingt mille francs suisses par année. Cette somme pourra être augmentée, au besoin, par décision unanime d'une des Conférences prévues à l'article 14.

Pour déterminer la part contributive de chacun des pays dans cette somme totale des frais, les pays contractants et ceux qui adhèreront ultérieurement à l'Union sont divisés en six classes, contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir:

1re	classe	25	unités
2e	„	20	„
3e	„	15	„
4e	„	10	„
5e	„	5	„
6e	„	3	„

Ces coefficients sont multipliés par le nombre des pays de chaque classe, et la somme des produits ainsi obtenus fournit le nombre d'unités par lequel la dépense totale doit être divisée. Le quotient donne le montant de l'unité de dépense.

Chacun des pays contractants désignera, au moment de son accession, la classe dans laquelle il désire être rangé.

prospěšná studia, zajímající unii a rediguje podle spisů, které jsou mu dány k disposici jednotlivými úřady, periodický list ve francouzském jazyce o otázkách, které se týkají předmětu unie.

Čísla tohoto časopisu, jakož i veškeré spisy vydávané mezinárodním úřadem jsou rozdíleny úřadům unijních zemí podle počtu níže uvedených příspěvkových jednotek. Za další exempláře a spisy, o něž by vedle toho žádaly buď zmíněné úřady nebo společnosti či jednotlivci, bude se platiti zvlášť.

Mezinárodní úřad má v každé době býti k disposici unijním zemím, aby jim dodával zvláštní zprávy o otázkách mezinárodní správy živnostenského vlastnictví, kterých by mohly potřebovat. Ředitel mezinárodního úřadu sepíše každého roku zprávu o činnosti tohoto úřadu a zašle ji všem zemím unie.

Výdaje mezinárodního úřadu budou společně hraženy smluvními zeměmi. Až do nového nařízení nesmějí ročně přesahovati sumu stodvaceti tisíc švýcarských franků. Tuto sumu bude lze podle potřeby zvětšiti jednohlasným rozhodnutím některé z konferencí stanovených v článku 14.

Aby byl určen podíl každé země na této celkové sumě nákladů, jsou smluvní země, jakož i ty země, které později k unii přistoupí, rozděleny do šesti tříd, z nichž každá přispívá v poměru určitého počtu jednotek, a to:

1.	třída	25	jednotek
2.	„	20	„
3.	„	15	„
4.	„	10	„
5.	„	5	„
6.	„	3	jednotky.

Tyto koeficienty se znásobí počtem zemí v každé třídě a součet takto získaných součinů udává počet jednotek, kterým celkový výdaj musí býti dělen. Podíl udává částku výdajové jednotky.

Každá smluvní země určí při svém přístupu třídu, do které si přeje býti zařaděna.

Le Gouvernement de la Confédération suisse surveille les dépenses du Bureau international, fait les avances nécessaires et établit le compte annuel qui sera communiqué à toutes les autres Administrations.

Article 14.

La présente Convention sera soumise à des revisions périodiques, en vue d'y introduire les améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

A cet effet, des Conférences auront lieu, successivement, dans l'un des pays contractants entre les Délégués desdits pays.

L'Administration du pays où doit siéger la Conférence préparera, avec le concours du Bureau international, les travaux de cette Conférence.

Le Directeur du Bureau international assistera aux séances des Conférences, et prendra part aux discussions sans voix délibérative.

Article 15.

Il est entendu que les pays contractants se réservent respectivement le droit de prendre séparément, entre eux, des arrangements particuliers pour la protection de la propriété industrielle, en tant que ces arrangements ne contreviendraient point aux dispositions de la présente Convention.

Article 16.

Les pays qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de la Confédération suisse et par celui-ci à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention, et produira ses effets un mois après l'envoi de la notification faite par le Gouvernement de la Confédération suisse aux autres pays unionistes, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée par le pays adhérent.

Article 16bis.

Les pays contractants ont le droit d'accéder en tout temps à la présente Convention pour leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats, ou territoires administrés en vertu d'un mandat de la Société des Nations, ou pour certains d'entre eux.

Vláda Švýcarského spolkového státu bdí nad výdaji mezinárodního úřadu, dává potřebné zálohy a sestavuje roční účet, který bude zaslán všem ostatním vládám.

Článek 14.

Tato úmluva bude podrobena občasným revisím, aby v ní byly učiněny opravy k zdokonalení systému unie.

K tomu cíli budou se konati postupně v jednotlivých smluvních zemích konference delegátů těchto zemí.

Správa té země, kde má zasedati konference, připraví práce této konference s pomocí mezinárodního úřadu.

Ředitel mezinárodního úřadu má býti přítomen při konferenčních zasedáních a súčastniti se jednání bez hlasovacího práva.

Článek 15.

Je dohoda o tom, že smluvní země si navzájem vyhražují právo sjednati odděleně mezi sebou zvláštní dohody na ochranu živnostenského vlastnictví, pokud takové dohody neodporují ustanovením této úmluvy.

Článek 16.

Země, které se nesúčastnily této úmluvy, budou moci přistoupiti k ní, jestliže o to požádají.

O tomto přístupu bude diplomatickou cestou zpravena vláda Švýcarského spolkového státu, která pak zpraví všechny ostatní vlády.

Přistupující země přistoupí s plným právním účinkem ke všem ustanovením a bude připuštěna ke všem výhodám, které jsou sjednány v této úmluvě; přístup nabude účinnosti za měsíc potom, kdy vláda Švýcarského spolkového státu zaslala ostatním zemím unie oznámení, neudala-li přistupující země datum pozdější.

Článek 16 b.

Smluvní země mají právo přistoupiti kdykoliv k této úmluvě za své osady, državy, odvislá území a protektoráty nebo území spravovaná podle mandátu Společnosti národů, nebo za některá z nich.

Ils peuvent à cet effet soit faire une déclaration générale par laquelle toutes leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats et les territoires visés à l'alinéa 1er, sont compris dans l'accession, soit nommer expressément ceux qui y sont compris, soit se borner à indiquer ceux qui en sont exclus.

Cette déclaration sera notifiée par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse et par celui-ci à tous les autres.

Les pays contractants pourront, dans les mêmes conditions, dénoncer la Convention pour leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats, ou pour les territoires visés à l'alinéa 1er, ou pour certains d'entre eux.

Za tím účelem mohou buď učiniti všeobecné prohlášení, podle něhož jsou zahrnuty do přístupu veškeré jejich kolonie, državy, odvislá území, protektoráty a území uvedená v odstavci 1., nebo mohou výslovně jmenovati ty, které jsou v něm zahrnuty, nebo mohou uvésti jen ty, které jsou z něho vyloučeny.

Toto prohlášení bude oznámeno písemně vládě Švýcarského spolkového státu, která o něm zpraví všechny ostatní vlády.

Smluvní země budou moci za týchž podmínek vypověděti úmluvu za své osady, državy, odvislá území, protektoráty nebo území uvedená v odstavci 1. nebo za některá z nich.

Article 17.

L'exécution des engagements réciproques contenus dans la présente Convention est subordonnée, en tant que de besoin, à l'accomplissement des formalités et règles établies par les lois constitutionnelles de ceux des pays contractants qui sont tenus d'en provoquer l'application, ce qu'ils s'obligent à faire dans le plus bref délai possible.

Článek 17.

Aby byly provedeny vzájemné závazky obsažené v této úmluvě, vyžaduje se, pokud toho je třeba, aby byly splněny formality a ustanovení předepsané ústavními zákony těch smluvních zemí, které jsou povinny je provésti; zavazují se učiniti tak v době co nejkratší.

Article 17bis.

La Convention demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé, jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en sera faite.

Cette dénonciation sera adressée au Gouvernement de la Confédération suisse. Elle ne produira son effet qu'à l'égard du pays qui l'aura faite, la Convention restant exécutoire pour les autres pays contractants.

Článek 17 b.

Úmluva bude platit na neurčitou dobu až do uplynutí jednoho roku ode dne, kdy bude dána výpověď.

Tato výpověď bude posílána vládě Švýcarského spolkového státu a nabude účinnosti jen pro tu zemi, která ji dala; pro ostatní smluvní země zůstane smlouva v platnosti.

Article 18.

Le présent Acte sera ratifié et les ratifications en seront déposées à La Haye au plus tard le 1er mai 1928. Il entrera en vigueur, entre les pays qui l'auront ratifié, un mois après cette date. Toutefois si auparavant il était ratifié par six pays au moins, il entrerait en vigueur, entre ces pays, un mois après que le dépôt de la sixième ratification leur aurait été notifié par le Gouvernement de la Confédération suisse et, pour les pays qui ratifieraient ensuite, un mois après la notification de chacune de ces ratifications.

Cet Acte remplacera, dans les rapports entre les pays qui l'auront ratifié, la Convention d'Union de Paris de 1883 revisée à Washington le 2 juin 1911 et le Protocole de clô-

Článek 18.

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikace budou uloženy v Haagu nejpozději dne 1. května 1928. V zemích, které ji ratifikovaly, nabude účinnosti za měsíc po tomto datu. Kdyby však byla ratifikována dříve nejméně šesti zeměmi, nabyla by účinnosti v těchto zemích za měsíc poté, kdy by jim bylo vládou Švýcarského spolkového státu oznámeno uložení šesté ratifikace, a pro země, které by ji ratifikovaly později, za měsíc po oznámení každé z těchto ratifikací.

Tato úmluva nahradí ve vztazích mezi státy, které ji budou ratifikovati, pařížskou unijní úmluvu z r. 1883, revidovanou ve Washingtoně dne 2. června 1911, a závěrečný

ture, lesquels resteront en vigueur dans les rapports avec les pays qui n'auront pas ratifié le présent Acte.

Article 19.

Le présent Acte sera signé en un seul exemplaire, lequel sera déposé aux archives du Gouvernement des Pays-Bas. Une copie certifiée sera remise par ce dernier à chacun des Gouvernements des pays contractants.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Acte.

Fait à La Haye, en un seul exemplaire, le 6 novembre 1925.

protokol, které však zůstanou v účinnosti ve vztazích mezi zeměmi, které neratifikovaly tuto úmluvu.

Článek 19.

Tato úmluva bude podepsána v jediném exempláři, který bude uložen v archivu nizozemské vlády. Ověřený opis bude zaslán touto vládou všem vládám smluvních zemí.

Tomu na svědomí příslušní plnomocníci podepsali tuto úmluvu.

Dáno v Haagu v jediném exempláři, dne 6. listopadu 1925.

POUR L'ALLEMAGNE:

VIETINGHOFF.
v. SPECHT.
KLAUER.
ALBERT OSTERRIETH.

ZA NĚMECKO:

POUR L'AUSTRALIE:

C. V. WATSON.

ZA AUSTRALII:

POUR L'AUTRICHE:

Dr. CARL DUSCHANEK.
Dr. HANS FORTWÄNGLER.

ZA RAKOUSKO:

POUR LA BELGIQUE:

CAPITAINE.
LOUIS ANDRÉ.
THOMAS BRAUN.
D. COPPIETERS.

ZA BELGII:

POUR LES ÉTATS-UNIS DU BRÉSIL:

J. A. BARBOZA CARNEIRO.
CARLOS AMERICO BARBOSA DE OLIVEIRA.

ZA SPOJENÉ STÁTY BRASILSKÉ:

POUR LE CANADA:

FREDERICK H. PALMER.

ZA KANADU:

POUR CUBA:

R. DE LA TORRE.

ZA KUBU:

POUR LE DANEMARK:

N. J. EHRENREICH HANSEN.

ZA DÁNSKO:

POUR LA VILLE LIBRE DE DANTZIG:

ST. KOŹMIŃSKI.

ZA SVOBODNÉ MĚSTO GDANSKO:

POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

C. G. DE HASETH Cz.

ZA REPUBLIKU DOMINIKÁNSKOU:

POUR L'ESPAGNE:

SANTIAGO MENDEZ DE VIGO.
FERNANDO CABELLO LAPIEDRA.
JOSÉ GARCIA MONGE.

ZA ŠPANĚLSKO:

POUR L'ESTHONIE:	ZA ESTONSKO:
O. AARMANN.	
POUR LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE:	ZA SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ:
THOMAS E. ROBERTSON. WALLACE R. LANE. JO. BAILY BROWN.	
POUR LA FINLANDE:	ZA FINSKO:
YRJÖ SAASTAMOINEN.	
POUR LA FRANCE:	ZA FRANCII:
CH. DE MARCILLY. MARCEL PLAISANT. CH. DROUETS. GEORGES MAILLARD.	
POUR LA GRANDE-BRETAGNE ET L'IRLANDE DU NORD:	ZA VELKOU BRITANII A SEVERNÍ IRSKO:
H. LLEWELLYN SMITH. A. J. MARTIN. A. BALFOUR.	
POUR LA HONGRIE:	ZA MAĎARSKO:
ELEMÉR DE POMPÉRY.	
POUR L'ETAT LIBRE D'IRLANDE:	ZA SVOBODNÝ STÁT IRSKÝ:
G. O'KELLY DE GALLAGH.	
POUR L'ITALIE:	ZA ITALII:
DOMENICO BARONE. LETTERIO LABOCCETTA. MARIO GHIRON.	
POUR LE JAPON:	ZA JAPONSKO:
S. SAKIKAWA. N. ITO.	
POUR LE MAROC:	ZA MAROKO:
CH. DE MARCILLY.	
POUR LES ÉTATS-UNIS DU MEXIQUE:	ZA SPOJENÉ STÁTY MEXICKÉ:
JULIO POULAT.	
POUR LA NORVÈGE:	ZA NORSKO:
B. WYLLER.	
POUR LES PAYS-BAS:	ZA NIZOZEMÍ:
J. ALINGH PRINS. BIJLEVELD. DIJCKMEESTER.	
POUR LA POLOGNE:	ZA POLSKO:
ST. KOŹMIŃSKI. FRÉDÉRIC ZOLL.	
POUR LE PORTUGAL:	ZA PORTUGALSKO:
BANDEIRA.	
POUR LE ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES:	ZA KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ:
Dr. YANKO CHOUMANE. MIHAILO PRÉDITCH.	

POUR LA SUÈDE: ZA ŠVÉDSKO:

E. O. J. BJÖRKLUND.
H. HJERTÉN.
AXEL HASSELROT.

POUR LA SUISSE: ZA ŠVÝCARSKO:

A. DE PURY.
W. KRAFT.

POUR LA SYRIE ET LE GRAND LIBAN: ZA SYRII A VELKÝ LIBANON:

CH. DE MARCILLY.

POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE: ZA ČSKOSLOVENSKO:

BARÁČEK.
Prof. Dr. KAREL HERMANN-OTAVSKÝ.
Ing. BOHUSLAV PAVLOUSEK.

POUR LA TUNISIE: ZA TUNIS:

CH. DE MARCILLY.

POUR LA TURQUIE: ZA TURECKO:

SCHVALUJI PŘÍSTUP REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ K PAŘÍŽSKÉ UNIJNÍ ÚMLUVĚ ZE DNE 20. BŘEZNA 1883 NA OCHRANU ŽIVNOSTENSKÉHO VLASTNICTVÍ, REVIDOVANÉ V BRUSELU DNE 14. PROSINCE 1900, VE WASHINGTONĚ DNE 2. ČERVNA 1911 A V HAAGU DNE 6. LISTOPADU 1925.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 23. PROSINCE LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO DRUHÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:
T. G. MASARYK v. r.

L. S.

PŘEDSEDA VLÁDY
ZA MINISTRA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:
MALYPETR v. r.

Vyhlašuje se s tím, že o přístupu republiky Československé k této Úmluvě, s níž Národní shromáždění republiky Československé vyslovilo souhlas, byla zpravena dne 30. ledna 1933 vláda Švýcarského spolkového státu, která jej oznámila ostatním zemím Úmluvou vázaným dne 3. února 1933, takže Úmluva podle článku 16. nabývá pro republiku Československou mezinárodní působnosti dnem 3. března 1933.

Úmluvou jsou vázány dále tyto státy:

Australie s územím Papuánským a Novou Guineí, Belgie, Brasilie, Francie s Alžírem, francouzským Marokem a koloniemi, Italie s koloniemi Libií a Eritreou a italskou državou Egejských ostrovů, Jihoslavie, Kanada, Maďarsko, Mexiko, Německo, Nizozemí s Nizozemskou Indií, Surinamem a Curaçao, Nový Zéland, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Spojené Státy Americké, Syrie a Libanon, Španělsko se španělským Marokem, Švýcary, Tunis, Trinidad a Tobago, Turecko, Velká Britanie se Severním Irskem a Západní Samoa.

Malypetr v. r.
za ministra Dr. Beneše.

23.

Madridská dohoda

ze dne 14. dubna 1891 o potlačování falešných údajů o původu zboží, revidovaná ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ, NĚMECKA, BRASILIE, KUBY, SVOBODNÉHO MĚSTA GDANSKA, ŠPANĚLSKA, FRANCIE, VELKÉ BRITANIE A SEVERNÍHO IRSKA, MAROKA, PORTUGALSKA, ŠVÝCARSKA, SYRIE A VELKÉHO LIBANONU A TUNISU

BYLA SJEDNÁNA TATO DOHODA:

Arrangement de Madrid

du 14 avril 1891 concernant la répression des fausses indications de provenance sur les marchandises revisé à Washington le 2 juin 1911 et à la Haye le 6 novembre 1925.

Les Soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont, d'un commun accord, arrêté le texte suivant, qui remplacera l'arrangement de Madrid du 14 avril 1891, revisé à Washington le 2 juin 1911, savoir:

Article premier.

Tout produit portant une fausse indication de provenance dans laquelle un des pays contractants, ou un lieu situé dans l'un d'entre eux, serait directement ou indirectement indiqué comme pays ou comme lieu d'origine, sera saisi à l'importation dans chacun desdits pays.

La saisie sera également effectuée dans le pays où la fausse indication de provenance aura été apposée, ou dans celui où aura été introduit le produit muni de cette fausse indication.

Si la législation d'un pays n'admet pas la saisie à l'importation, cette saisie sera remplacée par la prohibition d'importation.

Si la législation d'un pays n'admet pas la saisie à l'intérieur, cette saisie sera remplacée par les actions et moyens que la loi de ce pays assure en pareil cas aux nationaux.

A défaut de sanctions spéciales assurant la répression des fausses indications de prove-

(Překlad.)

Madridská dohoda

ze dne 14. dubna 1891 o potlačování falešných údajů o původu zboží, revidovaná ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925.

Podepsaní, jsouce svými vládami řádně zmocněni, usnesli se společnou dohodou na tomto textu, který nahradí madridskou dohodu ze 14. dubna 1891, revidovanou ve Washingtoně dne 2. června 1911.

Článek 1.

Každý výrobek nesoucí falešný údaj o původu, v kterém jsou přímo nebo nepřímo označeny jako země původu některé smluvní země nebo některé místo ležící v některé ze smluvních zemí, bude zabaven při dovozu do každé z uvedených zemí.

K zabavení dojde rovněž v zemi, kde falešné označení původu bylo připojeno nebo v té zemi, kam byl dovezen výrobek, opatřený tímto falešným označením.

Nedovoluje-li zákonodárství některé země zabavení při dovozu, bude zabavení nahrazeno zákazem dovozu.

Nedovoluje-li zákonodárství některé země zabavení ve vnitrozemí, bude toto zabavení nahrazeno žalobami a prostředky, které zákon této země zajišťuje ve stejném případě vlastním státním příslušníkům.

Nebude-li tu zvláštních předpisů, které by zabezpečovaly potlačení falešných údajů o pů-

nance, les sanctions prévues par les dispositions correspondantes des lois sur les marques ou les noms commerciaux seront applicables.

Article 2.

La saisie aura lieu à la diligence de l'Administration des douanes qui avertira immédiatement l'intéressé, personne physique ou morale, pour lui permettre de régulariser, s'il le désire, la saisie opérée conservatoirement; toutefois le Ministère public ou toute autre autorité compétente, pourra requérir la saisie, soit à la demande de la partie lésée, soit d'office; la procédure suivra alors son cours ordinaire.

Les autorités ne seront pas tenues d'effectuer la saisie en cas de transit.

Article 3.

Les présentes dispositions ne font pas obstacle à ce que le vendeur indique son nom ou son adresse sur les produits provenant d'un pays différent de celui de la vente, mais dans ce cas l'adresse ou le nom doit être accompagné de l'indication précise, et en caractères apparents, du pays ou du lieu de fabrication ou de production, ou d'une autre indication suffisante pour éviter toute erreur sur l'origine véritable des marchandises.

Article 4.

Les tribunaux de chaque pays auront à décider quelles sont les apellations qui, à raison de leur caractère générique, échappent aux dispositions du présent Arrangement, les appellations régionales de provenance des produits vinicoles n'étant cependant pas comprises dans la réserve spécifiée par cet article.

Article 5.

Les États de l'Union pour la protection de la propriété industrielle qui n'ont pas pris part au présent Arrangement seront admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par l'article 16 de la Convention générale.

Les stipulations de l'art. 16bis de la Convention d'Union s'appliquent au présent Arrangement.

Article 6.

Le présent Acte sera ratifié et les ratifications en seront déposées à La Haye au plus tard le 1er mai 1928.

vodu, bude použito příslušných ustanovení zákonů o známkách a obchodních jménech.

Článek 2.

K zabavení dojde na žádost celního úřadu, který ihned zpraví účastníka, ať je to osoba fysická nebo právnická, aby, přeje-li si toho, mohl spraviti zabavení, které bylo vykonáno jen prozatímně. Státní zastupitelství nebo každý jiný příslušný úřad může však žádati o zabavení buď k návrhu poškozené strany, nebo z úřední povinnosti; řízení má pak svůj obvyklý průběh.

Úřady nebudou povinny prováděti zabavení v případě průvozu.

Článek 3.

Tato ustanovení nezabraňují prodávajícímu, aby uvedl své jméno nebo svou adresu na zboží, které pochází odjinud než ze země prodeje; v tomto případě musí však býti k této adrese či k tomuto jménu připojeno přesné a zřetelným písmem provedené označení země či místa výroby nebo těžby, nebo nějaký jiný údaj, který postačí k tomu, aby byl vyloučen všeliký omyl o skutečném původu zboží.

Článek 4.

Soudy každé země rozhodnou, která pojmenování se pro svou vlastnost druhových jmen vymykají ustanovením této dohody, krajinná označení původu vinařských produktů nespadají pod výhradu, stanovenou tímto článkem.

Článek 5.

Státy unie na ochranu průmyslového vlastnictví, které se nezúčastnily této dohody, budou moci, požádají-li o to, přistoupiti k ní ve formě předepsané článkem 16. hlavní úmluvy.

Ustanovení článku 16 b unijní úmluvy platí pro tuto dohodu.

Článek 6.

Tato dohoda bude ratifikována a ratifikace budou uloženy v Haagu nejpozději dne 1. května 1928.

Il entrera en vigueur, entre les pays qui l'auront ratifié, un mois après cette date et aura la même force et durée que la Convention générale. Toutefois, si auparavant il était ratifié par six pays au moins, il entrerait en vigueur, entre ces pays, un mois après que le dépôt de la sixième ratification leur aurait été notifié par le Gouvernement de la Confédération suisse et pour les pays qui ratifieraient ensuite, un mois après la notification de chacune de ces ratifications.

Le présent Acte remplacera, dans les rapports entre les pays qui l'auront ratifié, l'Arrangement conclu à Madrid le 14 avril 1891 et revisé à Washington le 2 juin 1911. Ce dernier restera en vigueur dans les rapports avec les pays qui n'auront pas ratifié le présent Acte.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Arrangement.

Fait à La Haye, en un seul exemplaire, le 6 novembre 1925.

V zemích, které ji ratifikovaly, nabude účinnosti za měsíc po tomto datu a bude míti tutéž platnost a totéž trvání jako hlavní dohoda. Kdyby však byla ratifikována dříve nejméně šesti zeměmi, nabyla by účinnosti v těchto zemích za měsíc poté, kdy by jim bylo vládou Švýcarského spolkového státu oznámeno uložení šesté ratifikace, a v zemích, které by ji ratifikovaly později, za měsíc po oznámení každé z těchto ratifikací.

Tato dohoda nahradí ve vztazích mezi státy, které ji budou ratifikovati, dohodu sjednanou v Madridě dne 14. dubna 1891 a revidovanou ve Washingtoně dne 2. června 1911. Tato poslední dohoda zůstane však v účinnosti ve vztazích mezi zeměmi, které neratifikovaly tuto dohodu.

Tomu na svědomí příslušní zmocněnci podepsali tuto dohodu.

Dáno v Haagu v jediném exemplář dne 6. listopadu 1925.

POUR L'ALLEMAGNE:

VIETINGHOFF.
v. SPECHT.
KLAUER.
ALBERT OSTERRIETH.

ZA NĚMECKO:

POUR LES ÉTATS-UNIS DU BRÉSIL:

J. A. BARBOZA CARNEIRO.
CARLOS AMERICO BARBOSA DE OLIVEIRA.

ZA SPOJENÉ STÁTY BRASILSKÉ:

POUR CUBA:

R. DE LA TORRE.

ZA KUBU:

POUR LA VILLE LIBRE DE DANTZIG:

ST. KOŹMIŃSKI.

ZA SVOBODNÉ MĚSTO GDANSKO:

POUR L'ESPAGNE:

SANTIAGO MENDEZ DE VIGO.
FERNANDO CABELLO LAPIEDRA.
JOSÉ GARCIA MONGE.

ZA ŠPANĚLSKO:

POUR LA FRANCE:

CH. DE MARCILLY.
MARCEL PLAISANT.
CH. DROUETS.
GEORGES MAILLARD.

ZA FRANCII:

POUR LA GRANDE-BRETAGNE ET L'IRLANDE DU NORD:

H. LLEWELLYN SMITH.
A. J. MARTIN.
A. BALFOUR.

ZA VELKOU BRITANII A SEVERNÍ IRSKO:

POUR LE MAROC: ZA MAROKO:

CH. DE MARCILLY.

POUR LE PORTUGAL: ZA PORTUGALSKO:

BANDEIRA.

POUR LA SUISSE: ZA ŠVÝCARSKO:

A. DE PURY.
W. KRAFT.

POUR LA SYRIE ET LE GRAND LIBAN: ZA SYRII A VELKÝ LIBANON:

CH. DE MARCILLY.

POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE: ZA ČESKOSLOVENSKO:

BARÁČEK.
Prof. Dr. KAREL HERMANN-OTAVSKÝ.
Ing. BOHUSLAV PAVLOUSEK.

POUR LA TUNISIE: ZA TUNIS:

CH. DE MARCILLY.

SCHVALUJI PŘÍSTUP REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ K MADRIDSKÉ DOHODĚ ZE DNE 14. DUBNA 1891 O POTLAČOVÁNÍ FALEŠNÝCH ÚDAJŮ O PŮVODU ZBOŽÍ, REVIDOVANÉ VE WASHINGTONĚ DNE 2. ČERVNA 1911 A V HAAGU DNE 6. LISTOPADU 1925.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 23. PROSINCE LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO DRUHÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:
T. G. MASARYK v. r.

L. S.

PŘEDSEDA VLÁDY
ZA MINISTRA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:
MALYPETR v. r.

Vyhlašuje se s tím, že o přístupu republiky Československé k této Dohodě, s níž Národní shromáždění republiky Československé vyslovilo souhlas, byla zpravena dne 30. ledna 1933 vláda Švýcarského spolkového státu, která ji oznámila ostatním zemím Dohodou vázaným dne 3. února 1933, takže Dohoda podle článku 5. nabývá pro republiku Československou mezinárodní působnosti dnem 3. března 1933.

Dohodou jsou vázány dále tyto státy:

Brazilie, Francie s Alžírem, francouzským Marokem a koloniemi, svobodné město Gdansk, Německo, Nový Zéland, Polsko, Portugalsko, Syrie a Libanon, Španělsko se španělským Marokem, Švýcarsko, Trinidad a Tobago, Tunis, Turecko a Velká Britanie se Severním Irskem.

Malypetr v. r.
za ministra Dr. Beneše.

24.

Madridská dohoda

ze dne 14. dubna 1891 o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ, NĚMECKA, RAKOUSKA, BELGIE, BRASILIE, KUBY, SVOBODNÉHO MĚSTA GDANSKA, ŠPANĚLSKA, FRANCIE, MAĎARSKA, ITALIE, MAROKA, MEXIKA, NIZOZEMSKA, PORTUGALSKA, KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ, ŠVÝCARSKA, TUNISU A TURECKA BYLA SJEDNÁNA TATO DOHODA:

Arrangement de Madrid

du 14 avril 1891 concernant l'enregistrement international des marques de fabrique ou de commerce revisé à Bruxelles le 14 décembre 1900, à Washington le 2 juin 1911 et à la Haye le 6 novembre 1925.

Les Soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont, d'un commun accord, arrêté le texte suivant, qui remplacera l'Arrangement de Madrid du 14 avril 1891, revisé à Washington le 2 juin 1911, savoir:

Article premier.

Les ressortissants de chacun des pays contractants pourront s'assurer, dans tous les autres pays, la protection de leurs marques de fabrique ou de commerce enregistrées dans le pays d'origine, moyennant le dépôt desdites marques au Bureau international, à Berne, fait par l'entremise de l'Administration dudit pays d'origine.

Fait règle pour la définition du pays d'origine, la disposition y relative de l'article 6 de la Convention générale d'Union pour la protection de la propriété industrielle.

Article 2.

Sont assimilés aux ressortissants des pays contractants les sujets ou citoyens des pays n'ayant pas adhéré au présent Arrangement qui, sur le territoire de l'Union restreinte constituée par ce dernier, satisfont aux conditions établies par l'article 3 de la Convention générale.

(Překlad.)

Madridská dohoda

ze dne 14. dubna 1891 o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925.

Podepsaní, jsouce řádně zmocněni svými vládami, usnesli se společnou dohodou na následujícím textu, který nahradí dohodu madridskou ze 14. dubna 1891, revidovanou ve Washingtoně dne 2. června 1911, totiž:

Článek 1.

Příslušníci každé smluvní země budou si moci zajistiti ve všech ostatních zemích ochranu svých továrních nebo obchodních známek, zapsaných v zemi původu, tím způsobem, že ty známky přihlásí u mezinárodního úřadu v Bernu prostřednictvím úřadu řečené země původu.

Pro určení země původu platí příslušné ustanovení článku 6. hlavní unijní úmluvy na ochranu živnostenského vlastnictví.

Článek 2.

Příslušníkům smluvních zemí jsou na roveň postaveni ti poddaní neb občané zemí nepřistoupivších k této dohodě, kteří na území užší unie, vytvořené touto dohodou, vyhovují podmínkám stanoveným v článku 3. hlavní úmluvy.

Article 3.

Toute demande d'enregistrement international devra être présentée sur le formulaire prescrit par le Règlement d'exécution, et l'Administration du pays d'origine de la marque certifiera que les indications qui figurent sur ces demandes correspondent à celles du registre national.

Si le déposant revendique la couleur à titre d'élément distinctif de sa marque, il sera tenu:

1° de le déclarer et d'accompagner son dépôt d'une mention indiquant la couleur ou la combinaison de couleurs revendiquée:

2° de joindre à sa demande des exemplaires de ladite marque en couleur, qui seront annexés aux notifications faites par le Bureau international. Le nombre de ces exemplaires sera fixé par le Règlement d'exécution.

Le Bureau international enregistrera immédiatement les marques déposées conformément à l'article premier. Il notifiera cet enregistrement sans retard aux diverses Administrations. Les marques enregistrées seront publiées dans une feuille périodique éditée par le Bureau international, au moyen des indications contenues dans la demande d'enregistrement et d'un cliché fourni par le déposant.

En vue de la publicité à donner, dans les pays contractants, aux marques enregistrées, chaque Administration recevra gratuitement du Bureau international le nombre d'exemplaires de la susdite publication qu'il lui plaira de demander. Cette publicité sera considérée dans tous les pays contractants comme pleinement suffisante, et aucune autre ne pourra être exigée du déposant.

Article 4.

A partir de l'enregistrement ainsi fait au Bureau international, la protection de la marque dans chacun des pays contractants sera la même que si cette marque y avait été directement déposée.

Toute marque qui a été l'objet d'un enregistrement international jouira du droit de priorité établi par l'art. 4 de la Convention générale, sans qu'il soit nécessaire d'accomplir les formalités prévues dans la lettre d) de cet article.

Article 4bis.

Lorsqu'une marque, déjà déposée dans un ou plusieurs des pays contractants, a été postérieurement enregistrée par le Bureau international au nom du même titulaire ou de son

Článek 3.

Každá žádost o zápis musí býti předložena na formuláři předepsaném v prováděcím předpisu a úřad země původu známky potvrdí, že údaje, které jsou obsaženy v těchto žádostech, shodují se s údaji národního rejstříku.

Jestliže přihlašovatel požaduje barvu jako rozlišovací znak své známky, bude povinen:

1. výslovně to prohlásiti a připojiti k své přihlášce poznámku udávající požadovanou barvu nebo sestavu barev;

2. připojiti ke své žádosti barevné otisky řečené známky, které budou přiloženy k oznámením, jež provede mezinárodní úřad. Počet těchto otisků bude stanoven prováděcím předpisem.

Mezinárodní úřad zapíše ihned do rejstříku známky přihlášené podle článku prvního. O tomto zápisu zpraví neprodleně jednotlivé úřady. Zapsané známky budou uveřejněny v periodickém listě, vydávaném mezinárodním úřadem a to podle údajů obsažených v žádosti o zápis a podle štočku dodaného přihlašovatelem.

Aby zapsané známky byly ve smluvních zemích uvedeny v obecnou známost, obdrží každý úřad zdarma od mezinárodního úřadu tolik exemplářů uvedené publikace, kolik jich bude žádati. Toto uveřejnění jest pokládati ve všech smluvních zemích za úplně dostačující a žádné jiné nesmí býti na přihlašovateli požadováno.

Článek 4.

Od té doby, kdy byl takto proveden zápis u mezinárodního úřadu, bude známka v každé smluvní zemi právě tak chráněna, jako kdyby tam byla bývala přímo přihlášena.

Každá známka, která byla mezinárodně zapsána, bude požívati prioritního práva stanoveného článkem 4. hlavní úmluvy, k čemuž nemusí býti splněny formality uvedené pod písmenem d) onoho článku.

Článek 4 b.

Když některá známka, zapsaná již v jedné nebo více smluvních zemích, byla později zapsána mezinárodním úřadem pro téhož majitele, nebo jeho právního nástupce, bude

ayant cause l'enregistrement international sera considéré comme substitué aux enregistrements nationaux antérieurs, sans préjudice des droits acquis par le fait de ces derniers.

Article 5.

Dans les pays où leur législation les y autorise, les Administrations auxquelles le Bureau international notifiera l'enregistrement d'une marque auront la faculté de déclarer que la protection ne peut être accordée à cette marque sur leur territoire. Un tel refus ne pourra être opposé que dans les conditions qui s'appliqueraient, en vertu de la Convention générale, à une marque déposée à l'enregistrement national.

Les Administrations qui voudront exercer cette faculté devront notifier leur refus, avec indication des motifs, au Bureau international, dans le délai prévu par leur loi nationale et, au plus tard, avant la fin d'une année comptée à partir de l'enregistrement international de la marque.

Le Bureau international transmettra sans retard à l'Administration du pays d'origine et au propriétaire de la marque, ou à son mandataire, si celui-ci a été indiqué au Bureau par ladite Administration, un des exemplaires de la déclaration de refus ainsi notifiée. L'intéressé aura les mêmes moyens de recours que si la marque avait été par lui directement déposée dans le pays où la protection est refusée.

Les Administrations qui, dans le délai maximum sus indiqué d'un an, n'auront adressé aucune communication au Bureau international seront censées avoir accepté la marque.

Article 5bis.

Les pièces justificatives de la légitimité d'usage de certains éléments contenus dans les marques, tels que armoiries, écussons, portraits, distinctions honorifiques, titres, noms commerciaux ou noms de personnes autres que celui du déposant, ou autres inscriptions analogues qui pourraient être réclamées par les Administrations des pays contractants, seront dispensées de toute certification ou légalisation autre que celle de l'Administration du pays d'origine.

Article 5ter.

Le Bureau international délivrera à toute personne qui en fera la demande, moyennant une taxe fixée par le Règlement d'exécution, une copie des mentions inscrites dans le Registre relativement à une marque déterminée.

mezinárodní zápis pokládán za zápis, který nastoupil na místo dřívějších národních zápisů, avšak bez újmy práv nabytých těmito zápisy.

Článek 5.

V těch zemích, kde jejich zákony je k tomu zmocňují, mohou úřady, kterým mezinárodní úřad oznámí zápis některé známky, prohlásiti, že této známce nemůže býti poskytnuta ochrana na jejich území. Takové odmítnutí bude však možno učiniti jen za těch podmínek, které by podle hlavní úmluvy platily pro známku, přihlášenou k národnímu zápisu.

Úřady, které budou chtíti použíti tohoto oprávnění, musí svá odmítnutí s uvedením důvodů oznámiti mezinárodnímu úřadu, a to ve lhůtě stanovené jejich národním zákonem, nejpozději však před uplynutím roku, počítaje od mezinárodního zápisu známky.

Mezinárodní úřad zašle neprodleně úřadu země původu a majiteli známky, nebo jeho zástupci, byl-li mezinárodnímu úřadu oznámen řečeným úřadem, jedno vyhotovení odmítavého prohlášení, které mu bylo uvedeným způsobem oznámeno. Účastník bude míti tytéž právní prostředky, jako kdyby byl známku býval přihlásil sám přímo v zemi, kde ochrana byla odmítnuta.

O úřadech, které v uvedené lhůtě jednoho roku nepodají žádnou zprávu mezinárodnímu úřadu, bude se míti za to, že známku přijaly.

Článek 5 b.

Doklady o právu používati jistých součástí známky — jako jsou na př. znaky, štíty, portréty, vyznamenání, tituly, obchodní nebo osobní jména jiná než je jméno přihlašovatelovo, nebo jiné podobné nápisy — které by úřady smluvních zemí snad vyžadovaly, jsou osvobozeny od každého jiného potvrzení neb ověření, než je potvrzení neb ověření úřadem země původu.

Článek 5 c.

Mezinárodní úřad vydá za poplatek určený prováděcím předpisem každému, kdo o to požádá, opis údajů zapsaných v rejstříku o určité známce.

Il pourra aussi, contre rémunération, se charger de faire des recherches d'antériorité parmi les marques internationales.

Article 6.

La protection résultant de l'enregistrement au Bureau international durera vingt ans à partir de cet enregistrement (sous réserve de ce qui est prévu à l'article 8 pour le cas où le déposant n'aura versé qu'une fraction de l'émolument international), mais elle ne pourra être invoquée en faveur d'une marque qui ne jouirait plus de la protection légale dans le pays d'origine.

Article 7.

L'enregistrement pourra toujours être renouvelé suivant les prescriptions des articles 1 et 3 pour une nouvelle période de vingt ans à compter depuis la date de renouvellement.

Six mois avant l'expiration du terme de protection, le Bureau international rappellera au propriétaire de la marque, par l'envoi d'un avis officieux, la date exacte de cette expiration.

Si la marque présentée en renouvellement du précédent dépôt a subi une modification de forme, les Administrations pourront se refuser à l'enregistrer à titre de renouvellement et le même droit leur appartiendra en cas de changement dans l'indication des produits auxquels la marque doit s'appliquer, à moins que, sur notification de l'objection par l'intermédiaire du Bureau international, l'intéressé ne déclare renoncer à la protection pour les produits autres que ceux désignés en mêmes termes lors de l'enregistrement antérieur.

Lorsque la marque n'est pas admise à titre de renouvellement, il pourra être tenu compte des droits d'antériorité ou autres acquis par le fait de l'enregistrement antérieur.

Article 8.

L'Administration du pays d'origine fixera à son gré, et percevra à son profit, une taxe nationale qu'elle réclamera du propriétaire de la marque dont l'enregistrement international est demandé.

A cette taxe s'ajoutera un émolument international (en francs suisses) de cent cinquante francs pour la première marque, et de cent francs pour chacune des marques suivantes, déposées en même temps au Bureau international au nom du même propriétaire.

Může také za úplatu konati pátrání v mezinárodních známkách po dřívějších zápisech.

Článek 6.

Ochrana plynoucí ze zápisu u mezinárodního úřadu trvá dvacet let, počítaje od tohoto zápisu (s výhradou toho, co jest ustanoveno v článku 8. pro ten případ, že přihlašovatel zaplatí jen část mezinárodního poplatku); ochranu však nelze žádati pro známku, která již nepožívá zákonné ochrany v zemi původu.

Článek 7.

Zápis smí býti pokaždé obnoven, podle předpisů článku 1. až 3. na další období dvaceti let, počítaných od data obnovy.

Šest měsíců před uplynutím ochranné doby mezinárodní úřad připomene úřední upomínkou majiteli známky přesné datum, kdy tato lhůta uplyne.

Jestliže známka podaná k obnově předchozí přihlášky byla změněna ve své formě, mohou úřady odmítnouti zapsati ji jako obnovu a totéž právo mají v tom případě, nastane-li změna v údajích zboží, pro které má být známky užíváno, ačli účastník, byv mezinárodním úřadem zpraven o námitce, neprohlásí, že se zříká ochrany pro všechno jiné zboží než to, které bylo týmiž slovy udáno při dřívějším zápisu.

Když známka není připuštěna jako obnova, bude lze přece přihlédnouti k právům přednosti a jiným právům, kterých bylo nabyto dřívějším zápisem.

Článek 8.

Úřad země původu ustanoví podle svého uvážení a vybere pro sebe národní poplatek od majitele známky, o jejíž mezinárodní zápis se žádá.

Kromě tohoto poplatku bude vybírán (ve švýcarských francích) mezinárodní poplatek stopadesáti franků za první známku a po stu francích za každou další známku přihlášenou zároveň u mezinárodního úřadu pro téhož majitele.

Le déposant aura la faculté de n'acquitter au moment du dépôt international qu'un émolument de cent francs pour la première marque et de soixante-quinze francs pour chacune des marques déposées en même temps que la première.

Si le déposant fait usage de cette faculté, il devra, avant l'expiration d'un délai de dix ans compté à partir l'enregistrement international, verser au Bureau international un complément d'émolument de soixante-quinze francs pour la première marque et de cinquante francs pour chacune des marques déposées en même temps que la première, faute de quoi, à l'expiration de ce délai, il perdra le bénéfice de son enregistrement. Six mois avant cette expiration, le Bureau international rappellera au déposant, par l'envoi d'un avis officieux, à toutes fins utiles, la date exacte de cette expiration. Si le complément d'émolument n'est pas versé avant l'expiration de ce délai au Bureau international, celui-ci radiera la marque, notifiera cette opération aux Administrations et la publiera dans son journal.

Lorsque la liste des produits pour lesquels la protection est revendiquée contiendra plus de cent mots, l'enregistrement de la marque ne sera effectué qu'après payement d'une surtaxe à fixer par le Règlement d'exécution.

Le produit annuel des diverses recettes de l'enregistrement international sera réparti par parts égales entre les pays contractants par les soins du Bureau international, après déduction des frais communs nécessités par l'exécution du présent Arrangement.

Si, au moment de l'entrée en vigueur du présent Arrangement revisé, un pays ne l'a pas encore ratifié, il n'aura droit, jusqu'à la date de son adhésion postérieure, qu'à une répartition de l'excédent de recettes calculé sur la base des anciennes taxes.

Article 8bis.

Le propriétaire d'une marque internationale peut toujours renoncer à la protection dans un ou plusieurs des pays contractants, au moyen d'une déclaration remise à l'Administration du pays d'origine de la marque, pour être communiquée au Bureau international, qui la notifiera aux pays que cette reconciation concerne.

Article 9.

L'Administration du pays d'origine noti-

Přihlašovatel může zaplatiti při mezinárodní přihlášce poplatek pouze sto franků za první známku a po sedmdesátipěti francích za každou další známku, přihlášenou zároveň s první známkou.

Použije-li přihlašovatel tohoto oprávnění, musí před uplynutím lhůty deseti let od mezinárodního zápisu zaplatiti u mezinárodního úřadu doplatek sedmdesátipěti franků za první známku a po padesáti francích za každou další známku přihlášenou zároveň s první známkou, jinak po uplynutí této lhůty ztratí výhodu svého zápisu. Šest měsíců před uplynutím této lhůty mezinárodní úřad připomene pro každý případ úřední upomínkou přihlašovateli přesné datum, kdy lhůta uplyne. Nebude-li doplatek zaplacen mezinárodnímu úřadu před uplynutím této lhůty, vymaže tento úřad známku, zpraví o tom úřady a uveřejní to ve svém listě.

Jestliže seznam zboží, o jehož ochranu se žádá, bude obsahovati více než sto slov, zapíše se známka teprve po zaplacení příplatku, který bude určen v prováděcím předpisu.

Roční výtěžek z jednotlivých příjmů za mezinárodní zápis po srážce společných výdajů, nutných k provedení této dohody, bude péčí mezinárodního úřadu rozdělen stejným dílem mezi smluvní země.

Jestliže některá země neratifikovala ještě tuto revidovanou dohodu v době, kdy nabyla účinnosti, bude míti až do dne svého pozdějšího přístupu nárok toliko na rozdělení přebytku příjmu, vypočítaného na základě dřívějších poplatků.

Článek 8 b.

Majitel mezinárodní známky může se kdykoliv zříci ochrany v jedné nebo více smluvních zemích tím, že podá příslušné prohlášení úřadu země původu známky; toto prohlášení zašle se mezinárodnímu úřadu, který o něm zpraví ty země, jichž se toto zřeknutí týče.

Článek 9.

Úřad země původu oznámí mezinárodnímu

fiera au Bureau international les annulations, radiations, renonciations, transmissions et autres changements apportés à l'inscription de la marque.

Le Bureau inscrira ces changements dans le Registre international, les notifiera à son tour aux Administrations des pays contractants, et les publiera dans son journal.

On procèdera de même lorsque le propriétaire de la marque demandera à réduire la liste des produits auxquels elle s'applique.

Ces opérations peuvent être soumises à une taxe qui sera fixée par le Règlement d'exécution.

L'addition ultérieure d'un nouveau produit à la liste ne peut être obtenue que par un nouveau dépôt effectué conformément aux prescriptions de l'article 3.

A l'addition est assimilée la substitution d'un produit à un autre.

úřadu zrušení, výmazy, zřeknutí, převody a jiné změny nastalé v zápisu známky.

Mezinárodní úřad zapíše tyto změny do mezinárodního rejstříku, sám podá o nich zprávu úřadům smluvních zemí a uveřejní je ve svém listě.

Stejným způsobem bude postupováno, když vlastník známky požádá, aby byl obmezen seznam zboží, pro které je známka určena.

Za tyto úkony může být požadován poplatek, který bude určen prováděcím předpisem.

Dodatečného připojení nějakého nového zboží do seznamu může být dosaženo jen novou přihláškou učiněnou podle předpisů článku 3.

Připojení je na roveň postaveno nahrazení jednoho zboží jiným zbožím.

Article 9bis.

Lorsqu'une marque inscrite dans le Registre international sera transmise à une personne établie dans un pays contractant autre que le pays d'origine de la marque, la transmission sera notifiée au Bureau international par l'Administration de ce même pays d'origine. Le Bureau international, après avoir reçu l'assentiment de l'Administration à laquelle ressortit le nouveau titulaire, enregistrera la transmission, la notifiera aux autres Administrations et la publiera dans son journal en mentionnant, si possible, la date et le numéro d'enregistrement de la marque dans son nouveau pays d'origine.

Nulle transmission de marque inscrite dans le Registre international, faite au profit d'une personne non admise à déposer une marque internationale, ne sera enregistrée.

Článek 9 b.

Jestliže se známka, zapsaná v mezinárodním rejstříku, převede na osobu usedlou v některé jiné smluvní zemi, než v zemi původu známky, bude tento převod oznámen mezinárodnímu úřadu úřadem této země původu. Mezinárodní úřad, jakmile obdrží souhlas úřadu, k němuž přísluší nový majitel, zapíše převod do rejstříku, oznámí jej ostatním úřadům a uveřejní jej ve svém listě, při čemž podle možnosti uvede datum a číslo zápisu známky v její nové zemi původu.

Převod známky, zapsané v mezinárodním rejstříku na osobu, která není připuštěna k přihlášce mezinárodní známky, nebude zapsán do rejstříku.

Article 9ter.

Les dispositions des articles 9 et 9bis concernant les transmissions n'ont point pour effet de modifier les législations des pays contractants qui prohibent la transmission de la marque sans la cession simultanée de l'établissement industriel ou commercial dont elle distingue les produits.

Článek 9 c.

Předpisy článku 9. a 9. b o převodech nedotýkají se nijak těch zákonů smluvních zemí, které zakazují převod známky bez současného převodu živnostenského nebo obchodního závodu, jehož zboží známka vyznačuje.

Article 10.

Les Administrations régleront d'un commun accord les détails relatifs à l'exécution du présent Arrangement.

Článek 10.

Úřady upraví společnou dohodou podrobnosti týkající se provedení této dohody.

Article 11.

Les pays de l'Union pour la protection de la propriété industrielle qui n'ont pas pris part au présent Arrangement seront admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par la Convention générale.

Dès que le Bureau international sera informé qu'un pays ou une de ses colonies a adhéré au présent Arrangement, il adressera à l'Administration de ce pays, conformément à l'article 3, une notification collective des marques qui, à ce moment, jouiront de la protection internationale.

Cette notification assurera, par elle-même, aux dites marques le bénéfice des précédentes dispositions sur le territoire du pays adhérent, et fera courir le délai d'un an pendant lequel l'Administration intéressée peut faire la déclaration prévue par l'article 5.

Toutefois, chaque pays en adhérant au présent Arrangement pourra déclarer que, sauf en ce qui concerne les marques internationales ayant déjà fait antérieurement dans ce pays l'objet d'un enregistrement national identique encore en vigueur et qui seront immédiatement reconnues sur la demande des intéressés, l'application de cet Acte sera limitée aux marques qui seront enregistrées à partir du jour où cette adhésion deviendra effective.

Cette déclaration dispensera le Bureau international de faire la notification collective sus indiquée. Il se bornera à notifier les marques en faveur desquelles la demande d'être mis au bénéfice de l'exception prévue à l'alinéa précédent lui parviendra, avec les précisions nécessaires, dans le délai d'une année à partir de l'accession du nouveau pays.

Article 12.

Le présent Arrangement sera ratifié, et les ratifications en seront déposées à la Haye au plus tard le 1er mai 1928.

Il entrera en vigueur un mois après cette date et aura la même force et durée que la Convention générale.

Cet Acte remplacera, dans les rapports entre les pays qui l'auront ratifié, l'Arrangement de Madrid de 1891, revisé à Washington le 2 juin 1911. Toutefois, celui-ci restera en vigueur dans les rapports avec les pays qui n'auront pas ratifié le présent Acte.

Článek 11.

Země, které jsou členy unie na ochranu živnostenského vlastnictví a nesúčastnily se této dohody, budou moci, požádají-li o to, přistoupiti k ní ve formě předepsané hlavní úmluvou.

Jakmile mezinárodní úřad bude zpraven, že některá země nebo některá z jejích osad přistoupily k této dohodě, zašle podle článku 3. úřadu této země úhrnný seznam známek, které v té době budou požívati mezinárodní ochrany.

Toto oznámení zajistí zmíněným známkám výhody předchozích ustanovení na území přistupující země a uvede v běh jednoroční lhůtu, ve které súčastněný úřad může učiniti prohlášení, uvedené v článku 5.

Avšak každá země, přistupujíc k této dohodě, bude moci prohlásiti, že — s výhradou mezinárodních známek, které již dříve byly v této zemi předmětem totožného a dosud platného zápisu a které na žádost zájemců budou bez dalšího uznány — bude možno použíti této dohody jenom na ty známky, které budou zapsány počínaje dnem, kdy přístup nabude účinnosti.

Tímto prohlášením bude mezinárodní úřad zproštěn povinnosti zaslati shora uvedený úhrnný seznam známek. Podá toliko zprávu o těch známkách, pro které bude žádáno o výhodu výjimky stanovené v předchozím odstavci; žádost tato musí obsahovati potřebné údaje a musí býti podána ve lhůtě jednoho roku od přístupu nové země.

Článek 12.

Tato dohoda bude ratifikována a ratifikace budou uloženy v Haagu, nejpozději dne 1. května 1928.

Nabude účinnosti za měsíc po tomto datu a bude míti tutéž platnost a totéž trvání jako hlavní úmluva.

Tato dohoda nahradí ve vztazích mezi zeměmi, které ji budou ratifikovati, madridskou dohodu z r. 1891, revidovanou ve Washingtoně dne 2. června 1911. Tato poslední dohoda zůstane však v platnosti ve vztazích mezi zeměmi, které neratifikovaly tuto dohodu.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Arrangement.

Fait à La Haye, en un seul exemplaire, le 6 Novembre 1925.

Tomu na svědomí příslušní zmocněnci podepsali tuto dohodu.

Dáno v Haagu v jediném exempláři, dne 6. listopadu 1925.

POUR L'ALLEMAGNE:

ZA NĚMECKO:

VIETINGHOFF.
v. SPECHT.
KLAUER.
ALBERT OSTERRIETH.

POUR L'AUTRICHE:

ZA RAKOUSKO:

Dr. CARL DUSCHANEK.
Dr. HANS FORTWÄNGLER.

POUR LA BELGIQUE:

ZA BELGII:

CAPITAINE.
LOUIS ANDRÉ.
THOMAS BRAUN.
D. COPPIETERS.

POUR LES ÉTATS-UNIS DU BRÉSIL:

ZA SPOJENÉ STÁTY BRASILSKÉ:

J. A. BARBOZA CARNEIRO.
CARLOS AMERICO BARBOSA DE OLIVEIRA.

POUR CUBA:

ZA KUBU:

R. DE LA TORRE.

POUR LA VILLE LIBRE DE DANTZIG:

ZA SVOBODNÉ MĚSTO GDANSKO:

ST. KOŹMIŃSKI.

POUR L'ESPAGNE:

ZA ŠPANĚLSKO:

SANTIAGO MENDEZ DE VIGO.
FERNANDO CABELLO LAPIEDRA.
JOSÉ GARCIA MONGE.

POUR LA FRANCE:

ZA FRANCII:

CH. DE MARCILLY.
MARCEL PLAISANT.
CH. DROUETS.
GEORGES MAILLARD.

POUR LA HONGRIE:

ZA MAĎARSKO:

ELEMÉR DE POMPÉRY.

POUR L'ITALIE:

ZA ITALII:

DOMENICO BARONE.
LETTERIO LABOCCETTA.
MARIO GHIRON.

POUR LE MAROC:

ZA MAROKO:

CH. DE MARCILLY.

POUR LES ÉTATS-UNIS DU MEXIQUE:

ZA SPOJENÉ STÁTY MEXICKÉ:

JULIO POULAT.

POUR LES PAYS-BAS:	J. ALINGH PRINS. BIJLEVELD. DIJCKMEESTER.	ZA NIZOZEMÍ:
POUR LE PORTUGAL:	BANDEIRA.	ZA PORTUGALSKO:
POUR LE ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES:	Dr. YANKO CHOUMANE. MIHAILO PRÉDITCH.	ZA KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ:
POUR LA SUISSE:	A. DE PURY. W. KRAFT.	ZA ŠVÝCARSKO:
POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE:	BARÁČEK. Prof. Dr. KAREL HERMANN-OTAVSKÝ. Ing. BOHUSLAV PAVLOUSEK.	ZA ČESKOSLOVENSKO:
POUR LA TUNISIE:	CH. DE MARCILLY.	ZA TUNIS:
POUR LA TURQUIE:		ZA TURECKO:

SCHVALUJI PŘÍSTUP REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ K MADRIDSKÉ DOHODĚ ZE DNE 14. DUBNA 1891 O MEZINÁRODNÍM ZÁPISU TOVÁRNÍCH NEBO OBCHODNÍCH ZNÁMEK, REVIDOVANÉ V BRUSELU DNE 14. PROSINCE 1900, VE WASHINGTONĚ DNE 2. ČERVNA 1911 A V HAAGU DNE 6. LISTOPADU 1925.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 23. PROSINCE LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO DRUHÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:
T. G. MASARYK v. r.

L. S.

PŘEDSEDA VLÁDY
ZA MINISTRA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:
MALYPETR v. r.

Vyhlašuje se s tím, že o přístupu republiky československé k této Dohodě, s níž Národní shromáždění republiky československé vyslovilo souhlas, byla zpravena dne 30. ledna 1933 vláda Švýcarského spolkového státu, která jej oznámila ostatním zemím Dohodou vázaným dne 3. února 1933, takže Dohoda podle článku 11. nabývá pro republiku Československou mezinárodní působnosti dnem 3. března 1933.

Dohodou jsou dále vázány tyto státy:

Belgie, Brasilie, Francie s Alžírem, francouzským Marokem a koloniemi, Italie s koloniemi Libií a Eritreou a italskou državou Egejských ostrovů, Jihoslavie, Maďarsko, Mexiko, Německo, Nizozemí s Nizozemskou Indií, Surinamem a Curaçao, Portugalsko, Rakousko, Španělsko se španělským Marokem, Švýcary, Tunis a Turecko.

Malypetr v. r.
za ministra Dr. Beneše.

25.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 3. února 1933,

kterou se uveřejňuje prováděcí předpis k madridské dohodě o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925.

Na základě čl. 10. madridské dohody ze 14. dubna 1891 o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925, vyhlášené pod číslem 24 Sb. z. a n. z roku 1933, dohodly se úřady smluvních států na tomto prováděcím předpise:

Règlement pour l'exécution

de l'arrangement concernant l'enregistrement international des marques de fabrique ou de commerce revisé à Bruxelles le 14 décembre 1900, à Washington le 2 juin 1911 et à La Haye le 6 novembre 1925.

Article premier.

Toute demande tendant à obtenir l'enregistrement international d'une marque de fabrique ou de commerce en vertu de l'Arrangement du 14 avril 1891 revisé, devra être adressée par le propriétaire de la marque à l'Administration du pays d'origine en la forme que cette dernière prescrira dans son règlement national.

Article 2.

Lorsque la marque sera régulièrement enregistrée dans le pays d'origine, l'Administration de ce pays adressera au Bureau international de la propriété industrielle, à Berne:

A. Une demande d'enregistrement, en double exemplaire, portant une représentation distincte de la marque, uniquement en impression noire, obtenue au moyen du cliché accompagnant le dépôt. Cette demande sera établie sur le formulaire fourni par le Bureau international et sera rédigée en langue française. Le formulaire sera rempli par l'Administration du pays d'origine ou celle-ci veillera à ce qu'il soit rempli correctement. La demande indiquera:

1º le nom du propriétaire de la marque;

2º son adresse; s'il est fait mention de plus d'une adresse, celle à laquelle les notifications devront être envoyées;

(Překlad.)

Prováděcí předpis

k dohodě o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925.

Článek 1.

Každá žádost o mezinárodní zápis tovární neb obchodní známky podle revidované úmluvy ze dne 14. dubna 1891 buď podána majitelem známky úřadu země původu ve formě, ustanovené domácími předpisy.

Článek 2.

Jakmile je známka podle předpisů zapsána v zemi původu, zašle úřad této země Mezinárodnímu úřadu pro živnostenské vlastnictví v Bernu:

A. Dva stejnopisy žádosti o zápis, obsahující zřetelné zobrazení známky toliko v černém otisku, zhotovené štočkem, který jest připojen k přihlášce. Tato žádost bude vyhotovena na formuláři, dodaném od Mezinárodního úřadu, a sepsána ve francouzském jazyku. Úřad země původu vyplní formulář nebo dohlédne k tomu, aby byl správně vyplněn. Žádost musí obsahovati:

1. jméno majitele známky,

2. jeho adresu, a je-li jich uvedeno více, adresu, na kterou mají býti zasílána oznámení,

3° le cas échéant, le nom et l'adresse du mandataire;

4° les produits ou marchandises auxquels la marque est destinée (indication précise du genre de produits sans énumération trop détaillée);

5° la date de la dernière inscription (enregistrement ou renouvellement) de la marque dans le pays d'origine et son numéro d'ordre;

6° s'il y a lieu, la date et le numéro de l'enregistrement international antérieur.

B. Un cliché de la marque, pour la reproduction typographique de cette dernière dans la publication qui en sera faite par le Bureau international. Ce cliché doit reproduire exactement la marque, de manière que tous les détails en ressortent visiblement; il ne doit pas avoir moins de 15 millimètres ni plus de 10 centimètres, soit en longueur, soit en largeur. L'épaisseur exacte du cliché doit être de 24 millimètres, correspondant à la hauteur des caractères d'imprimerie. Ce cliché sera, deux ans après sa publication, retourné au propriétaire de la marque, aux frais de celui-ci, s'il en a fait la demande. Tout cliché non réclamé à la fin de la troisième année sera détruit.

Le formulaire de demande d'enregistrement fera mention de ces dernières dispositions et portera une rubrique dans laquelle il sera indiqué si le propriétaire de la marque désire ou non rentrer en possession de son cliché.

C. Si le déposant revendique la couleur à titre d'élément distinctif de sa marque: quarante exemplaires, sur papier, d'une reproduction en couleur, dont les dimensions ne dépasseront pas 20 centimètres de côté. Un des exemplaires sera fixé sur chacune des demandes d'enregistrement à côté de l'empreinte en noir. Si la marque comporte plusieurs parties séparées, elles devront être réunies et collées, pour chacun des quarante spécimens, sur une feuille de papier fort. La demande devra porter une brève mention en langue française indiquant uniquement la couleur ou la combinaison de couleurs revendiquée pour les parties essentielles de la marque. Au cas où l'une ou l'autre des conditions relatives à la couleur ne serait pas remplie, le Bureau international procédera à l'enregistrement et à la notification de la marque sans tenir compte de la couleur, si le dépôt n'a pas été régularisé dans un délai fixé par lui.

D. Le montant de l'émolument international, à moins qu'il n'ait été envoyé d'avance et directement au Bureau international par le

3. po případě jméno a adresu zástupce,

4. výrobky nebo zboží, pro které je známka určena (přesný údaj druhu zboží bez příliš podrobného vypočítávání),

5. datum posledního zápisu (registrace nebo obnovy) známky v zemi původu a jeho řadové číslo,

6. datum a číslo dřívějšího mezinárodního zápisu, jestliže jest zde takový zápis.

B. Štoček známky pro její otištění při publikaci, kterou vykoná Mezinárodní úřad. Štoček musí zobrazovati známku přesně tak, aby všechny její jednotlivosti zřetelně vynikaly; nesmí míti ani méně než 15 mm, ani více než 10 cm délky a šířky. Výška štočku má činiti přesně 24 milimetrů přiměřeně k výšce tiskových písmen. Žádá-li o to majitel známky, vrátí se mu štoček na jeho útraty za dva roky po jeho uveřejnění. Každý štoček, o jehož vrácení se nepožádá do konce třetího roku, bude zničen.

Formulář žádosti o zápis obsahuje poukaz na tato ustanovení a má rubriku, ve které se má udati, zda majitel známky chce svůj štoček obdržeti zpět čili nic.

C. Požaduje-li přihlašovatel barvu jako rozlišovací znak své známky: čtyřicet barevných otisků na papíře, jejichž strany nesmějí přesahovati rozměru 20 centimetrů. Jeden z těchto otisků buď připevněn na každou ze žádostí o zápis vedle černého otisku. Jestliže známka obsahuje několik oddělených částí, musí se tyto části pro každý ze 40 kusů spojiti a nalepiti na list tuhého papíru. V žádosti musí býti krátká poznámka ve francouzském jazyku, která obsahuje jedině údaje o barvě nebo sestavě barev požadované pro podstatné části známky. Jestliže některý požadavek, vztahující se k barvě, není splněn, přikročí Mezinárodní úřad k zápisu a oznámení známky nehledě k barvě, nebyla-li přihláška opravena ve lhůtě, kterou ustanovil.

D. Mezinárodní poplatek, jestliže jej majitel známky nezaslal předem a přímo Mezinárodnímu úřadu. Tato částka musí býti

propriétaire de la marque. Cette somme devra être versée en espèces au Bureau international, ou lui être envoyée par mandat postal, ou par versement sur son compte de chèques postaux ou par chèque tiré sur une banque de Berne. Tout payement devra être accompagné de l'indication du nom et du domicile du propriétaire de la marque.

Les demandes d'enregistrement devront préciser à quelle date, sous quelle forme et par qui ce payement aura été effectué; elles indiqueront aussi si l'émolument international est payé immédiatement pour les 20 ans ou seulement pour les 10 premières années.

Lorsqu'une marque renferme des inscriptions dans une langue ou en caractères généralement peu connus, on pourra exiger du propriétaire qu'il joigne à son dépôt international une douzaine d'exemplaires d'une traduction en français de ces inscriptions, afin d'accélérer l'examen de la marque dans quelques pays.

Le cas échéant et dans le même but, l'Administration du pays d'origine aura la faculté de certifier sur la demande d'enregistrement que le déposant a justifié auprès d'elle du droit à l'usage de l'armoirie, du portrait, de la distinction honorifique ou du nom d'un tiers qui figure dans la marque.

Les formulaires de demande d'enregistrement international seront fournis gratuitement aux Administrations par le Bureau international.

Le renouvellement du dépôt international donnera lieu aux mêmes opérations que le dépôt primitif.

Article 2bis.

Si le Bureau international constate qu'une demande d'enregistrement est incomplète ou irrégulière, il est autorisé à surseoir à l'enregistrement de cette marque, mais doit en aviser sans retard l'Administration intéressée, à laquelle il appartiendra de notifier au Bureau international que la demande doit être modifiée, retirée ou maintenue.

Le Bureau pourra notamment, et en observant la même procédure, surseoir à l'enregistrement:

1° si la demande contient des indications de produits trop vagues, telles que « marchandises diverses », « et autres produits » et, en particulier, l'expression « etc. »;

2° si le cliché reçu ne donne pas une empreinte suffisamment claire des éléments de la marque;

Mezinárodnímu úřadu zaplacena přímo v hotovosti nebo poštovním poukazem nebo na jeho poštovní šekový účet nebo šekem, znějícím na některou bernskou banku. Při každé platbě musí býti udáno jméno a bydliště majitele známky.

V žádostech o zápis musí býti přesně udáno, kdy a kterak a kým byla platba učiněna, a musí tu býti také udáno, zda mezinárodní poplatek je zaplacen hned na dvacet let či jen na prvních deset let.

Jestliže známka obsahuje nápisy v jazyku nebo písmu celkem málo známém, může se žádati na majiteli, aby připojil ke své mezinárodní přihlášce dvanáct vyhotovení francouzského překladu těchto nápisů, aby se urychlilo zkoumání známky v jednotlivých zemích.

K témuž účelu může úřad země původu po případě potvrditi na žádosti o mezinárodní zápis, že mu přihlašovatel prokázal, že má právo užívati znaku, obrazu, vyznamenání nebo jména osoby třetí, která se vyskytují ve známce.

Formuláře žádosti o mezinárodní zápis dodá úřadům Mezinárodní úřad zdarma.

Obnova mezinárodní přihlášky se děje týmž způsobem jako původní přihláška.

Článek 2b.

Jestliže Mezinárodní úřad zjistí, že žádost o zápis jest neúplná nebo nesprávná, může odložiti zápis této známky, musí to však neprodleně oznámiti súčastněnému úřadu, který jest povinen oznámiti Mezinárodnímu úřadu, že žádost má býti změněna, zpět vzata, nebo že se na ní trvá.

Úřad může zejména, zachovávaje týž postup, odložiti zápis:

1. jestliže žádost obsahuje příliš neurčité údaje zboží jako: „různé zboží“, a „jiné výrobky“ a zejména údaj „atd.“,

2. jestliže štoček neposkytuje dostatečně jasného otisku součástí známky,

3° si la marque porte le signe d'une croix pouvant être confondue avec la « Croix-Rouge » et si, pour éviter des refus certains, il y a lieu d'obtenir du propriétaire la déclaration préalable que la marque ne sera employée ni en couleur rouge, ni en une couleur similaire.

Lorsqu'un dépôt de ce genre n'est pas régularisé dans les six mois, le Bureau international est autorisé à fixer un délai de même longueur pour la liquidation de l'affaire. Il en avertira aussi bien le propriétaire de la marque ou son mandataire, que l'Administration qui a demandé l'enregistrement. Ces deux délais partent de la date de la notification du Bureau international. Ceux-ci écoulés, sans qu'une réponse soit parvenue à ce Bureau, le dépôt pourra être considéré comme abandonné et l'émolument sera renvoyé au déposant après déduction de 20 francs au maximum.

Lorsqu'une demande d'enregistrement incomplète ou irrégulière fait partie d'un dépôt collectif de plusieurs marques, l'enregistrement de toute la collection sera suspendu à moins que l'Administration intéressée ou le propriétaire de la marque n'autorise le Bureau international à considérer celle-ci comme sortie du dépôt collectif et à la traiter comme marque isolée.

Article 3.

Le Bureau international procédera sans retard à l'inscription de la marque dans un registre qui portera une empreinte de celle-ci et contiendra les indications suivantes:

1° le numéro d'ordre de la marque;

2° le nom du propriétaire de la marque;

3° son adresse;

4° les produits ou marchandises auxquels la marque est appliquée;

5° le pays d'origine de la marque;

6° la date de la dernière inscription (enregistrement ou renouvellement) et le numéro d'ordre dans le pays d'origine;

7° les mentions relatives à une revendication de couleur, à un enregistrement international antérieur rappelé lors du nouveau dépôt, etc.;

8° la date de l'enregistrement au Bureau international;

9° la date de la notification aux Administrations et de la publication;

3. jestliže známka obsahuje obraz kříže, který by mohl býti zaměněn s „červeným křížem", a jestliže jest třeba obdržeti od majitele známky, aby se uvaroval zcela jistého zamítnutí zápisu, prohlášení předem, že známky nebude užíváno ani v barvě červené ani v nijaké barvě podobné.

Jestliže přihláška tohoto druhu není opravena do šesti měsíců, jest Mezinárodní úřad oprávněn ustanoviti k vyřízení věci lhůtu stejně dlouhou. O tom podá zprávu jak majiteli známky nebo jeho zástupci, tak i úřadu, který žádal o zápis. Obě lhůty počínají ode dne zpravení Mezinárodním úřadem. Jestliže uplynuly, aniž došla odpověď tomuto úřadu, může býti přihláška pokládána za zpět vzatou a přihlašovateli se vrátí poplatek po srážce nejvýše 20 franků.

Jestliže neúplná nebo nesprávná žádost o zápis náleží k souborné přihlášce více známek, odloží se zápis celého souboru, leč by súčastněný úřad nebo majitel známky zmocnil Mezinárodní úřad, aby ji pokládal za vyloučenou ze souborné přihlášky, a aby s ní nakládal jako se známkou jedinou.

Článek 3.

Mezinárodní úřad zapíše ihned známku do rejstříku, ke kterému bude připojen otisk známky a který obsahuje tyto údaje:

1. řadové číslo známky,

2. jméno majitele známky,

3. jeho adresu,

4. výrobky nebo zboží, pro které se známky užívá,

5. zemi původu známky,

6. datum posledního zápisu (registrace nebo obnovy) a řadové číslo v zemi původu,

7. poznámky o požadování barvy, o dřívějším mezinárodním zápisu, uvedeném při nové přihlášce, atd.,

8. datum zápisu u Mezinárodního úřadu,

9. datum zprávy úřadům a datum uveřejnění,

10° les mentions relatives à la situation de la marque, telles que: refus de protection, limitations, transmissions, renonciations, radiations, etc.

Article 4.

L'inscription une fois faite dans le registre, le Bureau international certifiera sur les deux exemplaires de la demande sous quelle date et sous quel numéro l'enregistrement a eu lieu, et les revêtira tous deux de sa signature et de son timbre. Un de ces exemplaires restera dans les archives du Bureau, l'autre sera renvoyé à l'Administration du pays d'origine, laquelle, après avoir pris note desdites indications, le transmettra au propriétaire de la marque ou à son mandataire. En outre, le Bureau international notifiera sans retard aux Administrations l'enregistrement opéré, en envoyant à chacune d'elles une reproduction typographique de la marque, accompagnée des indications mentionnées sous les chiffres 1 à 8 de l'article 3.

Dans le cas prévu par l'article 2, lettre C, la susdite notification sera accompagnée d'un exemplaire de la reproduction en couleur de la marque.

Article 5.

Le Bureau international publiera la marque dans sa feuille périodique « Les Marques internationales ». Cette publication consistera dans la reproduction de la marque, accompagnée des indications mentionnées sous les chiffres 1 à 8 de l'article 3. Chaque Administration recevra gratuitement du Bureau international le nombre d'exemplaires de cette feuille qu'il lui conviendra de demander; toutefois la gratuité ne s'étendra pas aux numéros déjà parus au moment où cette demande est formulée.

Au commencement de chaque année, le Bureau international fera paraître une table où seront indiqués, par ordre alphabétique et par pays contractant, les noms de propriétaires des marques ayant fait l'objet des publications effectuées dans le cours de l'année précédente.

Article 6.

La notification de refus prévue par l'article 5 de l'Arrangement sera transmise au Bureau international en trois expéditions identiques destinées: l'une au Bureau précité, l'autre à l'Administration du pays d'origine, la troisième au propriétaire de la marque ou à

10. poznámky o stavu známky jako: odepření ochrany, obmezení, převody, zřeknutí, výmazy atd.

Článek 4.

Když byla známka zapsána do rejstříku, potvrdí Mezinárodní úřad na obou vyhotoveních žádosti, kdy a pod kterým číslem se stal zápis, a opatří obě vyhotovení svým podpisem a razítkem. Jedno vyhotovení zůstane v archivu úřadu, druhé se zašle úřadu země původu, který si poznamená uvedené údaje a zašle toto vyhotovení majiteli známky nebo jeho zástupci. Kromě toho zpraví Mezinárodní úřad neprodleně úřady o výkonu zápisu tím způsobem, že každému z nich zašle otisk známky s údaji, uvedenými v článku 3. pod č. 1 až 8.

V případě uvedeném v čl. 2., písmeno C, se připojí k zmíněnému oznámení jedno barevné vyobrazení známky.

Článek 5.

Mezinárodní úřad uveřejní známku ve svém periodickém listu „Les Marques Internationales". Toto uveřejnění záleží v otištění známky s údaji, uvedenými v čl. 3. pod č. 1. až 8. Každý úřad obdrží od Mezinárodního úřadu zdarma tolik výtisků tohoto listu, kolik jich bude žádati. Avšak bezplatnost se nevztahuje na čísla, která už vyšla v době, kdy tato žádost byla projevena.

Na počátku každého roku uveřejní Mezinárodní úřad seznam, ve kterém budou uvedena podle abecedy a podle smluvních zemí jména majitelů známek, které byly uveřejněny v předešlém roce.

Článek 6.

Zpráva o odmítnutí, uvedená v čl. 5. úmluvy, se zašle Mezinárodnímu úřadu ve třech stejnopisech, z nichž jeden je určen pro řečený úřad, druhý pro úřad země původu, třetí pro majitele známky nebo jeho zástupce. Tato zpráva, vyhotovená na formuláři, musí

son mandataire. Cette notification, faite sur formulaire, devra indiquer au moins le pays du refus, la date d'expédition de l'avis de refus, le numéro et la date de l'enregistrement international de la marque, le nom et le domicile du propriétaire et les motifs du refus. Les notifications de refus provisoires devront indiquer le délai dans lequel les intéressés devront faire valoir leurs droits.

Si le refus est motivé par l'existence d'un dépôt antérieur, la notification devra préciser la marque, nationale ou internationale, avec laquelle il y a collision et spécifier le nom et le domicile du propriétaire de cette marque antérieure, la date d'enregistrement de celle-ci et son numéro d'ordre. L'Administration refusante joindra un fac-similé à la notification chaque fois qu'elle en aura à sa disposition.

L'avis portera au verso un aperçu des dispositions essentielles de la loi relatives aux refus et indiquera quel est le délai de recours contre ceux-ci et à quelle autorité ce recours devra être adressé.

Article 7.

Les changements survenus dans l'inscription d'une marque et qui auront fait l'objet de la notification prévue par les articles 9 et 9bis de l'Arrangement seront consignés dans le Registre international. Est excepté le cas où la transmission ne pourra être enregistrée parce qu'elle est faite au profit d'une personne non admise à déposer une marque internationale, ou parce que l'assentiment de l'Administration du nouveau pays duquel ressortit le cessionnaire n'aura pas été obtenu.

Le Bureau international notifiera à son tour aux Administrations les changements enregistrés et les publiera dans son journal.

Ces mêmes dispositions feront règle si le domicile du propriétaire d'une marque est transféré d'un pays dans un autre.

Dans le cas où un transfert de propriété ou de domicile ne pourra pas être enregistré, le Bureau international demandera à l'Administration de l'ancien pays d'origine l'autorisation de radier la marque.

Article 8.

Les taxes prévues par les articles 5ter, 8 et

obsahovati aspoň: zemi odmítající, datum vyhotovení odmítavého výměru, číslo a datum mezinárodního zápisu známky, jméno a bydliště majitele a důvody odmítnutí. Zprávy o prozatímních odmítnutích musí obsahovati lhůtu, ve které mají účastníci uplatniti svoje práva.

Je-li odmítnutí odůvodněno tím, že jest zde dřívější přihláška, musí zpráva přesně udati národní či mezinárodní známku, s kterou je tu kolise, a uvésti jméno a bydliště majitele této starší známky, datum jejího zápisu a řadové číslo. Odmítající úřad připojí k zprávě vyobrazení, jestliže je má.

Výměr obsahuje na rubu výpis podstatných zákonných předpisů o odmítnutích a udává, jaká jest lhůta k stížnosti do nich a u kterého úřadu má tato stížnost býti podána.

Článek 7.

Změny nastalé v zápisu známky, které jsou předmětem oznámení podle čl. 9. a 9b. úmluvy, se poznamenají v mezinárodním rejstříku. Vyňat jest případ, kdy převod nemůže býti zapsán, poněvadž se stal na prospěch osoby, která není připuštěna k přihlášení mezinárodní známky, nebo poněvadž nebylo možno dosáhnouti svolení úřadu nové země, ke které přísluší nabyvatel.

Mezinárodní úřad ze své strany oznámí úřadům zapsané změny a uveřejní je ve svém listě.

Tatáž ustanovení platí, jestliže se bydliště majitele známky přeloží z jedné země do druhé.

Jestliže převod vlastnictví nebo přeložení bydliště nemůže býti zapsáno, požádá Mezinárodní úřad u úřadu dřívější země původu o zmocnění, aby známku vymazal.

Článek 8.

Poplatky, které jsou ustanoveny v článcích

9 de l'Arrangement et qui, d'une manière générale, sont payables d'avance et toujours en francs suisses, sont fixées comme suit:

A. Taxes pour les transmissions, modifications de noms, changements de domicile, rectifications nécessitées par une faute du déposant, limitations de produits par suite de renonciation, ou renonciations à la protection pour un pays ou un groupe de pays: 30 francs pour une seule marque et 10 francs pour chacune des marques en plus de la première appartenant au même propriétaire et faisant l'objet de la même opération et de la même notification. Dans ces taxes sont compris les frais de notification aux Administrations, et, s'il y a lieu, de publication de ces opérations. Sont exemptes de taxes les limitations et renonciations notifiées simultanément avec la demande d'enregistrement, les radiations générales, les opérations qui sont la suite d'un avis de refus provisoire ou d'un arrêt judiciaire et celles qui seraient englobées dans une demande de renouvellement.

B. Taxes pour les copies ou extraits du Registre international des marques: 5 francs par marque. Toutefois, lorsque les mentions relatives à plusieurs marques pourront être réunies sur la même feuille, la taxe sera réduite à 2 francs pour chacune des marques en plus de la première. Les demandes de ces documents concernant plusieurs marques devront indiquer s'il s'agit d'extraits séparés ou d'un extrait global. Tout autre extrait, attestation ou recherche (autres que celles sous lettre C) demandé au Bureau international en outre des documents dont la délivrance est obligatoire, donnera lieu à la perception d'une taxe analogue.

C. Taxe pour recherches d'antériorité parmi les marques internationales déjà enregistrées: 5 francs par marque. Si la recherche doit porter sur de nombreuses catégories de produits ou à la fois sur une marque figurative et sur une dénomination, ou si une marque figurative contient plus d'un élément essentiel, cette taxe sera doublée. Il en sera de même lorsque le demandeur omettra de préciser sur quel genre de produits doit portes la recherche ou de joindre un dessin ou une esquisse de la marque figurative au sujet de laquelle il désire être renseigné. Le Bureau international peut, à son gré, différer toute recherche en attendant les précisions qu'il demandera.

D. Surtaxe prévue par l'article 8 de l'Arrangement lorsque la liste des produits pour la-

5c., 8. a 9. úmluvy a které se musí vůbec platiti předem a vždycky ve švýcarských francích, stanoví se takto:

A. poplatky za převody, za změny jmen, za změny bydliště, za opravy způsobené chybou přihlašovatelovou, za omezení zboží z důvodů zřeknutí se, nebo za zřeknutí se ochrany pro některou zemi nebo skupinu zemí: 30 franků za jednu známku a 10 franků za každou další známku, která náleží témuž majiteli a tvoří předmět téhož úkonu a téhož oznámení. V těchto poplatcích jsou obsaženy náklady na oznámení úřadům a uveřejnění těchto úkonů, jestliže se uveřejňují. Od poplatků jsou osvobozena omezení a zřeknutí, oznámená zároveň se žádostí o zápis, všeobecné výmazy, úkony, které jsou následkem prozatímního odmítnutí nebo soudního rozhodnutí, a takové, které jsou zahrnuty do žádosti o obnovu.

B. poplatky za opisy a výpisy z mezinárodního rejstříku známek: 5 franků za každou známku. Je-li možno údaje, vztahující se k několika známkám, spojiti na témže listu, snižuje se poplatek na 2 franky za druhou a každou další známku. V žádostech o takové listiny, vztahujících se k několika známkám, musí býti udáno, zda jde o výpisy oddělené, či o výpis souborný. Za každý jiný výpis, za každé osvědčení nebo pátrání (pokud nenáležejí k těm, která jsou uvedena pod písmenem C) požadovaná od Mezinárodního úřadu kromě těch listin, jichž vydávání jest povinností, vybírá se přiměřený poplatek.

C. poplatek za pátrání po dřívějším zápisu v mezinárodních známkách již zapsaných: 5 franků za každou známku. Tento poplatek se zdvojnásobuje, jestliže se má pátrání vztahovati na četné druhy zboží nebo zároveň na obrazovou známku a na pojmenování, nebo jestliže obrazová známka obsahuje více než jednu podstatnou součást. Totéž platí, jestliže žadatel opomene přesně udati, na který druh zboží se má vztahovati pátrání, nebo jestliže nepřipojí výkresu nebo náčrtku obrazové známky, o které si přeje býti zpraven. Mezinárodní úřad může podle svého uvážení odložiti veškeré pátrání a vyčkati, až dojdou přesné údaje, kterých si vyžádal.

D. příplatek podle článku 8. úmluvy, jestliže seznam zboží, pro které se žádá známková

quelle la protection d'une marque est revendiquée dépasse 100 mots: 1 franc pour chaque ligne supplémentaire imprimée dans „Les Marques internationales" (une ligne contenant en général 8 à 10 mots).

Article 9.

Au commencement de chaque année, le Bureau international établira le compte des dépenses faites au cours de l'année précédente pour le service de l'enregistrement international; le montant de ce compte sera déduit du total des recettes, et l'excédent de celles-ci sera réparti par parts égales entre tous les pays contractants, en attendant que d'autres modalités de répartition aient été déterminées d'un commun accord par les pays contractants.

Article 10.

La notification collective, pour autant qu'elle est prévue par l'article 11 de l'Arrangement, contiendra les mêmes indications que les notifications prévues par les articles 4 et 7 du présent Règlement.

Article 11.

Le présent Règlement entrera en vigueur en même temps que l'Arrangement auquel il se rapporte et il aura la même durée. Les Administrations pourront toutefois y apporter, conformément aux dispositions de l'article 10 dudit Arrangement, les modifications qui leur paraîtront nécessaires d'après le mode de procéder déterminé à l'article suivant.

Article 12.

Les propositions de modifications du présent Règlement, formulées par un pays contractant ou par le Bureau international, seront communiquées par ce dernier aux Administrations, qui lui feront parvenir leur avis dans le délai de six mois. Si, après l'expiration de ce délai, la proposition est adoptée par la majorité des Administrations sans qu'aucune Administration se soit prononcée pour le rejet ou la modification du texte proposé, elle entrera en vigueur pour tous les pays contractants trois mois après le jour où le Bureau international aura notifié cette acceptation aux Administrations.

ochrana, obsahuje více než 100 slov: 1 frank za každou přespočetnou tiskovou řádku v „Les Marques Internationales" (jedna řádka obsahuje zpravidla 8 až 10 slov).

Článek 9.

Na počátku každého roku podá Mezinárodní úřad účet o vydáních, která byla učiněna v předešlém roce na službu mezinárodního zápisu. Takto vypočtená částka se odečte od celkové sumy příjmů a jejich přebytek se rozdělí stejnými díly mezi všechny smluvní země, dokud nebude společnou dohodou smluvních zemí ustanoven jiný způsob dělby.

Článek 10.

Úhrnný seznam, pokud jest předepsán článkem 11 úmluvy, musí obsahovati tytéž údaje, jako oznámení, předepsaná v článcích 4. a 7. tohoto prováděcího předpisu.

Článek 11.

Tento prováděcí předpis nabude účinnosti zároveň s dohodou, na kterou se vztahuje, a bude stejně dlouho trvati. Úřady však mohou podle předpisu článku 10. řečené dohody provésti v něm změny, které uznají za nutné. Při tom jest postupovati způsobem, ustanoveným v následujícím článku.

Článek 12.

Návrhy na změnu tohoto prováděcího předpisu, podané některou smluvní zemí nebo Mezinárodním úřadem, oznámí tento úřadům a ty mu zašlou svá vyjádření ve lhůtě šesti měsíců. Jestliže po uplynutí této lhůty jest návrh přijat většinou úřadů a žádný úřad se nevyslovil pro zamítnutí nebo změnu navrhovaného textu, nabude návrh účinnosti pro všechny smluvní země za tři měsíce po dnu, kdy Mezinárodní úřad oznámil toto přijetí úřadům.

Malypetr v. r.
za ministra Dr. Beneše.

26.

Zákon ze dne 20. prosince 1932,

kterým se mění a doplňují předpisy o ochraně vynálezů.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Zákon ze dne 11. ledna 1897, č. 30 ř. z., o ochraně vynálezů (patentní zákon), ve znění zákona ze dne 27. května 1919, č. 305 Sb. z. a n., a zákona ze dne 30. června 1922, č. 252 Sb. z. a n., se mění a doplňuje takto:

§ 21 se mění a doplňuje takto:

Jako čtvrtý odstavec se vkládá toto ustanovení:

(4) Jestliže majitel patentu zneužívá výlučného práva uděleného mu patentem, na př. tím, že opomene vynález v tuzemsku v přiměřeném rozsahu prováděti nebo dáti prováděti nebo alespoň učiniti vše, čeho je třeba, aby takové provádění bylo zajištěno, může každý po uplynutí tří let ode dne, kdy bylo udělení patentu vyhlášeno v Patentním věstníku, žádati na majiteli patentu, aby mu dovolil užívati vynálezu pro jeho závod.

Dosavadní odstavec čtvrtý bude odstavcem pátým.

Šestý odstavec bude zníti:

(6) Patentní úřad nepropůjčí licenci v případě uvedeném v odst. 4., jestliže majitel patentu prokáže řádné omluvné důvody.

Dosavadní odstavec pátý a šestý budou odstavci sedmým a osmým.

§ 27, odst. 1., 2. a 3., budou zníti takto:

(1) Po uplynutí tří let ode dne, kdy bylo udělení patentu vyhlášeno v Patentním věstníku, může býti patent zcela nebo z části odvolán, jestliže majitel patentu zneužívá výlučného práva uděleného patentem na př. tím, že opomene vynález v tuzemsku v přiměřeném rozsahu prováděti nebo dáti prováděti nebo aspoň učiniti vše, čeho je třeba, aby bylo zajištěno takové provádění. To platí zejména tehdy, jestliže je vynález prováděn výlučně nebo hlavně v cizině a tuzemská potřeba se hradí ve značné míře dovozem, místo aby se patent prováděl v tuzemsku v přiměřeném rozsahu.

(2) Odvolání patentu však může se státi jenom tehdy, když propůjčení nucených licencí podle § 21, odst. 5., není s to zameziti takové zneužívání.

(3) Patent nebude odvolán, prokáže-li majitel patentu řádné omluvné důvody.

Za odstavec třetí se vkládá další odstavec čtvrtý tohoto znění:

(4) Odvolání patentu působí dnem, kterého rozhodnutí o odvolání nabylo moci práva.

Dosavadní odstavec čtvrtý bude odstavcem pátým.

§ 49 bude zníti takto:

(1) Přihláška smí obsahovati pouze jediný vynález a může jí býti přiznána pouze jediná priorita (§ 54).

(2) Je-li podle pravoplatného zjištění při předběžném prozkumu v přihlášce sloučeno více vynálezů aneb obsahuje-li přihláška žádost za přiznání více priorit, bude přihlašovatel vyzván, aby jednotlivé vynálezy nebo části přihlášky, na něž se prioritní nároky vztahují, buď přihlásil odděleně aneb přihlášku omezil na příslušnou prioritu, a to v obou případech do lhůty, která bude přihláškovým oddělením stanovena. Vyhoví-li přihlašovatel ve stanovené lhůtě tomuto vyzvání, bude oddělené přihlášce přiznána priorita od té doby, kdy byla přihláška původně podána, aneb ta priorita, která byla v původní přihlášce řádně uplatněna.

Za § 54 se vkládají tyto dva paragrafy:

§ 54a.

(1) Prioritního práva podle čl. 4. Pařížské unijní smlouvy na ochranu živnostenského vlastnictví nutno se výslovně domáhati v patentové přihlášce, v níž jest uvésti den, měsíc a rok první přihlášky v některém státu unijním, který nutno zároveň udati.

(2) Vládním nařízením bude stanoveno, kterých dokladů jest třeba, aby bylo prokázáno včasně dožadované právo prioritní, a v jaké lhůtě mají býti předloženy tyto doklady a jejich ověřené překlady.

§ 54b.

Československý státní příslušník může se domáhati v tuzemsku prioritního práva podle předchozího paragrafu na základě své při-

hlášky podané v cizině jen, prokáže-li, že měl v době, ve které přihlášku v cizině podal, na území jiného státu unijního své bydliště nebo skutečný a opravdový závod živnostenský neb obchodní.

§ 67, odst. 1., bude zníti takto:

(1) Řízení o odvolání, zrušení, odnětí patentu neb udělení nucené licence podle § 21, odst. 4. a 5., se zahajuje pouze k návrhu. Patentní úřad jest však v řízení o odvolání aneb o zrušení patentu, které bylo zahájeno k návrhu, oprávněn pokračovati z moci úřední, jestliže byl návrh odvolán.

§ 114, odst. 6. a 7., budou zníti takto:

(6) Roční poplatek za první rok budiž zaplacen do šesti měsíců po dni, kterého byla přihláška oznámena v Patentním věstníku (§ 57). Platí-li se tento poplatek po uplynutí tří měsíců zmíněné lhůty, nutno současně s poplatkem zaplatiti přirážku ve výši poplatku. Nebyl-li poplatek nebo poplatek s přirážkou ve shora uvedené lhůtě šesti měsíců zaplacen, má se za to, že přihláška byla odvolána.

(7) Roční poplatky za druhý až patnáctý rok buďtež zapraveny nejpozději do šesti měsíců po splatnosti. Jestliže by tyto poplatky za udělený patent byly zaplaceny po dni splatnosti, budiž v prvních třech měsících této lhůty mimo roční poplatek zaplacena přirážka ve výši 50 Kč a ve zbývajících pak dalších třech měsících mimo roční poplatek přirážka ve výši toho ročního poplatku, který jest platiti.

Čl. II.

Zároveň pozbývají platnosti, pokud se týkají patentů a pokud nebyly dosud zrušeny, všechny zákony a nařízení, jež odporují tomuto zákonu, zejména:

1. zákon ze dne 29. prosince 1908, č. 268 ř. z., kterým se vydávají prováděcí ustanovení za příčinou přístupu k Mezinárodní unii na ochranu živnostenského vlastnictví;

2. zák. čl. LII/1908, o přístupu zemí koruny uherské k Mezinárodní unii na ochranu živnostenského vlastnictví;

3. nařízení ministerstva veřejných prací ze 30. prosince 1908, č. 271 ř. z., o dokladech, kterých jest třeba k průkazu prioritního práva při přihláškách patentů, vzorků a známek;

4. nař. č. 5956/1908 M. E. (uh. min.), o přístupu zemí koruny uherské na základě zák. čl. LII/1908 do Svazu mezinárodní unie na ochranu živnostenského vlastnictví;

5. nař. č. 111.213/1908 K. M. (uh. obch.), jímž se provádí zák. čl. LII/1908, o přístupu zemí koruny uherské k Mezinárodní unii na ochranu živnostenského vlastnictví;

6. zák. čl. VIII/1913, jímž se inartikulují mezinárodní dohody o ochraně živnostenského vlastnictví, podepsané ve Washingtoně dne 2. června 1911;

7. zák. čl. XII/1913, o změně a doplnění zákonů o vynálezech a o ochraně známek, kteréžto změny a doplnění staly se nutnými v důsledku mezinárodních dohod, sjednaných v roce 1911 na ochranu živnostenského vlastnictví;

8. nař. č. 2755/1913 M. E. (uh. min.), jímž se uvádějí v platnost mezinárodní dohody o mezinárodním živnostenském vlastnickém právu, pojaté do zák. čl. VIII/1913;

9. nař. č. 23714/1913 K. M. (uh. obch.), o provádění zák. čl. VIII/1913, jímž se inartikulují mezinárodní dohody, podepsané ve Washingtoně dne 2. června 1911 na ochranu živnostenského vlastnictví;

10. nař. č. 30850/1913 K. M. (uh. obch.) k provedení zák. čl. XII/1913, o změně a doplnění zákonů o vynálezech a o ochraně známek, kteréžto změny a doplnění se staly nutnými v důsledku mezinárodních dohod, sjednaných v roce 1911 na ochranu živnostenského vlastnictví.

Čl. III.

Ustanovení §§ 21 a 27 neplatí pro návrhy na odvolání patentu, které byly podány před účinností tohoto zákona.

Čl. IV.

Tento zákon nabude účinnosti dnem, kterého se stane pro Československou republiku účinnou Haagská úmluva ze dne 6. listopadu 1925, jíž byla změněna některá ustanovení Pařížské unijní úmluvy na ochranu živnostenského vlastnictví.

Čl. V.

Provedením tohoto zákona se pověřuje ministr průmyslu, obchodu a živností a ministr spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. **Matoušek** v. r. Dr. **Meissner** v. r.

27.

Zákon ze dne 20. prosince 1932,

kterým se mění a doplňují předpisy o ochraně známek.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Zákon ze dne 6. ledna 1890, č. 19 ř. z., o ochraně známek, ve znění zákona ze dne 30. července 1895, č. 108 ř. z., zákona ze dne 17. března 1913, č. 65 ř. z., zákona ze dne 24. července 1919, č. 471 Sb. z. a n., zákona ze dne 30. června 1921, č. 261 Sb. z. a n., a zákona ze dne 21. března 1929, č. 31 Sb. z. a n., se mění a doplňuje takto:

§ 3 bude zníti takto:

(1) Ze zápisu vyloučeny a tudíž k nabytí výlučného práva nezpůsobilé jsou takové značky zboží, které:

1. obsahují:

a) pouze obraz nebo jméno presidenta republiky nebo jiných osob o stát nebo národ zasloužilých a dosud žijících;

b) pouze nebo jako součást obraz nebo jméno osob historických o stát nebo národ zasloužilých;

c) pouze státní nebo jiné veřejné znaky, státní vlajky nebo prapory nebo jiné odznaky státní svrchovanosti;

d) pouze úřední zkušební nebo záruční značky nebo puncovní značky zavedené v tuzemsku anebo v cizozemsku pro totéž zboží, pro které jest značka určena, nebo pro zboží stejného druhu;

2. obsahují pouze slova, která jsou výlučně údaji o místu, času nebo způsobu výroby, o vlastnosti, určení, ceně, množství nebo váze zboží;

3. jsou v obchodě obecně obvyklé k označování určitých druhů zboží;

4. obsahují nemravná a pohoršlivá nebo jinak veřejnému pořádku se příčící vyobrazení, nápisy nebo takové údaje, které se nesrovnávají se skutečnými obchodními poměry nebo s pravdou a jsou způsobilé klamati spotřebitele.

(2) Slova uvedená v odst. 1., č. 2, jsou však způsobilá k zápisu, platí-li v zúčastněných obchodních kruzích za značku zboží přihlašovatelova podniku.

(3) U cizozemských úředních zkušebních nebo záručních značek nebo puncovních značek [odst. 1., č. 1, písm. d)] jest přihlížeti k vyhlášce ministra průmyslu, obchodu a živností [§ 4 c)], v níž bude uvedeno zboží, pro které jest značka v cizozemsku zavedena.

§ 4 bude zníti takto:

(1) Známky, jejichž součástí jest obraz nebo jméno presidenta republiky nebo jiných osob o stát nebo národ zasloužilých a všeobecně známých [§ 3, odst. 1., č. 1, písm. a)], státní nebo jiné veřejné znaky, státní vlajky nebo prapory nebo jiné odznaky státní svrchovanosti [§ 3, odst. 1., č. 1, písm. c)], úřední zkušební nebo záruční značky nebo puncovní značky [§ 3, odst. 1., č. 1, písm. d)], nebo vyznamenání, smějí býti zapsány jenom tehdy, bylo-li podle platných předpisů předem prokázáno právo užívati těchto vyobrazení nebo znamení.

(2) Ustanovení § 3, odst. 3., platí obdobně i tu.

Za § 4 se vkládají tyto čtyři paragrafy:

§ 4a.

(1) Zakázáno jest užívati v hospodářském styku bez dovolení k označování zboží jako značek nebo jejich součástí obrazu nebo jména presidenta republiky nebo jiných osob o stát nebo národ zasloužilých a dosud žijících [§ 3, odst. 1., č. 1, písm. a)], obrazu nebo jména osob historických o stát nebo národ zasloužilých [§ 3, odst. 1., č. 1, písm. b)], státních nebo jiných veřejných znaků, státních vlajek nebo praporů nebo jiných odznaků státní svrchovanosti [§ 3, odst. 1., č. 1, písm. c)], nebo vyznamenání (§ 4).

(2) Stejný zákaz platí pro užívání úředních zkušebních nebo záručních značek nebo puncovních značek [§ 3, odst. 1., č. 1, písm. d), a § 4c], pokud se jich použije jako značek nebo jejich součástí k označování zboží, pro které jsou tyto značky zavedeny, nebo k označování zboží stejného druhu.

(3) Nerozhoduje, stalo-li se označení na zboží samém nebo na jeho bezprostřední úpravě nebo na obalech nebo nádobách nebo v oznámeních, nápisech, vyhláškách, obchodních oběžnících, sděleních, cenících, účtech a pod.

§ 4b.

(1) Předpisy § 3, odst. 1., č. 1, písm. c) a d), § 4 a § 4a o státních a jiných veřejných

znacích, státních vlajkách nebo praporech a jiných odznacích státní svrchovanosti, o úředních zkušebních nebo záručních značkách nebo puncovních značkách a o vyznamenáních platí také o vyobrazeních, která jsou s heraldického hlediska napodobením těchto znamení nebo vyznamenání.

(2) Právem užívané znaky, vlajky, prapory nebo jiné odznaky státní svrchovanosti [§ 3, odst. 1., č. 1, písm. c)], úřední zkušební nebo záruční značky nebo puncovní značky [§ 3, odst. 1., písm. d)] a vyznamenání mohou však býti součástí známek (§ 4) a může jich býti užíváno v hospodářském styku k označování zboží (§ 4a) i tehdy, jsou-li podobny jiným takovým znamením nebo vyznamenáním.

§ 4c.

(1) Ustanovení § 4a (§ 4b) platí o cizozemských státních znacích nebo jiných veřejných znacích, státních vlajkách nebo praporech a jiných odznacích státní svrchovanosti, úředních zkušebních nebo záručních značkách nebo puncovních značkách (§ 3, odst. 3., a § 4a, odst. 2.) jen tehdy, jestliže jest v té příčině mezistátní smlouva nebo vzájemnost a jestliže ministr průmyslu, obchodu a živností uveřejnil uvedená cizozemská znamení vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení. Neobsahuje-li tato vyhláška úřední vyobrazení uvedených cizozemských znamení, oznámí se v ní, kde jsou tato vyobrazení učiněna veřejně přístupnými.

(2) U cizozemských úředních zkušebních nebo záručních značek nebo puncovních značek bude uvedeno i zboží, pro které jest značka v cizozemsku zavedena.

§ 4d.

(1) Kdo poruší zákaz uvedený v § 4a, § 4b, § 4c, bude, pokud nejde o čin trestný soudem, trestán okresním úřadem pokutou do 10.000·— Kč nebo vězením do jednoho měsíce.

(2) Za nedobytnou pokutu se vyměří náhradní trest vězení podle míry zavinění, nejvýše však do jednoho měsíce.

(3) V odsuzujícím nálezu se vysloví, že mají býti odstraněna nedovolená označení, po případě obaly, nádoby a pod. (§ 4a, odst. 3.), na kterých jsou taková označení, pokud může odsouzený těmito předměty nakládati; není-li to možno, vysloví se, že tyto předměty propadají.

§ 13 se mění a doplňuje takto:

K pátému odstavci se připojuje toto ustanovení:

Vládním nařízením mohou býti vydány bližší předpisy o otiscích známek a jich počtu, jakož i předpisy o štočcích.

§ 16 bude zníti takto:

(1) Ochranná doba zapsané známky činí 10 let ode dne zápisu. Včasnou obnovou zápisu podle předpisu tohoto paragrafu lze ochrannou dobu opět prodloužiti na dalších 10 let. Nová ochranná doba se počítá vždy od konce poslední předcházející desetileté ochranné doby beze zření k tomu, kdy byla známka obnovena. Neobnoví-li se známka včas, zaniká známkové právo uplynutím ochranné doby.

(2) Obnovu zápisu provede chranitel tím, že podá písemný návrh a zaplatí u obchodní a živnostenské komory poplatek za obnovu známky ve výši zápisného poplatku.

(3) Podati návrh a zaplatiti poplatek za obnovu známky možno nejdříve po počátku posledního roku ochranné doby, avšak nejpozději do tří měsíců po jeho uplynutí. Bude-li poplatek zaplacen teprve po uplynutí posledního roku ochranné doby, nutno zaplatiti zároveň s poplatkem za obnovu příplatek v částce 20·— Kč.

(4) Obnovu známky jest pokládati za včasnou, jestliže nejpozději v poslední den lhůty dojde návrh obchodní a živnostenské komory anebo v tuzemsku se dá na poštu a jestliže poplatek (odst. 2. a 3.) bude zaplacen přímo u obchodní a živnostenské komory aneb této poukázán některým tuzemským poštovním úřadem nebo poštovní spořitelnou.

(5) Obnovu zápisu jest zapsati ve známkovém rejstříku obchodní a živnostenské komory (§ 14) i v ústředním známkovém rejstříku a uveřejniti (§ 17).

Za § 19 se vkládají tyto dva paragrafy:

§ 19a.

(1) Prioritního práva podle čl. 4. Pařížské unijní úmluvy ze dne 20. března 1883 na ochranu živnostenského vlastnictví, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925, nutno se výslovně domáhati v přihlášce ochranné známky, ve které jest uvésti den, měsíc a rok první přihlášky v některém státu unijním, který nutno zároveň udati.

(2) Vládním nařízením bude stanoveno, kterých dokladů jest třeba, aby bylo prokázáno včasně dožadované právo prioritní, a v jaké lhůtě mají býti předloženy tyto doklady a jejich ověřené překlady.

§ 19b.

Československý státní příslušník nemůže se domáhati v tuzemsku prioritního práva podle předchozího paragrafu na základě své přihlášky podané v cizině, neprokáže-li, že měl v době, ve které přihlášku v cizině podal, na území jiného státu unijního své bydliště nebo skutečný a opravdový závod živnostenský neb obchodní.

Čl. II.

Ustanovení § 3, odst. 2., zákona o ochraně známek ve znění čl. I. tohoto zákona platí také pro známky, které byly zapsány do dne účinnosti tohoto zákona a v této době platily v zúčastněných obchodních kruzích za značku zboží přihlašovatelova podniku.

Čl. III.

Ustanovení § 3, odst. 1., č. 1, písm. c), § 4, § 4b zákona o ochraně známek ve znění čl. I. tohoto zákona platí také o známkách obsahujících pouze nebo jako součást všeobecně známé státní vlajky nebo prapory nebo jiné všeobecně známé odznaky státní svrchovanosti, které byly zapsány po dni 6. listopadu 1925, avšak ještě před účinností tohoto zákona.

Čl. IV.

§ 4 zákona ze dne 30. července 1895, č. 108 ř. z., kterým se doplňuje a mění zákon ze dne 6. ledna 1890, č. 19 ř. z., o ochraně známek, bude zníti takto:

(1) Žalovati o výmaz známky [§ 21, písm. e)] může také držitel nezapsané značky shodné nebo zaměnitelné s napadenou známkou, jestliže jí užíval pro stejný druh zboží a jestliže tato značka platila prokazatelně v tuzemsku již v době zápisu napadené známky v zúčastněných obchodních kruzích za příznačnou pro zboží jeho podniku.

(2) Jest přípustno podati žalobu o výmaz také proti právnímu nástupci držitele sporné známky. Žaloba bude zamítnuta, jestliže držitel zapsané známky dokáže, že žalobce dal k zápisu známky souhlas, nebo že podnik, pro který byla známka zapsána, užíval této značky právě tak dlouho nebo ještě déle nežli žalobce.

(3) Žalobu o výmaz známky jest podati u ministerstva průmyslu, obchodu a živností nejpozději do tří let od zápisu známky; bylo-li však zápisu dosaženo obmyslně, není žaloba časově omezena.

(4) Rozhodnutí o výmazu působí zpět na dobu, kdy vymazaná známka byla přihlášena.

Čl. V.

Ustanovení § 4, odst. 3., zák. č. 108/1895 ř. z. ve znění čl. IV. tohoto zákona se nevztahuje na známky, od jejichž zápisu uplynuly již dva roky v den účinnosti tohoto zákona, leč že by zápisu známky bylo dosaženo obmyslně.

Čl. VI.

Tímto zákonem zůstávají nedotčeny předpisy zákona ze dne 30. března 1920, č. 252 Sb. z. a n., kterým se vydávají ustanovení o státní vlajce, státních znacích a státní pečeti, zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 267 Sb. z. a n., o odstranění nevhodných názvů, zákona ze dne 19. prosince 1921, č. 479 Sb. z. a n., o ochraně znaku a názvu Červeného kříže, a zákona ze dne 15. července 1927, č. 111 Sb. z. a n., proti nekalé soutěži.

Čl. VII.

Zároveň pozbývají platnosti, pokud se týkají známek a pokud nebyly dosud zrušeny, všechny zákony a nařízení, jež odporují tomuto zákonu, zejména:

1. zákon ze dne 29. prosince 1908, č. 268 ř. z., kterým se vydávají prováděcí ustanovení za příčinou přístupu k Mezinárodní unii na ochranu živnostenského vlastnictví;

2. zák. čl. LII/1908, o přístupu zemí koruny uherské k Mezinárodní unii na ochranu živnostenského vlastnictví;

3. nařízení ministerstva veřejných prací ze dne 30. prosince 1908, č. 271 ř. z., o dokladech, kterých jest třeba k průkazu prioritního práva při přihláškách patentů, vzorků a známek;

4. nařízení č. 111.213/1908 K. M. (uh. obch.), jímž se provádí zák. čl. LII/1908, o přístupu zemí koruny uherské k Mezinárodní unii na ochranu živnostenského vlastnictví;

5. zák. čl. VIII/1913, jímž se inartikulují mezinárodní úmluvy o ochraně živnostenského vlastnictví, podepsané ve Washingtoně dne 2. června 1911;

6. zák. čl. XII/1913, o změně a doplnění zákonů o vynálezech a o ochraně známek, kteréžto změny a doplnění se staly nutnými v důsledku mezinárodních dohod, sjednaných

v roce 1911 na ochranu živnostenského vlastnictví;

7. nařízení ministerstva veřejných prací ze dne 22. dubna 1913, č. 66 ř. z., o mezinárodní registraci známek;

8. nařízení č. 23714/1913 K. M. (uh. obch.), o provádění zákonného čl. VIII/1913, ve znění nařízení č. 33.210/1916 K. M. (uh. obch.).

Čl. VIII.

Tento zákon nabude účinnosti dnem, kterého se stane pro Československou republiku účinnou Haagská úmluva ze dne 6. listopadu 1925, jíž byla změněna některá ustanovení Pařížské unijní úmluvy na ochranu živnostenského vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900 a ve Washingtoně dne 2. června 1911.

Čl. IX.

Vládním nařízením budou vydány předpisy o mezinárodním zápisu známek podle Madridské úmluvy ze dne 14. dubna 1891 o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925 a podle prováděcího předpisu sjednaného podle čl. 10. této dohody.

Čl. X.

Provedením tohoto zákona se pověřuje ministr průmyslu, obchodu a živností, ministr spravedlnosti a ministr vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Matoušek v. r. **Dr. Meissner** v. r.

Černý v. r.

28.

Zákon ze dne 20. prosince 1932,

kterým se mění a zrušují některé předpisy o ochraně vzorků a modelů.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Císařský patent ze dne 7. prosince 1858, č. 237 ř. z., o ochraně vzorků a modelů pro průmyslové výrobky, ve znění zákona ze dne 24. července 1919, č. 469 Sb. z. a n., a zákona ze dne 30. června 1921, č. 259 Sb. z. a n., se mění a doplňuje takto:

Za § 9 se vkládají tyto dva paragrafy:

§ 9a.

(1) Prioritního práva podle čl. 4. Pařížské unijní úmluvy ze dne 20. března 1883 na ochranu živnostenského vlastnictví, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925, nutno se výslovně domáhati v přihlášce vzorku, ve které jest uvésti den, měsíc a rok první přihlášky v některém státu unijním, jejž nutno zároveň udati.

(2) Vládním nařízením bude stanoveno, kterých dokladů jest třeba, aby bylo prokázáno včasně dožadované právo prioritní, a v jaké lhůtě mají býti předloženy tyto doklady a jejich ověřené překlady.

§ 9b.

Československý státní příslušník může se domáhati v tuzemsku prioritního práva podle předchozího paragrafu na základě své přihlášky podané v cizině jen, prokáže-li, že měl v době, ve které přihlášku v cizině podal, na území jiného státu unijního své bydliště nebo skutečný a opravdový závod živnostenský neb obchodní.

§ 11 bude zníti takto:

(1) Právo výhradného použití vzorku zaniká, nepoužije-li přihlašovatel v území státu Československého chráněného vzorku do jednoho roku po zápisu.

(2) Ustanovení toto platí, pokud mezinárodními smlouvami není jinak stanoveno.

Čl. II.

Nařízení č. 107.709/1907 K. M. (uh. obch.), o právní ochraně vzorků průmyslových a jejich zapisování do rejstříku, ve znění nařízení č. 6484/1908 K. M. (uh. obch.), se mění a doplňuje takto:

Za § 27 se vkládají tyto dva paragrafy:

§ 27a.

(1) Prioritního práva podle čl. 4. Pařížské unijní úmluvy ze dne 20. března 1883 na ochranu živnostenského vlastnictví, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925, nutno se výslovně domáhati v přihlášce vzorku, ve které jest uvésti

den, měsíc a rok první přihlášky v některém státu unijním, jejž nutno zároveň udati.

(2) Vládním nařízením bude stanoveno, kterých dokladů jest třeba, aby bylo prokázáno včasně dožadované právo prioritní, a v jaké lhůtě mají býti předloženy tyto doklady a jejich ověřené překlady.

§ 27b.

Československý státní příslušník může se domáhati v tuzemsku prioritního práva podle předchozího paragrafu na základě své přihlášky podané v cizině jen, prokáže-li, že měl v době, ve které přihlášku v cizině podal, na území jiného státu unijního své bydliště nebo skutečný a opravdový závod živnostenský neb obchodní.

§ 29 bude zníti takto:

(1) Právo výhradného použití vzorku zaniká:

a) nepoužije-li přihlašovatel v území státu Československého chráněného vzorku do jednoho roku po zápisu;

b) nepostará-li se v cizozemsku bydlící přihlašovatel během šesti měsíců o své zastoupení v tuzemsku (§ 48, odst. 3.).

(2) Ustanovení odst. 1., písm. a), platí, pokud mezinárodními smlouvami není jinak stanoveno.

Čl. III.

Zároveň pozbývají platnosti, pokud se týkají vzorků a modelů a pokud nebyly dosud zrušeny, všechny zákony a nařízení, jež odporují tomuto zákonu, zejména:

1. zákon ze dne 29. prosince 1908, č. 268 ř. z., kterým se vydávají prováděcí ustanovení za příčinou přístupu k Mezinárodní unii na ochranu živnostenského vlastnictví;

2. zák. čl. LII/1908, o přístupu zemí koruny uherské k Mezinárodní unii na ochranu živnostenského vlastnictví;

3. nařízení ministerstva veřejných prací ze dne 30. prosince 1908, č. 271 ř. z., o dokladech, kterých jest třeba k průkazu prioritního práva při přihláškách patentů, vzorků a známek;

4. nař. č. 111.213/1908 K. M. (uh. obch.), jímž se provádí zák. čl. LII/1908, o přístupu zemí koruny uherské k Mezinárodní unii na ochranu živnostenského vlastnictví;

5. zák. čl. VIII/1913, jímž se inartikulují mezinárodní úmluvy o ochraně živnostenského vlastnictví, podepsané ve Washingtoně dne 2. června 1911;

6. nař. č. 2755/1913 M. E. (uh. min.), jímž se uvádějí v platnost mezinárodní dohody o mezinárodním živnostenském vlastnickém právu pojaté do zák. čl. VIII/1913;

7. nař. č. 23714/1913 K. M. (uh. obch.), o provádění zák. čl. VIII/1913, jímž se inartikulují mezinárodní dohody podepsané ve Washingtoně dne 2. června 1911 na ochranu živnostenského vlastnictví.

Čl. IV.

Tento zákon nabude účinnosti dnem, kterého se stane pro Československou republiku účinnou Haagská úmluva ze dne 6. listopadu 1925, jíž byla změněna některá ustanovení Pařížské unijní úmluvy na ochranu živnostenského vlastnictví.

Čl. V.

Provedením tohoto zákona se pověřuje ministr průmyslu, obchodu a živností a ministr spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. **Mareš** v. r. Dr. **Meissner** v. r.

29.

Vládní nařízení ze dne 27. ledna 1933

o dokladech, kterých jest třeba k průkazu prioritního práva při přihláškách patentů.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 54 a), odst. 2, zákona ze dne 11. ledna 1897, č. 30 ř. z., o ochraně vynálezů, ve znění zákona ze dne 20. prosince 1932, č. 26 Sb. z. a n. z roku 1933:

§ 1.

(1) K průkazu, že prioritní právo bylo včas uplatněno, buďtež předloženy:

a) opis první patentové přihlášky s popisem nebo s popisem a výkresem, která byla podána v některém unijním státě a která zakládá nárok na přiznání priority podle čl. 4 Pařížské unijní úmluvy na ochranu živnostenského vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925;

b) potvrzení příslušného úřadu toho státu, ve kterém byla první přihláška podána, o tom,

kdy byla přihláška u něho podána, jakož i o tom, že opis souhlasí s přihláškou tam podanou.

(2) Na místo opisu přihlášky může býti předloženo vyhotovení úředního patentového spisu, který byl na první přihlášku vydán, potvrdí-li příslušný úřad, že tento patentový spis souhlasí úplně s přihláškou, na které se zakládá prioritní nárok.

(3) Požaduje-li se pro tuzemskou patentovou přihlášku priorita první přihlášky užitného vzoru, budiž předložen opis této přihlášky s popisem, modelem nebo vyobrazením užitného vzoru, jestliže byly k přihlášce připojeny. Zároveň budiž osvědčeno, že model nebo vyobrazení užitného vzoru souhlasí s modelem nebo vyobrazením, které byly předloženy s přihláškou užitného vzoru, nebo že k přihlášce nebyl popis (model, vyobrazení) připojen.

§ 2.

Nemá-li přihlašovatel v území některého unijního státu ani bydliště ani skutečného a opravdového závodu živnostenského nebo obchodního, musí předložiti také průkaz o tom, že jest příslušníkem některého státu, který náleží k Mezinárodní unii na ochranu živnostenského vlastnictví.

§ 3.

Průkazy, které jest předložiti podle § 1 a 2 (prioritní průkazy), netřeba ověřovati.

§ 4.

Podá-li přihlášku v tuzemsku právní nástupce původního přihlašovatele v jiném unijním státu, musí přihlašovatel předložiti řádné průkazy svého právního nástupnictví.

§ 5.

(1) Prioritní průkazy (§§ 1 a 2), průkazy právního nástupnictví (§ 4) a jejich ověřené překlady jest předložiti jen na výslovné vyzvání patentního úřadu ve lhůtě šesti měsíců počítajíc ode dne doručení tohoto vyzvání. Lhůta tato může býti k odůvodněné žádosti prodloužena nejdéle o další tři měsíce. Nedodržení těchto lhůt má za následek ztrátu nároku na přiznání priority.

(2) Ustanovení odst. 1. platí i pro patentové přihlášky, od jejichž podání neuplynulo ještě v den, kdy toto nařízení nabylo účinnosti, šest měsíců.

§ 6.

Toto nařízení nabude účinnosti současně se zákonem ze dne 20. prosince 1932, č. 26 Sb. z. a n. z roku 1933.

§ 7.

Provedením tohoto nařízení se pověřuje ministr průmyslu, obchodu a živností a ministr spravedlnosti.

Malypetr v. r.

Černý v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Dérer v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Spina v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.

30.

Vládní nařízení ze dne 27. ledna 1933

o dokladech, kterých jest třeba k průkazu prioritního práva při přihláškách známek.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 19 a), odst. 2., zákona ze dne 6. ledna 1890, č. 19 ř. z., o ochraně známek, ve znění zákona ze dne 20. prosince 1932, č. 27 Sb. z. a n. z roku 1933, kterým se mění a doplňují předpisy o ochraně známek:

§ 1.

(1) K průkazu, že prioritní právo bylo včas uplatněno, buďtež předloženy:

a) opis první známkové přihlášky, jejíž priorita se požaduje, a vyobrazení známky;

b) potvrzení příslušného úřadu toho státu, ve kterém byla první přihláška podána, o tom, kdy byla přihláška u něho podána, jakož i o tom, že opis souhlasí s přihláškou tam podanou a že předložené vyobrazení souhlasí se známkou tam přihlášenou.

(2) Na místo průkazů uvedených pod a) a b) může býti předložen úřední certifikát o zápisu známky.

§ 2.

Nemá-li přihlašovatel v území některého unijního státu ani bydliště ani skutečného a opravdového závodu živnostenského neb obchodního, musí předložiti průkaz také o tom, že jest příslušníkem některého státu, který náleží k Mezinárodní unii na ochranu živnostenského vlastnictví.

§ 3.

Průkazy, které jest předložiti podle § 1 a § 2 (prioritní průkazy), netřeba ověřovati.

§ 4.

Podá-li přihlášku v tuzemsku právní nástupce původního přihlašovatele v unijním státě, musí přihlašovatel předložiti řádné průkazy svého právního nástupnictví.

§ 5.

Prioritní průkazy, průkazy právního nástupnictví a jejich ověřené překlady nutno předložiti do šesti měsíců po dni, kterého byla podána v tuzemsku známková přihláška, jinak zanikne nárok na přiznání priority.

§ 6.

Toto nařízení nabude účinnosti současně se zákonem ze dne 20. prosince 1932, č. 27 Sb. z. a n. z roku 1933.

§ 7.

Provedením tohoto nařízení se pověřuje ministr průmyslu, obchodu a živností a ministr spravedlnosti.

Malypetr v. r.

Černý v. r.	Bechyně v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Meissner v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Spina v. r.	Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.

31.

Vládní nařízení ze dne 27. ledna 1933

o dokladech, kterých jest třeba k průkazu prioritního práva při přihláškách vzorků a modelů.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I. a II. zákona ze dne 20. prosince 1932, č. 28 Sb. z. a n. z roku 1933, kterým se mění a zrušují některé předpisy o ochraně vzorků a modelů:

§ 1.

(1) K průkazu, že prioritní právo bylo včas uplatněno, buďtež předloženy:

a) opis první přihlášky vzorku, která byla podána v některém unijním státě a která zakládá nárok na přiznání priority podle čl. 4. Pařížské unijní úmluvy ze dne 20. března 1883 na ochranu živnostenského vlastnictví, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925, dále popis, pokud byl k přihlášce přiložen, jakož i model nebo vyobrazení vzorku;

b) potvrzení příslušného úřadu toho státu, ve kterém byla první přihláška podána, o tom, kdy byla přihláška u něho podána, dále o tom, že opis souhlasí s přihláškou tam podanou, a o tom, že předložený model nebo vyobrazení souhlasí se vzorkem tam přihlášeným.

(2) Na místo průkazů uvedených pod písm. a) a b) může býti předloženo úřední osvědčení o vykonaném zápisu vzorku, pokud lze z něho seznati přihlášený vzorek, dobu přihlášky a osobu přihlašovatelovu. Není-li z osvědčení patrna doba přihlášky a osoba přihlašovatelova, jest o tom předložiti zvláštní potvrzení.

(3) Při vzorcích podaných v zapečetěném obalu není třeba předkládati model nebo vyobrazení vzorku.

§ 2.

Nemá-li přihlašovatel v území některého unijního státu ani bydliště ani skutečného a opravdového závodu živnostenského nebo obchodního, musí předložiti průkaz také o tom, že jest příslušníkem některého státu, který náleží k Mezinárodní unii na ochranu živnostenského vlastnictví.

§ 3.

Průkazy, které jest předložiti podle §§ 1 a 2 (prioritní průkazy), netřeba ověřovati.

§ 4.

Podá-li přihlášku v tuzemsku právní nástupce původního přihlašovatele v jiném unijním státě, musí přihlašovatel předložiti řádné průkazy svého právního nástupnictví.

§ 5.

Prioritní průkazy, průkazy právního nástupnictví a jejich ověřené překlady nutno předložiti do šesti měsíců po dni, kterého byla podána v tuzemsku přihláška vzorku, jinak zanikne nárok na přiznání priority.

§ 6.

Toto nařízení nabude účinnosti současně

se zákonem ze dne 20. prosince 1932, č. 28 Sb. z. a n. z roku 1933.

§ 7.

Provedením tohoto nařízení se pověřuje ministr průmyslu, obchodu a živností a ministr spravedlnosti.

Malypetr v. r.

Černý v. r.	**Dostálek** v. r.
Dr. **Trapl** v. r.	Dr. **Hodža** v. r.
Dr. **Dérer** v. r.	**Bradáč** v. r.
Dr. **Meissner** v. r.	Dr. **Czech** v. r.
Dr. **Matoušek** v. r.	Dr. **Spina** v. r.
Bechyně v. r.	Dr. **Franke** v. r.

Dr. **Šrámek** v. r.

32.

Vládní nařízení ze dne 27. ledna 1933,

kterým se vydává řád o mezinárodním zápisu ochranných známek.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. IX zákona ze dne 20. prosince 1932, č. 27 Sb. z. a n. z roku 1933, kterým se mění a doplňují předpisy o ochraně známek:

§ 1.

(1) Pro řízení o mezinárodním zápisu ochranných známek před zdejšími úřady platí ustanovení připojeného řádu o mezinárodním zápisu ochranných známek, a to:

§§ 1—4;
§ 5, odst. 1, 3 a 5;
§ 6, odst. 1 a 2;
§§ 7—9;
§ 10, odst. 1, 2, první věta, a odst. 3;
§ 11;
§ 12, odst. 1, 2 a 3;
§ 17, odst. 1, 2 a 4;
§ 18;
§ 19;
§ 20, odst. 1, 2 a 5;
§ 21, odst. 1;
§ 22, odst. 1, 3, 4, 5 a 6;
§ 23, odst. 1;
§ 25, odst. 1, č. 1, 2 a 3 (kromě poslední věty) a odst. 2.

(2) Řád o mezinárodním zápisu ochranných známek obsahuje zásady Madridské dohody ze dne 14. dubna 1891 o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925, jakož i prováděcího předpisu (Réglement) sjednaného podle čl. 10 této dohody.

§ 2.

Toto nařízení nabude účinnosti toho dne, kterého se stane pro Československou republiku účinnou Pařížská unijní úmluva ze dne 20. března 1883 na ochranu živnostenského vlastnictví, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925 a vyhlášená pod č. 22 Sb. z. a n. z roku 1933.

§ 3.

Provedením tohoto nařízení se pověřuje ministr průmyslu, obchodu a živností, ministr vnitra a ministr spravedlnosti.

Malypetr v. r.

Černý v. r.	**Dostálek** v. r.
Dr. **Trapl** v. r.	Dr. **Hodža** v. r.
Dr. **Dérer** v. r.	**Bradáč** v. r.
Dr. **Meissner** v. r.	Dr. **Czech** v. r.
Dr. **Matoušek** v. r.	Dr. **Spina** v. r.
Bechyně v. r.	Dr. **Franke** v. r.

Dr. **Šrámek** v. r.

Přídavek.

Řád

o mezinárodním zápisu ochranných známek.

§ 1.

(1) O mezinárodní zápis známky lze žádati, jestliže známka byla k zápisu v tuzemsku již dříve přihlášena nebo se současně přihlašuje.

(2) Žádost o mezinárodní zápis známky, určená Mezinárodnímu úřadu na ochranu živnostenského vlastnictví v Bernu, buď zaslána podáním obchodní a živnostenské komoře, která jest příslušná k zápisu této známky v tuzemsku.

(3) Žádost o mezinárodní zápis známky se zašle Mezinárodnímu úřadu na ochranu živnostenského vlastnictví v Bernu teprve, když byla známka v tuzemsku podle platných předpisů zapsána.

§ 2.

(1) Žádost o mezinárodní zápis známky jest podati ve dvojím stejnopise na formulářích, které vydává ve francouzském textu Mezinárodní úřad. Tyto formuláře lze obdržeti zdarma u obchodních a živnostenských komor a v Ústředním známkovém archivu ministerstva průmyslu, obchodu a živností. Žádost jest prosta kolku.

(2) Každá žádost se smí týkati pouze jediné známky.

(3) V žádosti budiž na místě k tomu určeném trvanlivým způsobem nalepeno zřetelné zobrazení známky, provedené jedině v černém tisku a zhotovené štočkem, který jest připojiti k žádosti.

(4) Obchodní a živnostenská komora vyplní formulář žádosti nebo dohlédne k tomu, aby byl správně vyplněn.

(5) Obchodní a živnostenská komora zašle vyplněný formulář ministerstvu obchodu, které žádost přezkoumá a v ní potvrdí, že údaje žádosti souhlasí s tuzemskými zápisy, načež ji zašle Mezinárodnímu úřadu.

§ 3.

(1) Formulář žádosti (§ 2) obsahuje:

1. jméno (firmu) majitele známky,

2. jeho živnost (podnik), není-li již obsažena ve firmě,

3. jeho adresu, a je-li jich uvedeno více, adresu, na kterou mají býti zasílána oznámení,

4. po případě jméno a adresu zástupce,

5. seznam výrobků nebo zboží, pro které jest známka určena (přesný údaj druhů zboží bez příliš podrobného vypočítávání); mezinárodního zápisu nelze žádati pro zboží, pro které není známka v tuzemsku zapsána,

6. datum posledního zápisu (registrace nebo obnovy) známky v tuzemsku,

7. řadové číslo, pod kterým jest známka v tuzemsku zapsána; jako řadové buď uvedeno číslo, pod kterým byla známka posledně zapsána u obchodní a živnostenské komory, k číslu buď připojeno sídlo komory,

8. datum a číslo dřívějšího mezinárodního zápisu, jde-li o obnovu známky mezinárodně již zapsané,

9. požaduje-li se barva známky jako její rozlišovací znak, stručnou poznámku obsahující toliko údaje o barvě nebo o sestavě barev požadované pro podstatné části známky (na př. podklad zelený, plocha vnitřního kruhu žlutá) a

10. přesný údaj, kým, kdy a kterak byl zaplacen poplatek za mezinárodní zápis známky (§ 12), jakož i údaj, zda byl zaplacen na celých dvacet let či prozatím jen na prvních deset let (§ 10, odst. 1., č. 3).

(2) Všechny tyto údaje buďtež sepsány ve francouzském jazyku, vyjímaje údaje uvedené v odst. 1., č. 1 a 7.

§ 4.

Zároveň se žádostí buďtež předloženy:

1. štoček známky (§ 5),

2. po případě 40 barevných otisků známky (§ 6),

3. podle okolností pak 12 vyhotovení francouzského překladu nápisů obsažených ve známce (§ 7),

4. doklad o zaplacení poplatku za mezinárodní zápis známky (§ 10), pokud se tento poplatek současně se žádostí nezasílá (§ 12, odst. 1.).

§ 5.

(1) Štoček musí zobrazovati známku přesně tak, aby všechny její jednotlivosti zřetelně vynikaly; nesmí míti ani méně než 15 mm ani více než 10 cm délky a šířky. Výška štočku má činiti přesně 24 mm.

(2) Žádá-li o to majitel známky, vrátí mu Mezinárodní úřad štoček na jeho útraty za dva roky po uveřejnění známky.

(3) O vrácení štočku lze žádati buď již v žádosti o mezinárodní zápis na místě k tomu ve formuláři určeném nebo později kolkuprostým podáním, které jest říditi na Mezinárodní úřad a podati buď u ministerstva průmyslu, obchodu a živností nebo přímo u Mezinárodního úřadu.

(4) Mezinárodní úřad zničí štoček, o jehož vrácení se nepožádá do konce třetího roku.

(5) Žádá-li se o mezinárodní zápis zároveň se žádostí o zápis známky v tuzemsku, jest pro každou z těchto žádostí předložiti po jednom štočku známky, s výjimkou známek, které pozůstávají pouze z číslic, písmen nebo slov. U známek toho druhu jest připojiti štoček jen pro žádost za mezinárodní zápis.

§ 6.

(1) Požaduje-li přihlašovatel barvu jako rozlišovací znak své známky, předloží 40 barevných otisků na papíře, jejichž strany nesmějí přesahovati rozměr 20 cm. Jeden z barevných otisků buď přilepen na každou žádost vedle černého otisku.

(2) Jestliže známka obsahuje několik oddělených částí, buďtež tyto části pro každý ze čtyřiceti otisků spojeny a nalepeny na list tuhého papíru.

(3) Jestliže některý požadavek vztahující se k barvě není splněn, přikročí Mezinárodní úřad k zápisu a k oznámení známky, aniž přihlížel k barvě, leč že by přihláška byla opravena ve lhůtě, kterou ustanovil.

§ 7.

Jestliže známka obsahuje nápisy v jazyku nebo písmu celkem málo známém, může býti majitel známky vyzván, aby připojil ke své mezinárodní známce 12 vyhotovení francouzského překladu těchto nápisů.

§ 8.

(1) Aby bylo urychleno zkoumání známky v jednotlivých státech, může ministerstvo obchodu na žádosti o mezinárodní zápis potvrditi, že mu přihlašovatel prokázal své právo užívati znaků, štítů, portrétů, vyznamenání, titulů, obchodních nebo osobních jmén jiných než je jméno přihlašovatelovo nebo jiných podobných nápisů.

(2) Doklady o právu používati součástí známky uvedených v odst. 1., které by snad úřady smluvních států vyžadovaly, jsou osvobozeny od každého jiného osvědčení neb ověření než je osvědčení nebo ověření ministerstva obchodu.

§ 9.

Od majitele známky, o jejíž mezinárodní zápis se žádá, může obchodní a živnostenská komora vybrati pro sebe zvláštní poplatek, jehož výši určí ministr obchodu vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení.

§ 10.

(1) Poplatek za mezinárodní zápis známky činí ve švýcarských francích:

1. jestliže přihlašovatel žádá ochranu předem na celou ochrannou dobu 20 roků:

a) při přihlášce jediné známky 150 franků,

b) při současné přihlášce více známek pro téhož přihlašovatele za první známku 150 franků, za každou další známku 100 franků;

2. jestliže přihlašovatel žádá ochranu prozatím jen na deset roků:

a) při přihlášce jediné známky 100 franků,

b) při současné přihlášce více známek pro téhož přihlašovatele za první známku 100 franků, za každou další známku 75 franků;

3. jestliže přihlašovatel, který zaplatil prozatím poplatek na 10 roků, žádá prodloužení ochrany na druhé desetileté období dvacetileté ochrany:

a) za jedinou známku 75 franků,

b) při více známkách, které zároveň pro téhož přihlašovatele byly přihlášeny, za první známku 75 franků, za každou další známku 50 franků.

(2) V případě uvedeném v odst. 1, č. 3, jest zaplatiti poplatek tam zmíněný před uplynutím prvního desetiletého období, jinak zaniká právo z mezinárodního zápisu známky uplynutím tohoto období. Šest měsíců před uplynutím této lhůty připomene Mezinárodní úřad přihlašovateli přesné datum, kdy lhůta uplyne. Nebude-li poplatek zaplacen Mezinárodnímu úřadu před uplynutím této lhůty, vymaže tento úřad známku, zpraví o tom úřady smluvních států a uveřejní to ve svém listě.

(3) Výměra poplatku uvedená v odst. 1, č. 1, písm. b), č. 2, písm. b), a č. 3, písm. b) platí bez ohledu na to, zda zboží pro něž známky byly přihlášeny, jest stejné či různé.

§ 11.

Obsahuje-li seznam zboží, pro které jest známka určena, více než 100 slov, jest zaplatiti jeden šv. frank za každý nadpočetný tiskový řádek v periodickém listu Mezinárodního úřadu (§ 16, odst. 1). Jeden řádek u tohoto listu obsahuje zpravidla 8 až 10 slov.

§ 12.

(1) Poplatek za mezinárodní zápis známky (§ 10) zašle majitel známky předem přímo Mezinárodnímu úřadu, může však poplatek odevzdati buď ministerstvu obchodu neb obchodní a živnostenské komoře (§ 1, odst. 2). Poplatek bude pak na útraty a nebezpečí majitele známky zaslán zároveň se žádostí za mezinárodní zápis Mezinárodnímu úřadu.

(2) Poplatek musí býti Mezinárodnímu úřadu zaplacen přímo hotově nebo poštovním poukazem nebo na jeho poštovní šekový účet nebo šekem, znějícím na některou bernskou banku. Při každé platbě musí býti udáno jméno a bydliště (firma a sídlo) majitele známky.

(3) V žádostech o zápis musí býti přesně udáno, kdy, kterak a kým byla platba učiněna, a musí býti také udáno, zda mezinárodní poplatek jest zaplacen hned na dvacet let či jen na prvních deset let.

(4) Poplatek uvedený v § 11 vypočítá a oznámí přihlašovateli Mezinárodní úřad před provedením mezinárodního zápisu známky. Doporučuje se však, aby přihlašovatel na úhradu tohoto poplatku zaslal zároveň s poplatkem za mezinárodní zápis (§ 10) přiměřenou částku Mezinárodnímu úřadu. Tato částka se vypočítá tak, že se z počtu slov přesahujících 100 čítá jeden frank za každých 10 slov. Eventuelní přeplatek se vrátí přihlašovateli.

§ 13.

(1) Jestliže Mezinárodní úřad zjistí, že žádost o zápis známky jest neúplná nebo nesprávná, může odložiti zápis této známky, zpraví však o tom neprodleně ministerstvo obchodu, které jest povinno oznámiti Mezinárodnímu úřadu, že žádost má býti změněna, zpět vzata, nebo že se na ní trvá.

(2) Mezinárodní úřad může zejména, zachovávaje týž postup, odložiti zápis:

1. jestliže žádost obsahuje příliš neurčité údaje zboží, jako: „různé zboží" („marchandises diverses"), „a jiné výrobky" („et autres produits") a zvláště údaj „atd." („etc."),

2. jestliže štoček neposkytuje dostatečně jasného otisku součástí známky,

3. jestliže známka obsahuje obraz kříže, který by mohl býti zaměněn s „červeným křížem", a jestliže jest třeba obdržeti od majitele známky, aby se uvaroval zamítnutí zápisu, předem prohlášení, že známky nebude užíváno ani v barvě červené, ani v nijaké barvě podobné.

(3) Jestliže přihláška tohoto druhu není opravena do šesti měsíců, jest Mezinárodní úřad oprávněn ustanoviti k vyřízení věci lhůtu stejně dlouhou. O tom podá zprávu jak majiteli známky nebo jeho zástupci, tak i ministerstvu obchodu. Obě lhůty se počínají ode dne, kdy Mezinárodní úřad oznámení o tom učinil. Jestliže uplynuly, aniž došla odpověď tomuto úřadu, může býti přihláška pokládána za zpětvzatou a přihlašovateli se vrátí poplatek po srážce nejvýše 20 franků.

(4) Jestliže neúplná nebo nesprávná žádost o zápis náleží k souborné přihlášce více známek, odloží se zápis celého souboru, leč že by ministerstvo obchodu nebo majitel známky zmocnil Mezinárodní úřad, aby ji pokládal za vyloučenou ze souborné přihlášky a aby s ní nakládal jako se známkou jedinou.

§ 14.

Mezinárodní úřad zapíše ihned známku do rejstříku, ke kterému bude připojen otisk známky a který obsahuje tyto údaje:

1. řadové číslo známky,

2. jméno majitele známky,

3. jeho adresu,

4. výrobky nebo zboží, pro které se známky užívá,

5. zemi původu známky,

6. datum posledního zápisu (registrace nebo obnovy) a řadové číslo v zemi původu,

7. poznámky o požadování barvy, o dřívějším mezinárodním zápisu, uvedeném při nové přihlášce atd.,

8. datum zápisu u Mezinárodního úřadu,

9. datum zprávy úřadům smluvních států a datum uveřejnění,

10. poznámky o stavu známky jako: odepření ochrany, omezení, převody, zřeknutí, výmazy atd.

§ 15.

(1) Když byla známka zapsána do rejstříku, potvrdí Mezinárodní úřad na obou vyhotoveních žádosti, kdy a pod kterým číslem se stal zápis, a opatří obě vyhotovení svým podpisem a razítkem. Jedno vyhotovení zůstane v archivu Mezinárodního úřadu, druhé bude zasláno ministerstvu obchodu, které si poznamená uvedené údaje a zašle toto vyhotovení majiteli známky nebo jeho zástupci. Mimo to zpraví Mezinárodní úřad neprodleně úřady ostatních smluvních států o výkonu zápisu tím způsobem, že každému z nich zašle otisk známky s údaji uvedenými v § 14, pod č. 1 až 8.

(2) V případě uvedeném v § 6 připojí se ke zmíněnému oznámení jedno barevné vyobrazení známky.

§ 16.

(1) Mezinárodní úřad uveřejní známku ve svém periodickém listu „Les Marques Internationales". Toto uveřejnění záleží v otištění známky s údaji uvedenými v § 14 pod č. 1 až 8. Ministerstvo obchodu obdrží od Mezinárodního úřadu zdarma tolik výtisků tohoto listu, kolik jich bude žádati, avšak bezplatnost se nevztahuje na čísla, která už vyšla v době, kdy žádost byla projevena.

(2) Na počátku každého roku uveřejní Mezinárodní úřad seznam, ve kterém budou uvedena podle abecedy a podle smluvních států jména majitelů známek, které byly uveřejněny v předešlém roce.

§ 17.

(1) Ministerstvo obchodu, kterému Mezinárodní úřad oznámí zápis známky, může prohlásiti, že této známce nemůže býti poskytnuta ochrana. Takové odmítnutí bude však možno učiniti jen za těch podmínek, které by podle hlavní úmluvy platily pro známku přihlášenou k národnímu zápisu.

(2) Ministerstvo obchodu, používajíc tohoto oprávnění, oznámí své odmítnutí s uvedením důvodů Mezinárodnímu úřadu, a to nejdéle do jednoho roku počítaje od mezinárodního zápisu známky.

(3) Mezinárodní úřad zašle neprodleně úřadu země původu a majiteli známky, nebo jeho zástupci, byl-li Mezinárodnímu úřadu oznámen řečeným úřadem, jedno vyhotovení zprávy o odmítnutí, které mu bylo uvedeným způsobem oznámeno.

(4) Účastník bude míti tytéž právní prostředky, jako kdyby byla známka bývala přihlášena přímo v Československu.

(5) O úřadech, které v uvedené lhůtě jednoho roku nepodají žádnou zprávu Mezinárodnímu úřadu, bude se míti za to, že známku přijaly.

§ 18.

(1) Zpráva o odmítnutí uvedená v § 17 se zašle Mezinárodnímu úřadu ve třech stejnopisech, z nichž jeden jest určen pro Mezinárodní úřad, druhý pro úřad země původu, třetí pro majitele známky nebo jeho zástupce. Tato zpráva, vyhotovená na formulářích, musí obsahovati aspoň: zemi odmítající, datum vyhotovení odmítavého výměru, číslo a datum mezinárodního zápisu známky, jméno a bydliště majitele známky a důvody odmítnutí. Zprávy o prozatímních odmítnutích musí obsahovati lhůtu, ve které mají účastníci uplatniti svoje práva.

(2) Je-li odmítnutí odůvodněno tím, že jest zde dřívější přihláška, bude zpráva obsahovati údaje o národní či mezinárodní známce, se kterou je tu kolise, a bude v ní uvedeno jméno a bydliště majitele této starší známky, datum jejího zápisu a řadové číslo. Ministerstvo obchodu připojí k takové zprávě vyobrazení, jestliže je má.

(3) Zpráva obsahuje na rubu výpis podstatných zákonných předpisů o odmítnutích a udává, jaká jest lhůta k stížnosti do nich a u kterého úřadu má tato stížnost býti podána.

§ 19.

Ochrana, plynoucí ze zápisu u Mezinárodního úřadu, trvá dvacet let, počítaje ode dne tohoto zápisu (s výhradou toho, co jest ustanoveno v § 10, odst. 1, č. 2, pro případ, že přihlašovatel zaplatí jen část mezinárodního poplatku). Ochrany nelze však žádati pro známku, která již nepožívá zákonné ochrany v zemi původu.

§ 20.

(1) Obnova mezinárodní přihlášky se děje týmž způsobem jako původní přihláška.

(2) Zápis smí býti pokaždé obnoven na další období dvaceti let, počítaných ode dne obnovy.

(3) Šest měsíců před uplynutím ochranné doby připomene Mezinárodní úřad majiteli známky úřední upomínkou přesné datum, kdy tato lhůta uplyne.

(4) Jestliže známka podaná k obnově předchozí přihlášky byla změněna ve své formě, mohou úřady smluvních států odmítnouti zapsati ji jako obnovu a totéž právo mají, nastane-li změna v seznamu zboží, pro které má býti známky užíváno, ač-li účastník, když byl Mezinárodním úřadem zpraven o námitce, neprohlásí, že se zříká ochrany pro všechno jiné zboží až na to, které bylo týmiž slovy uvedeno při dřívějším zápisu.

(5) Nepřipustí-li se známka jako obnovená, bude lze přece přihlédnouti k přednostnímu právu či jinakým právům, kterých bylo nabyto dřívějším zápisem.

§ 21.

(1) Majitel mezinárodní známky může se kdykoliv zříci ochrany v jednom nebo více smluvních státech tím, že podá příslušné prohlášení ministerstvu obchodu nebo obchodní a živnostenské komoře (§ 1, odst. 2). Toto prohlášení se zašle Mezinárodnímu úřadu.

(2) Mezinárodní úřad zpraví o tomto prohlášení státy, jichž se toto zřeknutí týče.

§ 22.

(1) Ministerstvo obchodu oznámí Mezinárodnímu úřadu zrušení, výmazy, vzdání se, převody a jiné změny nastalé v zápisu známky.

(2) Mezinárodní úřad zapíše tyto změny do mezinárodního rejstříku, sám podá o nich zprávu úřadům smluvních států a uveřejní je ve svém listě.

(3) Stejným způsobem bude postupováno, když vlastník známky požádá, aby byl omezen seznam zboží, pro které jest známka určena.

(4) Za tyto úkony může býti požadován poplatek uvedený v § 25.

(5) Dodatečného připojení nějakého nového zboží do seznamu lze dosáhnouti jen novou přihláškou.

(6) Připojení je na roveň postaveno nahrazení jednoho zboží jiným zbožím.

§ 23.

(1) Jestliže se známka zapsaná v mezinárodním rejstříku převede na osobu usedlou v některém jiném smluvním státě, bude tento převod ministerstvem obchodu oznámen Mezinárodnímu úřadu.

(2) Mezinárodní úřad, jakmile obdrží souhlas úřadu, který jest příslušný pro nového majitele, zapíše převod do rejstříku, oznámí jej úřadům ostatních smluvních států a uveřejní jej ve svém listě, při čemž podle možnosti uvede datum a číslo zápisu známky v její nové zemi původu.

(3) Převod známky zapsané v mezinárodním rejstříku na osobu, která není připuštěna k přihlášce mezinárodní známky, nebo k jejímuž převodu nebyl úřadem nového státu, k němuž nový majitel přísluší, dán souhlas, nebude zapsán do rejstříku.

(4) Stejná ustanovení platí, bylo-li bydliště majitele známky přeloženo z tuzemska do jiného smluvního státu.

(5) Nelze-li převod vlastnictví ke známce nebo změnu bydliště zapsati, požádá Mezinárodní úřad ministerstvo obchodu o zmocnění, aby známku vymazal.

§ 24.

(1) Mezinárodní úřad vydá za poplatek uvedený v § 25 každému, kdo o to požádá, opis údajů zapsaných v rejstříku o určité známce.

(2) Může také za úplatu převzíti pátrání v mezinárodních známkách o dřívějších zápisech.

§ 25.

(1) Poplatky zmíněné v § 22, odst. 4, a § 24 jest platiti ve švýcarských francích a stanoví se takto:

1. poplatky za převody, za změny jmen, za změny bydliště, za opravy způsobené chybou přihlašovatelovou, za omezení zboží z důvodů zřeknutí se nebo za zřeknutí se ochrany pro některý stát nebo skupinu států:

a) 30 franků za jedinou známku,

b) 10 franků za každou další známku, která náleží témuž majiteli a tvoří předmět téhož úkonu a téhož oznámení.

V těchto poplatcích jsou obsaženy útraty oznámení úřadům a uveřejnění těchto úkonů, jestliže se uveřejňují. Od poplatku jsou osvobozena omezení a zřeknutí, oznámená zároveň se žádostí o zápis, všeobecné výmazy, úkony, které jsou následkem prozatímního odmítnutí nebo soudního rozhodnutí, a takové, které jsou zahrnuty do žádosti o obnovu;

2. poplatky za opisy a výpisy z mezinárodního rejstříku známek: 5 franků za každou známku.

Je-li možno údaje vztahující se k několika známkám spojiti na témže listě, snižuje se poplatek na 2 franky za druhou a každou další známku. V žádostech o takové listiny vztahujících se k několika známkám musí býti udáno, zda jde o výpisy oddělené, či o výpis souborný. Vyjímajíc listiny, jichž vydávání jest povinností, vybírá se za každý jiný výpis, požadovaný od Mezinárodního úřadu, za každé osvědčení nebo pátrání (pokud nenáleží k těm, která jsou uvedena pod č. 3) přiměřený poplatek;

3. poplatek za pátrání po dřívějších zápisech v mezinárodních známkách již zapsaných: 5 franků za každou známku. Tento poplatek se zdvojnásobuje, jestliže se má pátrání vztahovati na četné druhy zboží nebo zároveň na obrazovou známku a na pojmenování nebo jestliže obrazová známka obsahuje více než jednu podstatnou součást. Totéž platí, jestliže žadatel opomine přesně udati, na který druh zboží se má vztahovati pátrání, nebo jestliže nepřipojí výkresu nebo náčrtku obrazové známky, o které si přeje býti zpraven. Mezinárodní úřad může podle svého uvážení odložiti veškeré pátrání a vyčkati, až dojdou přesné údaje, kterých si vyžádal.

(2) O způsobu placení poplatků uvedených v tomto paragrafu platí obdobně ustanovení § 12. Poplatky jest zaplatiti předem, při čemž jest uvésti účel placení, jakož i číslo mezinárodní známky, o kterou jde.

§ 26.

Na počátku každého roku podá Mezinárodní úřad účet o vydáních, která byla učiněna v předešlém roce na službu mezinárodního zápisu. Takto vypočtená částka se odečte od celkové sumy příjmů a jejich přebytek se rozdělí stejnými díly mezi všechny smluvní státy, pokud nebude společnou dohodou smluvních států ustanoven jiný způsob dělby.

Sbírka zákonů a nařízení státu československého

vydávána jest podle zákona ze dne 20. prosince 1921, č. 500 Sb. z. a n., v jazyku státním, oficielním, t. j. československém a v úředním překladu německém, polském a maďarském.

Předplatné na Sbírku v kterémkoliv z těchto textů činí 120 Kč s výhradou event. zvýšení v případě poměrů obzvlášť mimořádných (při nepoměrně velkém zvýšení výrobních nákladů nebo mimořádně velkém rozsahu Sbírky).

V drobném prodeji účtuje se Sbírka obnosem 20 hal. za 1 list (2 strany). Za tuto cenu jsou i v knihkupectvích nově vydávané a dosud vydané částky na prodej.

Nedošlé nebo neúplné částky Sbírky buďtež písemně reklamovány nejdéle do čtyř neděl po vydání. Po této lhůtě vydají se částky jen za cenu 20 hal. za list (2 stránky).

Při objednávkách a reklamacích uvésti jest číslo částky (nikoliv číslo normy) s udáním ročníku.

Předplatné, reklamace a objednávky nebuďtež zasílány Státní tiskárně v Praze, nýbrž pouze

ADMINISTRACI SBÍRKY ZÁK. A NAŘ.

PRAHA III — Tržiště 368.

Státní tiskárna v Praze.